

ปัจจัยด้านจิตสังคมที่ส่งผลต่อผลการเรียนตามแนวปฏิรูปทางการศึกษาของนักเรียน
ระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 ในเขตกรุงเทพมหานคร

ปริญญาานิพนธ์
ของ
ทรงพร สดใสจิตต์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์

พฤษภาคม 2547

ลิขสิทธิ์เป็นของ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปัจจัยด้านจิตสังคมที่ส่งผลต่อผลการเรียนตามแนวปฏิรูปทางการศึกษาของนักเรียน
ระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 ในเขตกรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ

ของ

ทรงพร สดใสจิตต์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์

พฤษภาคม 2547

๒๕๔๗

ทรงพร สดใสจิตต์. (2547), *ปัจจัยด้านจิตสังคมที่ส่งผลต่อผลการเรียนตามแนวปฏิรูปทางการศึกษาของนักเรียนระดับ มัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 ในเขตกรุงเทพมหานคร*. ปริญญาโทบริหาร วท.ม.(การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม: รองศาสตราจารย์ ดร.อรพินทร์ ชูชม, รองศาสตราจารย์ อัจฉรา สุขารมณ, อาจารย์ ดร.พรรณี บุญประกอบ, และรองศาสตราจารย์ ดร.นวลละออ สุภาผล.

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง ปัจจัยด้านจิตสังคมกับผลการเรียนด้านดี ด้านเก่ง ด้านมีความสุข 2) เพื่อพยากรณ์ผลการเรียนด้านดี ด้านเก่ง และด้านมีความสุขจากปัจจัยด้านจิตสังคม 3) เพื่อเปรียบเทียบอำนาจการพยากรณ์ผลการเรียนด้านดี ด้านเก่ง ด้านมีความสุข จากแต่ละกลุ่มปัจจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 353 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย จากโรงเรียนปทุมคงคา จำนวน 189 คน และโรงเรียนสตรีศรีสุริโยทัย จำนวน 164 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบวัดระดับสติปัญญา แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปแบบสอบถามปรีชาเชิงอารมณ์ แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แบบสอบถามการสนับสนุนจากบิดามารดา และแบบสอบถามบรรยากาศในการเรียนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นกับตัวแปรตาม โดยใช้สูตรของเพียร์สัน(Pearson Product-Moment Correlation Coefficient) และการพยากรณ์ผลการเรียนด้านดี ด้านเก่ง และด้านความสุข ของนักเรียนจากปัจจัยทางจิตสังคม ใช้วิธีการวิเคราะห์พหุคูณแบบเพิ่มและลดตัวแปรเป็นขั้นๆ (Stepwise Multiple Regression Analysis) และใช้วิธีการวิเคราะห์พหุคูณแบบนำตัวแปรเข้าทั้งหมด(Enter Multiple Regression Analysis)

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ปรีชาเชิงอารมณ์ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การสนับสนุนจากบิดามารดา บรรยากาศในการเรียนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลการเรียนรวม ด้านดี ด้านเก่ง และด้านมีความสุข
2. ปัจจัยด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีอิทธิพลมากที่สุด ในการพยากรณ์ผลการเรียนรวม และผลการเรียนด้านเก่ง และด้านมีความสุข และปัจจัยด้านปรีชาเชิงอารมณ์เป็นตัวพยากรณ์ที่มีอิทธิพลมากที่สุดในการพยากรณ์ผลการเรียนด้านดี
3. ปัจจัยจิตลักษณะ ปัจจัยสภาพแวดล้อม และปัจจัยสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมสามารถร่วมกันพยากรณ์ผลการเรียนด้านรวม ด้านเก่ง และด้านมีความสุข

PSYCHOSOCIAL FACTORS AFFECTING THE LEARNING OUTCOME IN ACCORDANCE
WITH THE EDUCATION REFORM OF MATHAYUM SUKSA 2 STUDENTS
IN BANGKOK METROPOLIS

AN ABSTRACT
BY
SONGPORN SODSAIJIT

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Science degree in Behavioral Science
at Srinakharinwirot University
May 2004

Songporn Sodsaijit. (2004). Psychosocial Factor Affecting the Learning outcome in Accordance with the Education Reform of Mathayom Suksa 2 Students in Bangkok Metropolis. Master thesis, M.S. (Behavioral Science). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Assoc. Prof. Dr. Oraphin Choochom, Assoc. Prof. Ashara Sucaromana, Dr. Pannee Buunphakob and Assoc. Prof. Dr. Nuanla – or Supapon.

The purposes of research were 1) to study the relationship between psychosocial factors and learning outcome in goodness, smartness, happiness. 2) to predict the learning outcome from psychological factors in aspects of goodness, being smart and happiness. 3) to compare the power of prediction of learning outcome in goodness, smartness and happiness from each factor.

Subjects were 353 Mathayom Suksa 2 students in Bangkok Metropolis; 189 from Phatumkongka School and 164 from Streesrisuriyothai School.

Intelligent Quotient Inventory, General Information Questionnaire, Emotional Intelligent Inventory, the Achievement Motivation Test and Parental Support Inventory and Student Center Learning Climate Questionnaire were used to collect the data.

Data were analyzed by using Pearson product-moment correlation coefficient, stepwise multiple regression analysis and enter multiple regression analysis.

Findings were summarized as follows:

1. There was positive relationship significantly between emotional intelligent achievement motivation, parental support, student - centered learning climate and learning outcome in goodness, smartness, and happiness.

2. Achievement motivation was the most important variable to significantly predict the learning outcome in smartness and happiness. Emotional intelligence was the most important variable to significantly predict the learning outcome in goodness.

3. Psychological, environment and economic factors can cooperatively predict the learning outcome in goodness, smartness, and happiness significantly.

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

ปัจจัยด้านจิตสังคมที่ส่งผลต่อผลการเรียนตามแนวปฏิรูปทางการศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา
ชั้นปีที่ 2 ในเขตกรุงเทพมหานคร

ของ

นายทรงพร สดใสจิตต์

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

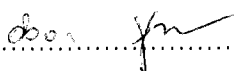
(รองศาสตราจารย์ ดร.นภาพร หะวานนท์)

วันที่ 20 เดือน พฤษภาคม พ.ศ.2547

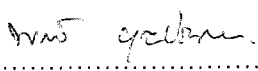
คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

.....ประธาน

(รองศาสตราจารย์ ดร.อรพินทร์ ชูชม)

.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ อัจฉรา สุขารมณี)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(อาจารย์ ดร.พรรณี บุญประกอบ)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(รองศาสตราจารย์ ดร.นวลละออ สุภาผล)

งานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัย
จาก
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประกาศคุณูปการ

ปริญญาโทฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดีเป็นเพราะ ผู้วิจัยได้รับความกรุณาอย่างยิ่งจาก รองศาสตราจารย์ อรพินทร์ ชูชม ประธานควบคุมปริญญาโท รองศาสตราจารย์ อัจฉรา สุขารมณ์ กรรมการควบคุมปริญญาโท ที่กรุณาเสียสละเวลาอันมีค่าเพื่อให้คำปรึกษา แนะนำ ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ในการทำปริญญาโท รวมทั้งอาจารย์ ดร.พรณี บุญประกอบ และ รองศาสตราจารย์ ดร.นวลละอ อสุภาผล ที่กรุณาเป็นกรรมการสอบปากเปล่า ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความเมตตาที่ได้รับเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณ คณาจารย์ทุกท่านในสถาบันวิจัยพฤกษศาสตร์ที่ได้ให้ความรู้ คำแนะนำต่างๆตลอดระยะเวลาที่ผู้วิจัยกำลังศึกษาอยู่

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้อำนวยการโรงเรียนปทุมคงคา และ ผู้อำนวยการโรงเรียนสตรีศรีสุริโยทัย ที่ให้ความอนุญาติให้เก็บข้อมูลเพื่อประกอบการทำปริญญาโท และหัวหน้างานฝ่ายวิชาการและฝ่ายแนะแนว ที่อำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ท้ายสุดผู้วิจัยขอขอบพระคุณ พ่อ แม่ พี่ น้อง และเพื่อนๆทุกคนโดยเฉพาะ คุณอุษณีย์ สระปัญญา ที่ให้กำลังใจและกำลังใจที่ดีตลอดระยะเวลาที่ศึกษาและทำงานวิจัย

ทรงพร สดใสจิตต์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ความเป็นมาของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	4
ตัวแปรที่ศึกษา	5
นิยามปฏิบัติการ	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
แนวคิด ทฤษฎี และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กับผลการเรียน	8
ปัจจัยด้านระดับสติปัญญาที่ส่งผลต่อผลการเรียน	16
ปัจจัยด้านปรีชาเชิงอารมณ์ที่ส่งผลต่อผลการเรียน	18
ปัจจัยด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่ส่งผลต่อผลการเรียน	20
ปัจจัยด้านการสนับสนุนจากบิดามารดาที่ส่งผลต่อผลการเรียน	22
ปัจจัยด้านบรรยากาศในการเรียนแบบเน้นเรียนเป็นสำคัญ ที่ส่งผลต่อผลการเรียน	24
ปัจจัยด้านสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมที่ส่งผลต่อผลการเรียน	28
สมมติฐานของการวิจัย	31
กรอบแนวคิดในการวิจัย	32
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	33
การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง	33
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	34
การเก็บรวบรวมข้อมูล	41
การวิเคราะห์ข้อมูล	42
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	43
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์และแปลผล	43
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	44
5 สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ	53
สังเขปความมุ่งหมาย สมมุติฐาน และวิธีการศึกษาค้นคว้า	53

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	55
อภิปรายผล	56
ข้อเสนอแนะเพื่อการปฏิบัติ	62
ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย.....	63
บรรณานุกรม	64
ภาคผนวก	73
ภาคผนวก ก : เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	74
ภาคผนวก ข : คุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	94
ภาคผนวก ค : หนังสือขอความอนุเคราะห์.....	100
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	106

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 รายชื่อโรงเรียนและจำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัย.....	33
2 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษาของบิดา รายได้รวมของบิดา มารดา และระดับการศึกษาของมารดา.....	44
3 แสดงค่าคะแนนสูงสุด ต่ำสุด ของปัจจัยด้านจิตสังคม และคะแนนค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน.....	46
4 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างระดับสติปัญญา ปรึกษาเชิงอารมณ์ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การสนับสนุนจากบิดามารดา และบรรยากาศในการเรียนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ.....	47
5 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างผลการเรียนด้านรวม ด้านดี ด้านเก่ง และด้านความสุข กับปัจจัยด้านจิตสังคม.....	48
6 ค่าอำนาจพยากรณ์ผลการเรียนจากปัจจัยด้านจิตสังคมที่มีนัยสำคัญทางสถิติ และค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ซึ่งอยู่ในรูปคะแนนมาตรฐาน.....	49
7 อำนาจการพยากรณ์ผลการเรียนด้านรวมจากปัจจัยด้านจิตสังคม.....	50
8 อำนาจการพยากรณ์ผลการเรียนด้านดีจากปัจจัยด้านจิตสังคม.....	50
9 อำนาจการพยากรณ์ผลการเรียนด้านเก่งจากปัจจัยด้านจิตสังคม.....	51
10 อำนาจการพยากรณ์ผลการเรียนด้านความสุขจากปัจจัยด้านจิตสังคม.....	52
11 แสดงค่าอำนาจจำแนกรายชื่อของแบบสอบถามปรึกษาเชิงอารมณ์ ของนักเรียนระดับ มัธยมศึกษาปีที่ 2 ในเขตกรุงเทพมหานคร.....	95
12 แสดงค่าอำนาจจำแนกรายชื่อของแบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ของนักเรียนระดับ มัธยมศึกษาปีที่ 2 ในเขตกรุงเทพมหานคร.....	96
13 แสดงค่าอำนาจจำแนกรายชื่อของแบบสอบถามการสนับสนุน จากบิดามารดาของนักเรียนระดับ มัธยมศึกษาปีที่ 2 ในเขตกรุงเทพมหานคร.....	97

บัญชีตาราง(ต่อ)

ตาราง	หน้า
14 แสดงค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถามบรรยากาศในการเรียนแบบ เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของนักเรียนระดับ มัธยมศึกษาปีที่ 2 ในเขตกรุงเทพมหานคร.....	98
15 แสดงค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถามผลการเรียน ด้านดี ด้านเก่ง และด้านความสุขของนักเรียนระดับ มัธยมศึกษาปีที่ 2 ในเขตกรุงเทพมหานคร.....	99
16 แสดงค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม แต่ละปัจจัย โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient).....	99

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 รูปแบบของทฤษฎีการเรียนรู้ของบลูม.....	12
2 รูปแบบของผลการเรียนในโรงเรียนของฮาร์นิเซเกอร์.....	13
3 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	32

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

โลกยุคโลกาภิวัตน์ในปัจจุบันนั้นส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งในด้านความรู้ข้อมูลข่าวสารซึ่งทุกฝ่ายจะต้องตระหนักถึงการปรับเปลี่ยนที่จะเกิดขึ้น เพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกโดยเฉพาะอย่างยิ่งกระแสโลกาภิวัตน์นี้ได้ส่งผลให้ยิ่งจะต้องมีการพัฒนาประเทศให้มี ความเจริญก้าวหน้าทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และการปกครองนั้น โดยสิ่งสำคัญประการแรกที่จะต้องพัฒนาก็คือการศึกษาเพราะการศึกษาถือได้ว่าเป็นจุดแรกเริ่มในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีความเจริญอกงามในทุกด้านกล่าวคือ ด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม ถ้าประชากรในประเทศใดมีระดับการศึกษาที่สูงในปริมาณที่มาก ประเทศเหล่านั้นก็จะมีทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ ซึ่งจะทำให้มีรายได้ของประชากรในประเทศสูงขึ้นตามไปด้วย สำหรับประเทศไทยซึ่งเป็นประเทศกำลังพัฒนาจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องจัดการศึกษาให้ประชาชนอย่างเพียงพอ และมีคุณภาพ เพื่อเป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาประเทศต่อไป

การจัดการศึกษาที่ดีนั้นผู้ที่ดูแลรับผิดชอบในด้านการศึกษาจะต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ทั้งนี้เพราะว่าเด็กแต่ละคนมีความแตกต่างกันทั้งในด้านความคิด ความรู้สึก บุคลิกภาพ ความสนใจ และความถนัด ซึ่งสอดคล้องกับความคิดของอนาสตาซี (Anastasi, 1968 : 430) ที่ว่า การศึกษามีได้ขึ้นอยู่กับความสามารถทางด้านสติปัญญาเพียงอย่างเดียว แต่ยังเกี่ยวข้องกับความถนัดทางการเรียนของแต่ละบุคคล รวมทั้งองค์ประกอบที่ไม่เกี่ยวข้องกับสติปัญญาด้วย เช่น สภาพทางสังคม บุคลิกภาพ ความสนใจ และพฤติกรรมต่างๆ ที่แสดงออกอันเนื่องมาจากความนึกคิดเกี่ยวกับ ตนเอง ซึ่งจะส่งผลต่อเจตคติความคิด ความรู้สึก ความเข้าใจในสิ่งต่างๆ ตลอดจนการปรับตัวและผลการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรศักดิ์ อมรรัตนศักดิ์ (2521 : 59) พบว่าปัจจัยด้านโรงเรียนเป็นตัวพยากรณ์ที่ดีต่อผลการเรียนคณิตศาสตร์ ส่วน อวยชัย วิทยสุวรรณ (2521 : 52-56) พบว่า ทักษะคิดที่มีต่อการเรียน เป็นตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์กับผลการเรียน ซึ่งใกล้เคียงกับ สานนท์ ฉายศรีศิริ (2522 : บทคัดย่อ) พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลการเรียน ได้แก่ ความถนัดทางการเรียน ความถนัดด้านการใช้เหตุผล สถิติการขาดเรียน เจตคติในการเรียน และวิธีการสอนของครูและชฎานิชฐ์ พุกเถื่อน (2536 : 49) พบว่า ทักษะคิดของนักเรียนเกี่ยวกับการเรียนการสอน การได้รับการช่วยเหลือในการทำการบ้าน เป็นตัวพยากรณ์ที่ดีในการพยากรณ์ผลการเรียนคณิตศาสตร์ และเพื่อให้การศึกษาเป็นกระบวนการที่จะช่วยพัฒนาคุณภาพ

ชีวิตของคนไทยให้เป็นไปตามแนวทางที่ พึ่งประสงค์ เหมาะแก่กาลเวลาและบริบทของสังคมไทย พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ในปี พ.ศ. 2542 จึงกำหนดแนวทางในการปฏิรูปการศึกษา ทั้งนี้เพื่อรองรับกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลกทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี ให้ความสำคัญสูงสุดกับการปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ โดยยึด ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ให้ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง รู้จักแสวงหาความรู้ได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต จัดกระบวนการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน ปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ให้เป็นคนที่มีสมบูรณ์ คือ เป็นคนดี คนเก่ง และมีความสุขอย่าง แท้จริง (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ . 2542)

ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แนวทางจัดการศึกษาได้กำหนดว่าการจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถในการเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่า ผู้เรียนสำคัญที่สุดกระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติ และจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับความถนัด ความสนใจของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนเรียนรู้จากประสบการณ์จริง จัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อม และอำนวยความสะดวกเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ ตลอดจนมีการประสานความร่วมมือกับบิดา – มารดา ผู้ปกครอง ร่วมกันพัฒนาผู้เรียน และให้มีการประเมินผลผู้เรียน โดยพิจารณาจากการพัฒนาของผู้เรียนด้าน ความประพฤติ การร่วมกิจกรรม การทดสอบควบคู่ไปในกระบวนการเรียน การสอนโดยผู้ผ่านการศึกษาแต่ละคนจะมีความสามารถและมีคุณลักษณะพื้นฐานที่สำคัญ คือ สุขภาพ พละนาามัยที่ดีทั้งด้านร่างกายและจิตใจ มีความสามารถในการคิด ใฝ่รู้ และแสวงหาความรู้อยู่เสมอ มีความรับผิดชอบ ซื่อสัตย์ ไม่เห็นแก่ตัว เสียสละ อดทน มีความเป็นประชาธิปไตย รักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ โดยอยู่บนพื้นฐานของวัฒนธรรมไทย และความเหมาะสมของการศึกษา (กรมวิชาการ.2543:1)

แต่ทั้งนี้สิ่งหนึ่งที่ยังคงสร้างปัญหาให้กับผู้เรียนอย่างมาก คือ การวัดผลการเรียนโดยใช้เกรดเฉลี่ยสะสม หรือ GPA เพียงอย่างเดียว ซึ่งวิธีการวัดผลดังกล่าวถือว่าเป็นมาตรฐานของทุกสถาบันการศึกษาทั้งในและต่างประเทศให้ใช้เป็นดัชนีการชี้วัดความสามารถของผู้เรียนเพียงวิธีเดียวว่า ผู้เรียน คนนั้นมีระดับไอคิว (I.Q.) สูงมากน้อยแค่ไหนซึ่งในปัจจุบันนี้การใช้วิธีการวัดแบบนี้เพียงประการเดียวอาจไม่สามารถมีประสิทธิภาพดีพอ เพราะสภาพสังคมไทยในปัจจุบันกำลังตกอยู่ในสภาวะที่ต้องเผชิญกับความหลากหลายและซับซ้อนสืบสนไม่ว่าจะเป็นความหลากหลายในด้านข่าวสารข้อมูลรูปแบบของวัฒนธรรมประเภทต่างๆความเจริญทางเทคโนโลยี รวมถึงตลอดถึงสภาพเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปได้ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงหรือเสถียรภาพของ

บุคคล ทำให้เด็กต้องปรับตัวให้เข้ากับความคิดและความกดดันที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงทางสังคมต่างๆทั้งภายในและภายนอก บางคนสามารถปรับตัวได้แต่บางคนกลับปรับตัวไม่ได้เนื่องจากปัจจัยหลายประการ เช่น การถูกทอดทิ้ง ทารุณ ไม่เอาใจใส่จากบิดามารดา ถูกลงโทษอย่างรุนแรง ครอบครัแตกแยก หรือแม้แต่ถูกขายเพื่อไปให้บริการทางเพศในรูปแบบต่างๆ ผลการเรียน GPA ไม่สามารถชี้วัดได้ว่าเด็กที่มีเกรดเฉลี่ยสูงจะสามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุขหรือจะประสบความสำเร็จในชีวิตได้ในสภาพสังคมปัจจุบัน จะเห็นได้จากข่าวหน้าหนังสือพิมพ์ (ศรีสว่าง พัทวงศ์แพทย์.2537) แสดงให้เห็นว่าผู้กระทำความผิดก็มีทั้งผู้ที่มีระดับการศึกษาสูงและผู้ที่มีระดับการศึกษาต่ำ เช่น นักเรียนแพทย์ อาจารย์ หรือบุคคลทั่วไปก็ล้วนแต่มีโอกาสที่จะกระทำผิดได้ทั้งสิ้น เนื่องจากสิ่งแวดล้อมภายนอกเปลี่ยนแปลงไปตามการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยีนั่นคือ ผู้เรียนในปัจจุบันต้องประสบปัญหาด้านสภาวะจิตใจจากความเครียด จากการแข่งขันในด้านการเรียนอย่างหนักเพื่อแย่งชิงความเป็นผู้นำหรือชัยชนะในการเป็นผู้นำด้านเทคโนโลยีปัญหาด้านมลพิษทางเสียงและอากาศ ปัญหาการขาดความรัก ขาดความอบอุ่น เป็นต้น โดยปัญหาต่างๆ เหล่านี้ทำให้การวัดผลการเรียนด้าน GPA เพียงอย่างเดียวไม่สามารถวัดได้ว่าเด็กจะสามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุขหรือจะประสบความสำเร็จในชีวิตได้ การที่บุคคลมีระดับสติปัญญาเท่ากันมิได้หมายความว่าจะมีผลการเรียนเท่ากัน (Harvighurst. 1963 : 506) เมื่อผล การเรียนเป็นตัวแสดงให้เห็นถึงความสำเร็จหรือความล้มเหลวทางการเรียนของนักเรียน นักจิตวิทยาจึงถือเป็นหน้าที่สำคัญที่จะค้นคว้า หาความรู้ที่จะตอบปัญหาเหล่านี้และพร้อมที่จะนำผลที่ได้ไป ช่วยเหลือปรับปรุงหรือป้องกันปัญหาที่มีผลต่อการเรียนรู้ ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนสามารถมีผลการเรียนที่ดีโดยไม่เน้นเพียงเกรดเฉลี่ยในการเรียนแต่ละปี ดังนั้นจึงต้องมีการเพิ่มดัชนีการวัดผลการเรียนอื่นๆ ควบคู่กับการใช้ดัชนีการวัดผลการเรียนจากเกรดเฉลี่ยสะสม นั่นคือการวัดปริชาเชิงอารมณ์ (E.Q.) ว่าบุคคลนั้นมีความแปรปรวนทางด้านอารมณ์หรือไม่และเมื่ออารมณ์แปรปรวนแล้วจะสามารถแก้ไขได้อย่างไร ซึ่งวิธีการวัดความสามารถทางด้านอารมณ์นั้น ยังไม่ได้รับความแพร่หลายมากนักและยังคงไม่ได้รับการบรรจุว่าให้เป็นดัชนีการชี้วัดร่วมกับดัชนีการชี้วัดด้านผลการเรียนเฉลี่ยสะสม ซึ่งสิ่งหนึ่งที่ ผู้วิจัยอยากให้มีการนำดัชนีการชี้วัดเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งอย่าง คือ การชี้วัดด้านความดี ซึ่งก็จะหมายถึง การมีจริยธรรมของผู้เรียน ซึ่งหากผู้เรียนคนใดคนหนึ่งได้รับผลการเรียนในระดับสูงและมีความสามารถทางด้านอารมณ์สูงนั้นก็คือมีความสุข แต่มีจริยธรรมหรือความดีที่ไม่สูงย่อมหมายถึงทรัพยากรมนุษย์ของไทยหรือของโลกจะเป็นบุคคลที่ไม่สนใจผู้อื่นนอกจากยึดผลประโยชน์ของตนเองเพียงฝ่ายเดียวซึ่งหากมีบุคคลในลักษณะนี้มากเพียงใดก็จะกลายเป็นความเจริญของประเทศและของโลกเพิ่มขึ้น แต่คุณค่าความเป็นคนกลับลดลง

ด้วยเหตุผลและความสำคัญ ผู้วิจัยเห็นควรว่าไม่สามารถพิจารณาเกรดเฉลี่ย หรือ GPA เพียงอย่างเดียวเท่านั้น ควรที่จะมุ่งพัฒนาให้เด็กหรือผู้เรียนเป็นคนที่สมบูรณ์ คือพัฒนาให้เด็กเป็นทั้งคนดี คนเก่ง และมีความสุข เพื่อให้สอดคล้องกับแนวทางการปฏิรูปทางการศึกษา แต่ทั้งนี้ตัวพยากรณ์ที่ช่วยพัฒนาให้เด็กเป็นคนที่สมบูรณ์ได้นั้นยังคงต้องพิจารณาจากปัจจัยหลายด้านด้วยกัน ซึ่งงานวิจัยต่างๆ ที่ผ่านมามีส่วนใหญ่วิเคราะห์เฉพาะปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผลการเรียนเป็นหลัก ในขณะที่งานวิจัยส่วนน้อยที่จะศึกษาถึงปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนตามแนวปฏิรูปทางการศึกษานั้นคือ ทำอย่างไรให้ ผู้เรียนเป็นทั้งคนดี คนเก่ง และเป็นคนที่มีความสุขได้ โดยผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาถึงปัจจัยด้านจิตสังคมที่ส่งผลกระทบต่อผลการเรียนด้านดี ด้านเก่งและด้านมีความสุขโดยศึกษาว่าระดับสติปัญญาปริชาเชิงอารมณ์ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การสนับสนุนจากบิดามารดา บรรยากาศในการเรียนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมว่าสิ่งต่างๆ เหล่านี้มีผลกระทบต่อมากน้อยเพียงใดศึกษาทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มที่จำแนกตามเพศเพื่อผลที่ได้จากการศึกษานั้นจะเป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ครูอาจารย์ ผู้ปกครองนักเรียนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง ปัจจัยด้านจิตสังคมกับผลการเรียนด้านดี ด้านเก่ง ด้านมีความสุข
2. เพื่อพยากรณ์ผลการเรียนด้านดี ด้านเก่ง และด้านมีความสุขจากปัจจัยด้านจิตสังคม
3. เพื่อเปรียบเทียบอำนาจการพยากรณ์ผลการเรียนด้านดี ด้านเก่ง ด้านมีความสุข จากแต่ละกลุ่มปัจจัย

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน กทมมัธยมในเขตกรุงเทพมหานคร ประจำปีการศึกษา 2546
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546 สังกัดสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน กทมมัธยมในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 353 คนจากโรงเรียนปทุมคงคา 189 คนและโรงเรียนสตรีศรีสุริโยทัย จำนวน 164 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ คือ ปัจจัยด้านจิตสังคม แบ่งออกเป็น 3 ปัจจัย

ปัจจัยด้านจิตลักษณะ คือ

1. ระดับสติปัญญา
2. ปรีชาเชิงอารมณ์
3. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมและสังคม คือ

1. การสนับสนุนจากบิดามารดา
2. บรรยากาศในการเรียนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

ปัจจัยด้านสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม คือ

1. ระดับการศึกษาของบิดามารดา
2. รายได้รวมของบิดามารดา

ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลการเรียนรู้ด้านดี ด้านเก่ง ด้านมีความสุข

นิยามปฏิบัติการ

1. **สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม** หมายถึง ระดับการศึกษาของบิดามารดาและรายได้ของบิดามารดา วัดได้จากแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม

1.1 **ระดับการศึกษาของบิดามารดา** หมายถึงระดับการศึกษาสูงสุดของบิดามารดา ที่ได้รับแบ่งออกเป็น 7 ระดับ ได้แก่ ไม่จบประถมศึกษาปีที่ 6 จบประถมศึกษาปีที่ 6 จบมัธยมศึกษา ปีที่ 3 จบมัธยมศึกษาปีที่ 6 ได้รับประกาศนียบัตรอนุปริญญา จบระดับปริญญาตรี จบการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรี

1.2 **รายได้ของครอบครัว** หมายถึง รายได้โดยเฉลี่ยแต่ละเดือนของบิดามารดา รวมกัน

2. **ระดับสติปัญญา** หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการสังเกต การเข้าใจอย่างแจ่มชัดการคิดหาเหตุผลเชิงตรรกศาสตร์ และการคิดแบบนามธรรม เพื่อที่จะปรับตัวและแก้ปัญหาให้เข้ากับ สิ่งแวดล้อมรวมทั้งสถานการณ์ต่างๆได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพซึ่งสามารถวัดได้จากแบบทดสอบวัดสติปัญญาของราเวน (Raven.1962) ได้แก่ แบบทดสอบเมทริกซ์สี่เหลี่ยมมุมฉากมาตรฐาน พิสัยของคะแนนแบบทดสอบมีค่าอยู่ระหว่าง 0-60 คะแนน คนที่ได้คะแนนสูงจากแบบ

ทดสอบแสดงว่ามีระดับสติปัญญาอยู่ในระดับสูงส่วนคนที่ได้คะแนนจากแบบทดสอบต่ำแสดงว่ามีระดับสติปัญญาอยู่ในระดับต่ำ

3. **ปรีชาเชิงอารมณ์** หมายถึง ความสามารถในการตระหนักถึงความรู้สึก อารมณ์ของตนเอง และเข้าใจผู้อื่น ตลอดจนสร้างแรงจูงใจในตัวเองและผู้อื่นได้รวมทั้งควบคุมอารมณ์ของตนเองและมีทักษะทางสังคม ซึ่งวัดได้จากแบบสอบถามปรีชาเชิงอารมณ์จาก ออร์พินท์ ชูชม และคณะ (2542) จาก ชัช และคณะ (Schutte.1994) ลักษณะการวัดเป็นแบบมาตราประเมินค่า 5 ระดับ คนที่ได้คะแนนสูงจากแบบสอบถามแสดงว่ามีปรีชาเชิงอารมณ์อยู่ในระดับสูงส่วนคนที่ได้คะแนนจากแบบสอบถามต่ำแสดงว่ามีปรีชาเชิงอารมณ์อยู่ในระดับต่ำ

4. **แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์** หมายถึง ความปรารถนาที่จะได้รับผลสำเร็จ และเกิดความเชี่ยวชาญในงานที่ยากซับซ้อน ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค มีความรู้สึกที่ต้องการชัยชนะในการแข่งขันหรือดีเด่นกว่าคนอื่น ๆ ซึ่งแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์วัดได้จากแบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่ผู้วิจัยนำมาจากเมธี โพธิ์พัฒน์ (2523) เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ คนที่ได้คะแนนสูงจากแบบสอบถามแสดงว่ามีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์อยู่ในระดับสูงส่วนคนที่ได้คะแนนจากแบบสอบถามต่ำแสดงว่ามีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์อยู่ในระดับต่ำ

5. **การสนับสนุนจากบิดามารดา** หมายถึง การรับรู้ว่าพฤติกรรมของบิดามารดาของนักเรียนแสดงออกในด้านการเอาใจใส่ ดูแล ส่งเสริม และสนับสนุนในเรื่องการเรียนของนักเรียนวัดได้จากแบบสอบถามการสนับสนุนจากบิดามารดาเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ คนที่ได้คะแนนสูงจากแบบสอบถามแสดงว่าได้รับการสนับสนุนจากบิดามารดาอยู่ในระดับสูงส่วนคนที่ได้คะแนนจากแบบสอบถามต่ำแสดงว่าได้รับการสนับสนุนจากบิดามารดาอยู่ในระดับต่ำ

6. **บรรยากาศในการเรียนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ** หมายถึง การรับรู้ของนักเรียนถึงสภาพแวดล้อมทางการเรียน การสอนที่เกี่ยวข้องกับผู้สอนและผู้เรียน โดยเน้นการเรียนการสอนที่ผู้เรียนเป็นสำคัญที่สุด ได้แก่ การกำหนดจุดหมาย สาระ กิจกรรม แหล่งเรียนรู้ สื่อ และการ ประเมินผล ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เกิดประสบการณ์การเรียนรู้ เต็มตามความสามารถสอดคล้องกับความถนัด ความสนใจ และความต้องการของผู้เรียน วัดได้จากแบบสอบถามวัดบรรยากาศในการเรียนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ คนที่ได้คะแนนสูงจากแบบสอบถามแสดงว่าได้รับการเรียนการสอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญอยู่ในระดับสูงส่วนคนที่ได้คะแนนจากแบบสอบถามต่ำแสดงว่าได้รับการเรียนการสอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญอยู่ในระดับต่ำ

7. ผลการเรียนรู้ หมายถึง คุณลักษณะของบุคคลอันได้มาจากการเรียนรู้ตามแนวปฏิรูปทางการศึกษาโดยแบ่งออกเป็น 3 ด้านดังนี้

7.1 ความดี หมายถึง คุณลักษณะของผู้เรียนที่ได้มาจากการเรียนรู้ตามแนวปฏิรูปการศึกษาที่มีสภาพจิตใจที่ดีงาม มีคุณธรรมและสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้

7.2 ความเก่ง หมายถึง คุณลักษณะของผู้เรียนที่ได้มาจากการเรียนรู้ตามแนวปฏิรูปการศึกษาที่มีความสามารถสูงในการดำเนินชีวิตและรู้เท่าทันเหตุการณ์ของโลกและเทคโนโลยี

7.3 มีความสุข หมายถึง คุณลักษณะของผู้เรียนที่ได้มาจากการเรียนรู้ตามแนวปฏิรูปการศึกษาที่ก่อให้เกิดความสุขพึงพอใจในการเรียน

ผลการเรียนวัดได้โดยใช้แบบสอบถามผลการเรียนด้านดี เก่ง และความสุข เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ คนที่ได้คะแนนสูงจากแบบสอบถามแสดงว่าผลการเรียนตามแนวปฏิรูปทางการศึกษาอยู่ในระดับสูงส่วนคนที่ได้คะแนนจากแบบสอบถามต่ำแสดงว่าผลการเรียนตามแนวปฏิรูปทางการศึกษาต่ำ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. การวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์ต่อทางโรงเรียน ทำให้ทราบว่าผลการเรียนนั้นขึ้นอยู่กับอิทธิพลอะไรบ้าง หรือส่วนสัมพันธ์กับปัจจัยอะไรบ้าง เพื่อที่ทางโรงเรียน อันได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน ครู อาจารย์ ตลอดจนนักแนะแนวจะได้หาทางส่งเสริมและช่วยเหลือแก้ไขให้นักเรียนมีผลการเรียนด้านดี ด้านเก่ง ด้านมีความสุขได้ดียิ่งขึ้น

2. การวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์ต่อทางบิดามารดาผู้ปกครอง ทำให้ทราบว่า การพัฒนาให้เด็กมีความเก่ง ดี และมีความสุข นั้นขึ้นอยู่กับการปฏิบัติของบิดามารดาผู้ปกครอง ซึ่งจะทำให้ผู้ปกครองเข้าใจความสามารถของเด็ก และมีโอกาสที่จะช่วยเหลือปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิด ทฤษฎี และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลการเรียน
2. ปัจจัยด้านระดับสติปัญญาที่เกี่ยวข้องกับผลการเรียน
3. ปัจจัยด้านปรีชาเชิงอารมณ์ที่เกี่ยวข้องกับผลการเรียน
4. ปัจจัยด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่เกี่ยวข้องกับผลการเรียน
5. ปัจจัยด้านการสนับสนุนจากบิดามารดาที่เกี่ยวข้องกับผลการเรียน
6. ปัจจัยด้านบรรยากาศในการเรียนที่เกี่ยวข้องกับผลการเรียน
7. ปัจจัยด้านสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมที่เกี่ยวข้องกับผลการเรียน

1. แนวคิด ทฤษฎี และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลการเรียน ผลการเรียน

ผลการเรียน (Learning Report) เป็นขนาดของความสำเร็จที่ได้จากการเรียนที่อาศัยความสามารถเฉพาะตัวของแต่ละคน โดยตัวบ่งชี้ถึงผลการเรียนอาจได้มาจากกระบวนการที่ไม่ต้องอาศัยการทดสอบ (School Grade) ซึ่งต้องอาศัยกรรมวิธีที่ซับซ้อนและช่วงเวลาในการประเมินอันยาวนาน หรืออีกวิธีหนึ่งอาจวัดผลการเรียน ด้วยแบบสอบถามผลการเรียนทั่วไป (Published Achievement Tests) จะพบว่า การวัดผลการเรียนที่นิยมใช้กันทั่วไปมักอยู่ในรูปของเกรดที่ได้จากโรงเรียนเนื่องจากให้ผลที่เชื่อถือได้มากกว่าเพราะอย่างน้อยก่อนการประเมินผลการเรียนของนักเรียน ครูจะต้องพิจารณาองค์ประกอบอื่น ๆ อีกหลายด้านจึงย่อมดีกว่าการแสดงขนาดของความล้มเหลวหรือความสำเร็จทางการเรียนจากการทดสอบนักเรียนด้วยแบบสอบถามผลการเรียนทั่วไปเพียงครั้งเดียว

การที่บุคคลมีระดับสติปัญญาเท่ากันมิได้หมายความว่า จะมีผลการเรียนเท่ากัน (Harvighurst, 1963 : 506) เมื่อผลการเรียนเป็นตัวแสดงให้เห็นถึงความสำเร็จหรือความล้มเหลวทางการเรียนของนักเรียน นักจิตวิทยาจึงถือเป็นหน้าที่สำคัญที่จะค้นคว้าหาความรู้ที่จะตอบปัญหาเหล่านี้และพร้อมที่จะนำผลที่ได้ไปช่วยเหลือปรับปรุงหรือป้องกันปัญหาที่มีผลต่อการเรียนรู้ เพราะนับแต่บัดนี้ไป การศึกษาของประเทศจะต้องมีการปฏิรูปปรับเปลี่ยนโฉมหน้าใหม่ไปสู่การจัดการศึกษาอบรมให้เกิดความรู้ คู่คุณธรรม และจัดการศึกษาให้มีคุณภาพสูงสุดเพื่อทำให้เกิดการ

พัฒนาลักษณะของคนไทยที่พึงปรารถนา คือ ดี เก่ง และมีความสุข (สำนักคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ .2542)

1. **ด้านความดี** หมายถึง คนที่ดำเนินชีวิตอย่างมี คุณภาพ มีจิตใจที่ดีงาม มีคุณธรรม จริยธรรม มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ทั้งด้านจิตใจและพฤติกรรมที่แสดงออก เช่น มีวินัย มีความเอื้อเฟื้อเกื้อกูล มีเหตุผล รู้หน้าที่ ซื่อสัตย์ พากเพียร ขยัน ประหยัด มีจิตใจเป็นประชาธิปไตย เคารพความคิดเห็นและสิทธิของผู้อื่น มีความเสียสละ รักษาสิ่งแวดล้อม สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างสันติสุข

2. **ด้านความเก่ง** หมายถึง คนที่มี สมรรถภาพสูง ในการดำเนินชีวิต โดยมีความสามารถด้านใดด้านหนึ่ง หรือรอบด้าน หรือมีความสามารถพิเศษเฉพาะทาง เช่น ทักษะและกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ความสามารถทางด้านคณิตศาสตร์ มีความคิดสร้างสรรค์ มีความสามารถด้านภาษา ศิลปะ ดนตรี กีฬา มีภาวะผู้นำ รู้จักตนเอง ควบคุมตนเองได้ เป็นต้น เป็นคนทันสมัย ทันเหตุการณ์ ทันโลก ทันเทคโนโลยี มีความเป็นไทย สามารถพัฒนาตนเองได้เต็มศักยภาพ และทำประโยชน์ ให้เกิดแก่ตนเอง สังคม และประเทศชาติได้

3. **ด้านมีความสุข** หมายถึง คนที่มีสุขภาพดีทั้งกายและจิต เป็นคนร่าเริงแจ่มใส ร่างกายแข็งแรง จิตใจเข้มแข็ง มีมนุษยสัมพันธ์ มีความรักต่อทุกสรรพสิ่ง มีอิสรภาพปลอดพ้นจากการตกเป็นทาสของอบายมุข และสามารถดำรงชีวิตได้อย่างพอเพียงแก่อัตภาพ เพื่อช่วยขจัดปัญหาการที่นักเรียนจะมีผลการเรียนต่ำกว่าระดับความสามารถช่วยให้นักเรียนได้ใช้ผลการเรียนของตนได้อย่างเต็มที่ตามศักยภาพที่มีอยู่ โดยเน้นที่วิธีการเรียนรู้ของเด็ก

การศึกษาค้นคว้าในระยะแรกๆนักวิจัยทางการศึกษามักศึกษาถึงอิทธิพลที่มีต่อผลการเรียน ซึ่งเนื่องมาจากองค์ประกอบทางสติปัญญา เช่น ความถนัดทางด้านภาษา ความสามารถทางการคำนวณ ความสามารถทางสมองต่างๆไปและอื่นๆแต่จากการวิจัยหลายๆครั้งพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างความถนัดกับผลการเรียนมีค่าอยู่ในช่วง .50 ถึง .75 โดยอัตราส่วนความแปรปรวนของผล การเรียน ประมาณ 1 ใน 3 ยังไม่สามารถอธิบายได้อย่างเด่นชัด การวิจัยครั้งหลังๆจึงมุ่งศึกษาองค์ประกอบอื่นๆนอกเหนือจากสติปัญญา อย่างไรก็ตาม จากการศึกษาของ อเล็กซานเดอร์ และ ซิมมอนส์ (Alexander and Simmons. 1975 : 3-4)พบว่าผลการเรียนเป็นฟังก์ชันขององค์ประกอบลักษณะส่วนบุคคลและภูมิหลังทางเศรษฐกิจและสังคมองค์ประกอบเกี่ยวกับโรงเรียน องค์ประกอบเกี่ยวกับเพื่อน องค์ประกอบเกี่ยวกับอิทธิพลภายนอกอื่นๆ องค์ประกอบที่ติดตัวมาแต่กำเนิด และยังมี ความคลาดเคลื่อนอื่นๆอีกที่ไม่สามารถอธิบายได้ จากผลการวิจัยนี้ ผู้วิจัยขอสรุป

ว่า องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับผลการเรียนสามารถแบ่งได้เป็น 2 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับสติปัญญาหรือความสามารถทางสมอง และองค์ประกอบที่มีได้เกี่ยวกับสติปัญญา

ดังนั้นเมื่อพิจารณาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการเรียนตามแนวปฏิรูปการศึกษา ตัวแปรที่นำมาศึกษาจึงสามารถนำมาศึกษาได้ทุกตัวแปรที่ส่งผลต่อผลการเรียนตามนิยามความหมายที่ให้ไว้ เพราะถือว่าทุกตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับสติปัญญา และไม่ใช่สติปัญญา ล้วนส่งผลต่อผลการเรียนทั้ง 3 ด้าน ผลการเรียนตามแนวปฏิรูปการศึกษาไม่ได้ศึกษาเพียงเกรดเฉลี่ย GPA เท่านั้น แต่ศึกษาถึงคุณภาพ สมรรถภาพ และสุขภาพของเด็ก ดังนั้นงานวิจัยที่สนับสนุนตัวแปรที่ศึกษาในครั้งนี้จึงครอบคลุมถึงด้านคุณภาพ สมรรถภาพ และสุขภาพ ของเด็กเพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดเลือกตัวแปรที่เหมาะสมที่สุดในการศึกษางานวิจัยในครั้งนี้

เนื่องจากปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการเรียนมีเป็นจำนวนมาก ซึ่งนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงทฤษฎีการเรียนรู้ไว้ดังนี้

1.รูปแบบการเรียนรู้ของแครีโรล

แครีโรล (Carroll.1963 : 723-733) ได้เสนอรูปแบบการเรียนรู้ในโรงเรียนโดยเขียนในรูปฟังก์ชัน ได้ดังนี้

$$\text{ระดับการเรียนรู้} = f (\text{เวลาที่ใช้จริง} / \text{เวลาที่ต้องการใช้})$$

ตัวกำหนดผลการเรียนตามรูปแบบของแครีโรล คือ เวลาที่ใช้ในการเรียน (Time Actually Spent) กับเวลาที่ต้องการใช้ในการเรียน (Time Needed)

แครีโรลเชื่อว่าเวลาที่ใช้จริง และเวลาที่ต้องการใช้ได้รับอิทธิพลจากคุณลักษณะของการสอนและคุณลักษณะต่างๆของผู้เรียน เวลาที่ใช้จริง หมายถึง เวลาที่นักเรียนใช้อย่างตั้งใจ และพยายามเรียนในแต่ละหน่วย ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบ 2 ประการ คือ ความพากเพียรในการเรียนของนักเรียน หรือเวลาที่อนุญาตให้ใช้ในการเรียน ส่วนเวลาที่ต้องใช้ หมายถึง เวลาที่นักเรียนจำเป็นต้องใช้จึงจะสามารถบรรลุผลการเรียนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ได้ เวลาที่ต้องการใช้ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบ 3 ประการ ได้แก่ ความถนัดในการเรียนวิชานั้นๆของนักเรียน คุณภาพของการสอนและความสามารถในการเข้าใจการสอนของนักเรียน

องค์ประกอบภายในมี 3 ประการ

1. ความถนัดทางการเรียน เป็นความสามารถเฉพาะของแต่ละบุคคลที่สามารถจะเรียนได้ดีในบางวิชา

2. ความสามารถที่จะเข้าใจในคำสอน ซึ่งเป็นส่วนผสมผสานกันระหว่างเชาวน์ปัญญาทั่วไป และความเข้าใจภาษา เป็นความสามารถที่จะเรียนรู้ได้เร็ว เข้าใจคำอธิบายของครู สามารถตอบปัญหาเกี่ยวกับเนื้อหาวิชานั้นๆ ได้อย่างคล่องแคล่ว

3. การอุทิศเวลาให้กับการเรียน เป็นความพยายามของผู้เรียนที่จะทุ่มเทความตั้งใจ ความสนใจ และเวลาให้กับการเรียนอย่างจริงจัง

องค์ประกอบภายนอกมี 2 ประการ คือ

1. ความเหมาะสมของระยะเวลาที่เรียนวิชานั้น เช่น ไม่จัดเวลาเรียนคณิตศาสตร์ติดต่อกันเกินกว่า 1 คาบหรือไม่จัดเวลาเรียนให้นักเรียนมากเกินไปจนนักเรียนไม่สามารถที่จะรับได้ เป็นต้น

2. ประสิทธิภาพในการสอน เป็นประสิทธิผลซึ่งผู้เรียนจะได้รับผลสำเร็จในการเรียน ซึ่งเป็นผลจากครูผู้สอนและการบริหารงานด้านวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน

2. รูปแบบผลการเรียนของโกลแมน (Goleman)

รูปแบบผลการเรียนในโรงเรียนของโกลแมน และคนอื่นๆ (มิถุนัมน์ส วรณมรินทร์. 2544 : 5 ; อ้างอิงจาก Goleman and other. 1966 : 73) โกลแมนได้ศึกษาโอกาสของความเสมอภาคทางการศึกษาในสหรัฐมีรูปแบบความคิดเขียนในรูปฟังก์ชัน ได้ดังนี้

$$Y = f (X1, X2)$$

เมื่อ X1 : เป็นกลุ่มของตัวแปรที่เกี่ยวกับพื้นฐาน และสภาพแวดล้อมทางบ้านของนักเรียน

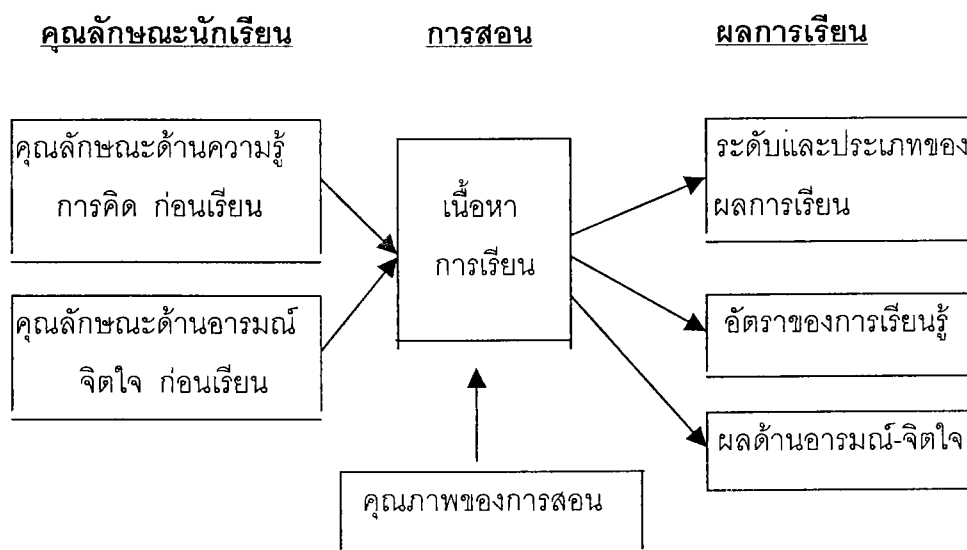
X2 : เป็นกลุ่มของตัวแปรที่เกี่ยวกับโรงเรียน

Y : เป็นผลการเรียน

3. รูปแบบทฤษฎีการเรียนรู้ของบลูม (Bloom)

บลูม (Bloom. 1976 : 10-15) ได้เสนอรูปแบบทฤษฎีการเรียนรู้จากแนวคิดของแครีโรล (Carroll) ซึ่งมีข้อตกลง 2 ประการ คือ ประการแรกพื้นฐานของผู้เรียนเป็นหัวใจของการเรียนในโรงเรียน ด้วยพื้นฐานที่จะช่วยให้เรียนได้สำเร็จแตกต่างไปจากคนอื่นถ้าแต่ละคนเข้าเรียนทในชั้นด้วยพื้นที่คล้ายกันมากแล้วก็จะมีผลสัมฤทธิ์ไม่ต่างกันมาก ประการที่ 2 คุณลักษณะของแต่ละคน (ความรู้ที่จำเป็นก่อนแรงจูงใจในการเรียน) และคุณภาพของการสอนเป็นสิ่งที่สามารถปรับปรุงได้

เพื่อให้แต่ละคนและทั้งกลุ่มมีระดับการเรียนรู้ที่สูงขึ้น รูปแบบทฤษฎีการเรียนรู้ในโรงเรียนของบลูม (Bloom) มีดังภาพประกอบ

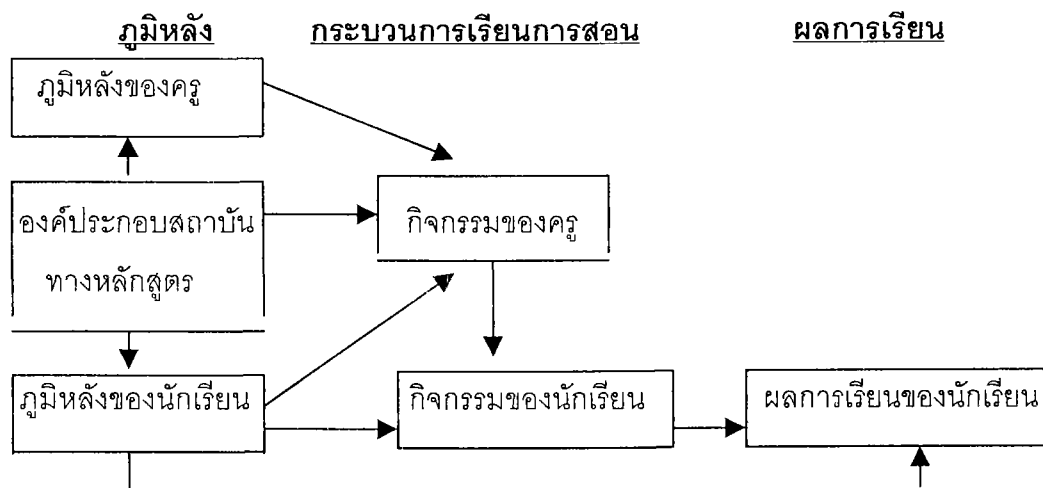

ภาพประกอบ 1 รูปแบบของทฤษฎีการเรียนรู้ของบลูม

รูปแบบการเรียนรู้ของบลูมมีจุดเด่นอยู่มาก เช่น มองผลการเรียนที่ครอบคลุมมากขึ้น ไม่พิจารณาเฉพาะด้านผลสัมฤทธิ์เพียงอย่างเดียว ในด้านความเที่ยงตรงของรูปแบบบลูมได้นำเอาผลงานวิจัยของตนเองและคนอื่นๆที่ผ่านมาสืบสนับสนุนทฤษฎี สรุปได้ว่าพฤติกรรมด้านความรู้ความคิดก่อนเรียน สามารถอธิบายความแปรปรวนในผลสัมฤทธิ์ประมาณ 50 % ขณะที่คุณลักษณะด้านอารมณ์-จิตใจอธิบายได้ 25 % คุณภาพของการสอนอธิบายได้ 25 % ด้านความรู้-การคิดและด้านอารมณ์จิตใจประกอบกันอธิบายได้ 65 % เมื่อใช้คุณภาพการสอนร่วมด้วยจะสามารถอธิบายความแปรปรวนในระดับของผลสัมฤทธิ์ หรืออัตราของผลสัมฤทธิ์ได้มากกว่า 80 % ถ้าอยู่ในสภาพการณ์ที่ดีพร้อมทุกอย่างตัวแปรทั้งสามสามารถอธิบายความแปรปรวนได้ถึง 90 % จุดเด่นอีกอย่างหนึ่ง คือ ความง่ายไม่ซับซ้อนของรูปแบบ และสามารถนำไปใช้ในการกำหนดนโยบายทางการศึกษา และ ชี้แนะการปฏิบัติหรือการทำกิจกรรมในชั้นเรียนเพื่อปรับปรุงการเรียน

4. รูปแบบผลการเรียนของฮาร์นิเชเกอร์ (Harnischeger)

ฮาร์นิเชเกอร์ และไวเลย์ (บุญชม ศรีสะอาด. 2524 : 13-14 ; อ้างอิงจาก Harnischeger and Wiley. 1978 : 224) เสนอรูปแบบของผลการเรียนในโรงเรียน โดยได้วางแนวคิดที่สำคัญเรื่องเวลาจากรูปแบบของแคร์โรล เพราะได้รับอิทธิพลจากรูปแบบของบลูมด้วย มีข้อตกลงการเรียนรู้แบบของ ฮาร์นิเชเกอร์ และไวเลย์ ดังภาพประกอบ

ภาพประกอบ 2 รูปแบบของผลการเรียนในโรงเรียนของฮาร์นิเชเกอร์

จากรูปแบบของฮาร์นิเชเกอร์ ผลการเรียนจะได้รับอิทธิพลจากองค์ประกอบ 5 ประการ ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ด้านใหญ่ๆ ได้แก่ ภูมิหลัง และกระบวนการเรียนการสอน ด้านภูมิหลังของครูภูมิหลังของนักเรียน และองค์ประกอบสถาบันทางหลักสูตร ส่วนด้านกระบวนการเรียนการสอนประกอบด้วยกิจกรรมหรือการสอนของครูและกิจกรรมของนักเรียน

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญที่ส่งผลต่อผลการเรียนตามแนวการปฏิรูปทางการศึกษา

การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เป็นกระบวนการที่ให้ความสำคัญกับผู้เรียน ซึ่งเทคนิควิธีการจัดการเรียนการสอนยังคงต้องอาศัยทฤษฎีเข้ามาใช้เป็นแนวทางเพื่อให้การจัดการเรียนการสอนเป็นไปอย่างสมบูรณ์และชัดเจน ซึ่งทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญนี้ได้มีนักวิชาการได้ศึกษาจนเป็นที่ยอมรับกันอย่างแพร่หลาย ดังนี้

1. แนวคิดของทฤษฎีการสร้างความรู้โดยผู้เรียน (Constructivism)

วัฒนาพร ระวังทุกข์ (2542 : 15-16) ได้กล่าวถึงทฤษฎีการสร้างความรู้ โดยผู้เรียน (Constructivism) ไว้ว่าเป็นทฤษฎีที่มีความเชื่อว่าการเรียนรู้เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นภายในบุคคล บุคคลเป็นผู้สร้าง (Construct) ความรู้จากความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่พบเห็นกับความรู้ ความเข้าใจที่มีอยู่เดิม เกิดเป็นโครงสร้างทางปัญญาได้ โดยจัดสภาพการณ์ให้ผู้เรียนเกิดความขัดแย้งทางปัญญาหรือเกิดภาวะไม่สมดุลทางปัญญาขึ้นซึ่งเป็นภาวะที่ประสบการณ์ใหม่ไม่สอดคล้องกับประสบการณ์เดิมผู้เรียนต้องพยายามปรับข้อมูลใหม่กับประสบการณ์ที่มีอยู่เดิมแล้วสร้างเป็นความรู้ใหม่

การเรียนการสอนตามแนวคิดทฤษฎีการสร้างความรู้โดยผู้เรียน (Constructivism) ครูผู้สอนจะมีบทบาท ดังนี้

- 1.1 เปิดโอกาสให้ผู้เรียนสังเกต สำรวจเพื่อให้เห็นปัญหา
 - 1.2 มีปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียน เช่น แนะนำถามให้คิด เพื่อให้ผู้เรียนค้นพบหรือสร้างความรู้ด้วยตนเอง
 - 1.3 ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการคิดค้นต่อไป ให้มีการทำงานเป็นกลุ่ม พัฒนาให้ผู้เรียนมีประสบการณ์กว้างไกล
 - 1.4 ประเมินความคิดรวบยอดของผู้เรียน ตรวจสอบความคิดและทักษะการคิดต่างๆ การปฏิบัติ การแก้ปัญหาและพัฒนา และการเคารพความคิดและเหตุผลของคนอื่นๆ
- ตามแนวคิดนี้ ผู้เรียนสามารถสร้างสรรค์ความรู้ได้ หากมีการจัดการศึกษาที่เอื้ออำนวยในบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมที่กระตุ้นให้ผู้เรียนคิดและสร้างสรรค์ตนเอง

2. ทฤษฎีการเรียนรู้อย่างมีความสุข

กิตติยา บุญเชื้อและคณะ (วาสนา เลื่อมสุทธิ.2544 : 12-13 ; อ้างอิงจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน.2541 : 15-29) ได้กล่าวถึง แนวคิดหลักการและกระบวนการของการเรียนรู้อย่างมีความสุขว่า เป็นความต้องการให้เด็กได้แสวงหา ความรู้ ทักษะประสบการณ์ต่างๆ อย่างมีความสุข ให้โรงเรียนเป็นแหล่งค้นพบสิ่งมีชีวิตจรรยด้วยตัวของเด็กเององค์ประกอบของการเรียนรู้อย่างมีความสุขนั้นมี 6 ด้านด้วยกัน คือ

- 2.1 เด็กแต่ละคนได้รับการยอมรับว่าเป็นมนุษย์คนหนึ่งที่มีหัวใจและสมอง
- 2.2 เด็กแต่ละคนได้มีโอกาสเลือกเรียนตามความถนัดและความสนใจของตนเอง
- 2.3 บทเรียนสนุก แปลกใหม่ จูงใจให้ติดตามและเฝ้าใจ ให้อยากค้นหาความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเอง

- 2.4 สิ่งที่เราเรียนรู้สามารถนำไปใช้ได้ในชีวิตประจำวัน
- 2.5 ครูให้ความเมตตา จริงใจ และอ่อนโยน ต่อเด็กทุกคนโดยทั่วถึง
- 2.6 เด็กเกิดความรัก และภูมิใจในตนเอง รู้จักปรับตัวได้ทุกที่ทุกเวลา โดยมีกระบวนการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีความสุข ดังนี้
 - 2.6.1 พัฒนาและส่งเสริมความคิด
 - 2.6.2 วิธีการเรียนสนุก จูงใจ และไม่กดดัน
 - 2.6.3 สื่อเร้าใจ และตรงตามเป้าหมายที่กำหนดไว้อย่างชัดเจน
 - 2.6.4 บทเรียนเริ่มจากง่ายไปหายาก และไม่กดดัน
 - 2.6.5 กิจกรรมหลากหลาย สำหรับทุกคน
 - 2.6.6 ประเมินพัฒนาการของเด็กโดยรวม ไม่เน้นแต่ละด้านวิชา

3.ทฤษฎีการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม

สมุณทนา พรหมบุญและคณะ (วาสนา เลื่อมสุทธิ.2544 : 13-14 ; อ้างอิงจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน.2541 : 33-34) ได้กล่าวถึงแนวคิด หลักการและกระบวนการ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ กล่าวว่าการเรียนรู้จำเป็นต้องให้เด็กทุกคนมีส่วนร่วมในกิจกรรม เอาใจเข้าไปร่วมหรือร่วมใจด้วย ใจต้องไปจดจ่อในสิ่งที่เขาเรียน และการเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญการเรียนรู้นั้นมิได้เน้นเฉพาะผู้เรียนกับครูเท่านั้นผู้เรียนจะต้องมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคล รอบด้านไม่ว่าจะเป็นชุมชน สังคม พ่อแม่ เพื่อน และคนด้อยโอกาสกว่า ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เกิดทักษะทางสังคม การอยู่ร่วมกับผู้อื่นทำงานร่วมกับผู้อื่น ซึ่งการเรียนรู้นี้แบบมีส่วนร่วมเน้นมุ่งให้ผู้เรียน ดี เก่ง และมีความสุข ตามแนวการปฏิรูปทางการศึกษา

กล่าวโดยสรุป การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม เป็นทฤษฎีที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยมุ่งให้โอกาสแก่ผู้เรียนที่จะพัฒนาศักยภาพของตนเองอย่างเต็มที่ ด้วยตนเองเน้นการสร้างความรู้ด้วยตนเองของผู้เรียนไปพร้อมๆกับการฝึกทักษะในเชิงกระบวนการที่ใช้กลุ่มเป็นเครื่องมือในการพัฒนาทักษะทางสังคม ทักษะในการคิดค้น การแก้ปัญหา และการประยุกต์ใช้ ซึ่งคุณลักษณะที่จำเป็นอย่างยิ่งของบุคคลในยุคปัจจุบัน

จากรูปแบบทั้งหมดที่ได้เสนอข้างต้น ผู้วิจัยสนใจปัจจัยด้านจิตสังคมที่ส่งผลต่อผลการเรียนด้านดี ด้านเก่ง ด้านมีความสุข ที่นำมาศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ระดับสติปัญญา ปรีชาเชิงอารมณ์ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การสนับสนุนจากบิดามารดา บรรยากาศในการเรียน ในรูปแบบทฤษฎีของ

บลูม , แครีโรล, โกลแมน, ฮาร์นิเชเกอร์ และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนที่ส่งผลต่อผล การเรียนตามแนวปฏิรูปทางการศึกษา และงานวิจัยอื่นๆ

อาจกล่าวได้ว่ารูปแบบการเรียนรู้แสดงให้เห็นว่าผลการเรียนของผู้เรียนที่ประสบความสำเร็จคือผลการเรียนที่แสดงถึงความสำเร็จในการเรียนและผลทางด้านจิตใจและอารมณ์ โดยมี ปัจจัยทั้งด้านคุณลักษณะของผู้เรียนทั้งทางด้านสติปัญญาและไม่ใช้สติปัญญาและกระบวนการ เรียนการสอนที่ส่งผลต่อผลการเรียน

2. ปัจจัยด้านระดับสติปัญญาที่เกี่ยวข้องกับผลการเรียน

การให้ความหมายของสติปัญญาแตกต่างกันออกไปมากมาย คนธรรมดาเข้าใจกันว่า สติปัญญาตรงกับคำว่ามีสมองดีก็ถือว่าเขาผู้นั้นจะต้องมีพฤติกรรมที่เหมาะสม มีเหตุผลในการ กระทำสิ่งต่างๆสำหรับทางจิตวิทยาเองก็มีนักจิตวิทยาหลายท่านให้ความหมายของเชาว์ปัญญา หลากหลายทัศนะบางท่านก็เพิ่งไปถึงความสามารถทางสมอง เช่น ความคิดรวบยอด การคิด หาเหตุผล ความจำ บางท่านก็อธิบายไปในแง่ของความสามารถในการทำกิจกรรมต่างๆบางท่านก็ อธิบายไปในแง่ของการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม (สุชา จันทน์หอม.2535:27)

เพียเจท์ (Piaget) คิดว่าสติปัญญา หมายถึง การที่บุคคลสามารถปรับตัวและแก้ปัญหา ในสิ่งแวดล้อมรอบตัวเองได้ (รัตนา ศิริพานิช .2542:281;อ้างอิงจาก Munn.1974)

มันน์ (รัตนา ศิริพานิช . 2542:282; อ้างอิงจาก Munn.1974) ให้ความหมายว่าสติปัญญา คือ ความสามารถในการเรียนรู้ การจดจำสิ่งที่เรียนรู้ได้ การเรียนรู้เนื้อหาที่ซับซ้อนเพิ่มเติมได้ การ ใช้สัญลักษณ์ได้อย่างชัดเจนและมีประสิทธิภาพ เช่น การเกิดการหยั่งรู้ การคิดรวบยอด และการ ใช้ เหตุผล รวมถึงกระบวนการทางภาษา(ฟัง พูด อ่าน เขียน)ด้วย

รัตนา ศิริพานิช (ศรีเรือน แก้วกังวาล.2543:24;อ้างอิงจาก รัตนา ศิริพานิช.ม.ป.ป.) ได้ รวบรวมเอาความหมายของสติปัญญาไว้ดังต่อไปนี้

1. เป็นความสามารถในการเรียนรู้หรือเข้าใจ โดยผ่านประสบการณ์ทางการเรียน โดย บุคคลสามารถรับ – เก็บความรู้ที่เรียนไว้ได้ เช่น จำบทเรียนที่เคยเรียนมาเมื่อ 2 ปีก่อนได้
2. เป็นความสามารถในการตอบสนองอย่างรวดเร็วและถูกต้องในสถานการณ์ใหม่ๆโดยรู้ จักใช้เหตุผลในการแก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3. เป็นความสามารถในการปรับตัว
- 4.เป็นความสามารถในการเรียนรู้สิ่งที่ซับซ้อน การรู้จักใช้สัญลักษณ์ได้อย่างชัดเจนและมี ประสิทธิภาพ

ดังนั้นไม่ว่าจะมีการให้นิยามของสติปัญญาที่แตกต่างกันออกไปเพียงใดก็ตามแต่ก็ควรจะ ต้องมีการระลึกอยู่เสมอว่าจะสามารถศึกษาถึงสติปัญญาได้เฉพาะในทางอ้อมเท่านั้น ก็คือการวัด ด้วยการใช้แบบทดสอบ และนอกจากนี้หนทางที่สติปัญญาจะถูกแสดงออกมาเป็นพฤติกรรมอาจมี ความแตกต่างกันเกิดขึ้นได้ซึ่งก็ขึ้นอยู่กับวัฒนธรรมของแต่ละหมู่ชนด้วย(Santrock.1998:287; citi ng Lonner.1990) ตัวอย่างเช่น ส่วนใหญ่ในวัฒนธรรมของชาติตะวันตกจะตัดสินว่าคนใดมี สติ ปัญญาดี ก็ต่อเมื่อบุคคลนั้นจะต้องมีทั้ง 2 สิ่งประกอบกันคือ ความเก่ง (มีความรู้ ความสามารถในการ พินิจพิเคราะห์และสามารถแก้ปัญหาโดยอาศัยคำพูดสื่อความออกมา) และความไว (ความ สามารถในการคิดและประมวลสรุปข้อมูลได้อย่างรวดเร็ว)ซึ่งตรงข้ามกับวัฒนธรรมของชาว บูกันด้า (Buganda) โดยสิ้นเชิง เพราะชาวบูกันด้า ตัดสินคนที่มีสติปัญญาดีว่าต้องเป็นคนที่ฉลาด หลักแหลม ต้องคิดช้าๆ สุขุม และหากจะเอ่ยวาจาใดออกมาต้องผ่านการพิจารณาอย่างถี่ถ้วนเสีย ก่อนและต้องมีเหตุผล

และสืบเนื่องจากความเห็นของนักทดสอบทางจิตวิทยาที่ว่าสติปัญญา หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการทำแบบทดสอบทางสติปัญญาได้ หรือเป็นผลที่ได้จากการสอบวัด บุคคลด้วยแบบสอบวัดทางสติปัญญา ดังนั้นคะแนนที่บุคคลได้จากการทำข้อสอบจะเป็นตัวแสดง ว่ามีระดับสติปัญญาเท่าใด

รัตนา ศิริพานิช (2542) รายงานว่า ผู้ชายมีความสามารถเหนือผู้หญิงโดยเฉพาะความ รู้เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ความถนัดทางเครื่องยนต์กลไก และมีผู้ศึกษาพบว่าระหว่าง วัยก่อนเข้าเรียน เด็กหญิงมีแนวโน้มจะเก่งกว่าเด็กชายในทางด้านการใช้ภาษา นอกจากนี้ จิราภา เต็งไตรรัตน์และคณะ (2542) ใช้แบบทดสอบวัดของเธอร์สตันที่วัดสมรรถภาพของสมองชั้นพื้น ฐาน พบว่าเด็กชายเก่งกว่าเด็กหญิงอย่างเห็นได้ชัดเจนในด้านมิติสัมพันธ์ ส่วนเด็กหญิงจะเก่งกว่า เด็กชายในด้านความจำ ด้านเหตุผลและด้านความคล่องแคล่วในการใช้ถ้อยคำ โดยเหตุที่เด็กชาย เหนือกว่าเด็กหญิงในเรื่องหนึ่งและเด็กหญิงเหนือกว่าเด็กชายในอีกเรื่องหนึ่ง จึงไม่มีความแตกต่าง ระหว่างชายและหญิงในระดับของสติปัญญาโดยทั่วไป

จิราภา เต็งไตรรัตน์และคณะ (2542) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสติปัญญา กับผลการ เรียน พบว่ามีค่าสหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง .60 ถึง .64 ซึ่งแม้จะจัดอยู่ในระดับที่สูง แต่ก็ไม่สูงทีเดียว นักเพราะ ผลการเรียนไม่ได้ขึ้นอยู่กับสติปัญญาอย่างเดียว ยังขึ้นอยู่กับความขยันหมั่นเพียร แต่ ระหว่างสติปัญญา กับความขยันหมั่นเพียร นักการศึกษา มีความเชื่อว่าสติปัญญาเป็นตัวการที่จำ เป็นมากกว่า ดังนั้นในมหาวิทยาลัยทั้งในประเทศและต่างประเทศจึงได้กำหนดให้มีการทดสอบ ความสามารถทางวิชาการของผู้สมัครเข้าศึกษาด้วย

ทักษิณา เครือหงส์ (2540) ได้ทำการศึกษาถึงผลของเชาว์ปัญญา บุคลิกภาพและความคิดสร้างสรรค์ที่มีต่อผลการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาคณิตศาสตร์ โดยศึกษากับนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตนนทบุรี จำนวน 52 คนพบว่า เชาว์ปัญญาและความคิดสร้างสรรค์มีผลบวกต่อผลการเรียนด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาคณิตศาสตร์ กล่าวคือผู้ที่มีเชาว์ปัญญาสูงกว่าย่อมมีผลการเรียนวิชาต่างๆสูงกว่าผู้ที่มีเชาว์ปัญญาต่ำเป็นส่วนใหญ่

นอกจากนี้สติปัญญายังมีความสัมพันธ์กับการเลือกประกอบอาชีพและความสำเร็จในการประกอบอาชีพ ตลอดจนการเลือกแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมต่อสังคม กล่าวคือ ผู้ที่มีสติปัญญาสูงกว่าย่อมมีโอกาสได้รับเลือกเข้าสู่อาชีพที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่ดีกว่าและมีโอกาสที่จะนำรายได้ส่วนหนึ่งมาบำเพ็ญประโยชน์ช่วยเหลือสังคมมากกว่าผู้ที่มีโอกาสน้อยและมีรายได้ทางเศรษฐกิจและสังคมน้อย

จากเอกสารงานวิจัยข้างต้นจะเห็นได้ว่า ระดับสติปัญญาส่งผลต่อพฤติกรรมหลายอย่างในการดำเนินชีวิตดังนั้นการศึกษาถึงระดับสติปัญญาที่ส่งผลต่อผลการเรียนด้านดี ด้านเก่ง ด้านมีความสุข จึงเป็นประเด็นที่น่าสนใจว่าในกรณีที่ระดับสติปัญญาใดๆจะส่งผลต่อผลการเรียนด้านดี ด้านเก่ง ด้านมีความสุขได้อย่างไร เพราะประเด็นที่ศึกษาถึงตัวแปรตามเกี่ยวกับผลการเรียนแตกต่างกันจากงานวิจัยอื่นๆ

3. ปัจจัยด้านปรีชาเชิงอารมณ์ที่เกี่ยวข้องกับผลการเรียน

โกลแมน (ทศพร ประเสริฐสุข. 2542:21;อ้างอิงจากGoleman.1998)ให้ความหมายปรีชาเชิงอารมณ์ว่า เป็นความสามารถในการตระหนักถึงความรู้สึกของตนเองและความรู้สึกของผู้อื่น จนสามารถบริหารจัดการกับอารมณ์ของตนเพื่อเป็นแรงจูงใจในการเรียน หรือสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่นได้อย่างประสบความสำเร็จ โดยเสนอกรอบแนวคิดเกี่ยวกับปรีชาเชิงอารมณ์ เอาไว้ 2 ส่วนคือ

ส่วนที่ 1 ความสามารถส่วนบุคคล (Personal Competence)ซึ่งเป็นการบริหารจัดการตนเอง ประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 องค์ประกอบ คือ ความสามารถตระหนักรู้ในตนเอง ความสามารถจัดระเบียบอารมณ์ของตนเอง และความสามารถในการจูงใจตนเอง

ส่วนที่ 2 ความสามารถทางสังคม (Social Competence)ซึ่งเป็นการสร้างและรักษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ประกอบด้วยองค์ประกอบ 2 องค์ประกอบ คือ การร่วมรู้สึกและทักษะการอยู่ในสังคม

โกลแมน (Goleman.1995 : 34) พบว่าความสามารถทางสติปัญญาสามารถอธิบายความสำเร็จของบุคคลได้สูงสุดเพียง 20 เปอร์เซ็นต์ ส่วนที่เหลืออีก 80 เปอร์เซ็นต์นั้นสามารถอธิบายได้ด้วยความสามารถอื่น รวมทั้งปรีชาเชิงอารมณ์ด้วย ซึ่งไม่มีใครบอกได้ชัดเจนว่าความสามารถเหล่านั้นประกอบด้วยอะไรบ้าง รู้แต่เพียงว่าความสามารถเหล่านี้มีความสำคัญมากกว่าสติปัญญา

เมเยอร์และสโลเวย์ (Mayer and Salovey.1997) เชื่อว่าสติปัญญาสามารถทำนายความสำเร็จในการเรียนและการทำงานได้เพียง 20 % เท่านั้น เซาวันอารมณ์เป็นส่วนหนึ่งของความสามารถที่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จในชีวิต 80 % ที่เหลือ แต่ยังไม่สามารถระบุได้แน่นอนว่าเซาวันอารมณ์มีความสำคัญมากแค่ไหน สามารถทำนายได้เพียงว่าเซาวันอารมณ์มีส่วน 5-10 % ในสัดส่วนของ 80 % ที่เหลือในการสร้างมีความสุขและความสำเร็จของชีวิต

วีระวัฒน์ ปันนิตามัย และอุสา สุทธิสาคร (2542:118-119) ได้ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับองค์ประกอบด้านชีวประวัติของนักศึกษาระดับปริญญาตรีจำนวน 464 คน กับความสามารถด้านเซาวันอารมณ์ 7 ด้าน ประกอบด้วย การรู้จักอารมณ์ของตน การตระหนักรู้ภาวะอารมณ์ของผู้อื่น ความเชื่ออาทร วุฒิภาวะทางอารมณ์ การควบคุมอารมณ์ของตน การมีแรงจูงใจที่ดี และทักษะทางสังคม พบว่า ผลการเรียนที่พิจารณาจากเกรด มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กับคะแนน เซาวันอารมณ์รวมเป็น .191 โดยที่เกรดมีความสัมพันธ์กับการมีแรงจูงใจที่ดีสูงสุดในบรรดาทั้ง 7 ด้าน มีค่าเท่ากับ .314

บุปผา มาลีวงศ์ (2521 : 14-15) กล่าวถึงเยาวชนที่มีสุขภาพจิตดีว่า เป็นความสามารถเข้าใจตนเอง และผู้อื่นได้อย่างถูกต้อง มีความร่าเริงแจ่มใส แสดงอารมณ์ ได้เหมาะสมกับวัยและสถานการณ์ ปฏิบัติตนได้ถูกต้องตามกาลเทศะ อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข มีความรู้สึกว่าจะทำงานได้สำเร็จ แม้ว่าจะเป็นงานยาก เต็มใจรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น สามารถยอมรับพฤติกรรมและความรู้ของผู้อื่น มีเหตุผลในการกระทำสิ่งต่างๆ รวมทั้งการยอมรับความสามารถและความบกพร่องของตนเอง

จากความหมายและงานวิจัยข้างต้นสรุปความหมายของปรีชาเชิงอารมณ์ได้ว่าเป็นความสามารถของบุคคลที่จะตระหนัก รับรู้และเข้าใจถึงความรู้สึก ความนึกคิด ตลอดจนอารมณ์ทั้งของตนเองและของผู้อื่น สามารถควบคุมจัดการกับอารมณ์เมื่อต้องเผชิญกับอุปสรรคและความขัดแย้งให้ผ่านพ้นไปได้อย่างเหมาะสมและถูกกาลเทศะ ให้กำลังใจตนเองและรู้จักจัดความเครียดรวมถึงความคับข้องใจได้ ตลอดจนสามารถเรียนได้อย่างเต็มศักยภาพของตนเอง รู้จักการร่วมมือกิจกรรมกับผู้อื่นทั้งในฐานะผู้นำและผู้ตามทำให้ตัวแปรเกี่ยวกับปรีชาเชิงอารมณ์น่าสนใจที่จะนำมาศึกษา

กรณีส่งผลต่อความสามารถด้านดี ด้านเก่ง และด้านมีความสุข เนื่องจากงานวิจัยและข้อมูลข้างต้นเป็นแหล่งข้อมูลสนับสนุนได้ถึงผู้ที่มีปรีชาเชิงอารมณ์สูงจะเป็นผู้ที่มีโอกาสประสบผลความสำเร็จใน ทุกด้านได้อย่างดีและมีมีความสุข

4. ปัจจัยด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่เกี่ยวข้องกับผลการเรียน

ผู้เรียนจะเกิดความเต็มอกเต็มใจเรียนรู้สิ่งใด จะต้องอาศัยแรงจูงใจเป็นพื้นฐานเสมอ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motivation) เป็นแรงจูงใจอันสำคัญยิ่งที่จะกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมเพื่อไปยังเป้าหมาย

เมอร์เรย์ (Murray. 1966 : 19) กล่าวถึง ความต้องการสัมฤทธิ์ผลว่าเป็นความต้องการที่มีอยู่ในมนุษย์ทุกคน เป็นความต้องการทางจิตใจของมนุษย์ที่จะเอาชนะอุปสรรคกระทำสิ่งที่ยากให้สำเร็จ

แมคเคลแลนด (McClelland. 1969 : 104) ได้สนใจศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์โดยใช้แบบทดสอบ TAT (Thematic Apperception Test) ของเมอร์เรย์ (Murray) ซึ่งเป็นรูปภาพโดยให้กลุ่ม ตัวอย่างบรรยายความคิดเห็นเกี่ยวกับรูป ซึ่งแต่ละคนจะบรรยายไม่เหมือนกัน ลักษณะการบรรยายแสดงออกถึงแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และเขาได้กำหนดลักษณะของผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงไว้ดังนี้

1. มุ่งที่จะกระทำกิจกรรมต่างๆ ให้สำเร็จ มากกว่าทำเพื่อหลีกเลี่ยงความล้มเหลวมักจะเลือกทำสิ่งที่เป็นไปได้และเหมาะสมกับกำลังความสามารถของเขา

2. คิดว่าทุกสิ่งจะสำเร็จลงได้ด้วยความตั้งใจจริง และจากการทำงานอย่างจริงจังไม่ใช่เกิดจากโอกาส และไม่เชื่อในสิ่งมหัศจรรย์

3. ทำกิจกรรมเพื่อให้บรรลุมาตรฐานของตนเอง ไม่มีจุดมุ่งหมายที่เป็นรางวัลหรือชื่อเสียง
พรอร์ณี ชูทัย (2522 : 227-228) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ว่าหมายถึงความต้องการทำสิ่งต่าง ๆ ให้สำเร็จลุล่วง ลักษณะของผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง

1. เป็นผู้มีความทะเยอทะยาน พยายามที่จะเอาชนะความล้มเหลวต่างๆ เพื่อที่จะไปให้ถึงจุดหมายปลายทาง

2. เป็นผู้ที่มีแผนงาน

3. เป็นผู้ตั้งระดับความคาดหวังไว้สูง

จากการศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับผลการเรียนมักพบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวกกัน
เบนดิก (Bendig. 1958 : 119-120) ทำการศึกษาเกี่ยวกับนักศึกษา 110 คน ด้วยข้อสอบวัดแรงจูงใจ

2 ฉบับคือ แบบข้อความ EPPS 28 ข้อ และรูปภาพ TAT ของแมคเคลลแลนด์ (McClelland) ผลจากการศึกษาทั้ง 2 ฉบับสรุปได้ว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สัมพันธ์กับผลการเรียนในอดีตมากกว่าผลการเรียนในอนาคต ต่อมา รัสเซล (Russel. 1969 : 263-266) ได้ศึกษากับนักเรียนเกรด 9 โดยใช้แบบทดสอบ CAT (California Achievement Test) วัดผลสัมฤทธิ์วิชาเลข ภาษา การอ่าน พบว่าผลสัมฤทธิ์ในวิชาเหล่านี้มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในปี 1970 แรฟฟินี (Raffini. 1970 : 1085) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลการเรียนในกลุ่มนิสิตปริญญาตรี สรุปได้ว่า ทั้งชายและหญิงที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง จะมีผลการเรียนสูงกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ต่อมา ซอง (Song.1971 : 2571) ได้ศึกษากับนักเรียนเกษตรกรรมในเกาหลี จำนวน 1,460 คน ได้ผลเช่นเดียวกัน คือพบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในทุกวิชาที่เรียน

ในประเทศไทย จำไพทิพย์ ธีระนิตติ (2514 : 26) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับผลการเรียน โดยใช้เครื่องมือวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของเฮอร์แมนส์ (Hermans. 1970 : 354) พบว่า มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ต่อมา ประสาท บันทวังกูร (2516 : 86) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ในวิชาวิทยาศาสตร์ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์ และการคิดแบบอเนกนัย โดยใช้กลุ่มตัวอย่างชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2515 ในภาคการศึกษา 6 จำนวน 284 คน ผลการศึกษาพบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ กับผลสัมฤทธิ์ในวิชาวิทยาศาสตร์ มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในปี 2518 ประหยัด ทองมาก (2518 : 43) ศึกษาความวิตกกังวล นิสัยในการเรียน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของ นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์สูงและต่ำกว่าระดับความสามารถ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ในจังหวัดพังงา จำนวน 305 คน ไม่พบว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และผลการเรียนมีความสัมพันธ์กัน ซึ่งการค้นพบของประหยัด ทองมาก ขัดแย้งกับผลงานวิจัยข้างต้น

สุพจน์ สิ้นสุวรรณ (2527) ได้ศึกษาการสร้างแบบทดสอบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดบุรีรัมย์ ผลการศึกษาพบว่าแบบทดสอบมีค่าอำนาจจำแนกสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบที่หาโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา มีพิสัยตั้งแต่ .7011 ถึง .8637 และค่าความเชื่อมั่นรวมทั้งฉบับมีค่า .9362 ค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบทดสอบหาโดยวิธีเทคนิคกลุ่มที่รู้ชัดอยู่แล้ว พบว่ามีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

วิมลรัตน์ แก้วโงง (2534) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบผลการเรียนและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุด

การสอนมินิคอร์ส กับการสอนตามคู่มือครูของ สสวท. มีผลการเรียนวิชาคณิตศาสตร์แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนที่มีระดับความสามารถแตกต่างกัน มีผลการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ธวัชญ์ ดำรงค์ไทย (2538) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบผลการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่1ที่สอนโดยมีการใช้แบบฝึกการคิดทางวิทยาศาสตร์กับที่สอนตามคู่มือครู พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่สอนโดยมีการใช้แบบฝึกการคิดทางวิทยาศาสตร์กับสอนตามคู่มือครูไม่แตกต่างกัน

สมจิตร หอไตรรงค์ (2539) ได้ศึกษาผลของการฝึกแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาที่มีภูมิหลังต่างกันในด้านกรอบเลี้ยงดูและลักษณะทางชีวสังคม ผลการศึกษาพบว่านักเรียนหญิงมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงกว่านักเรียนชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนที่มีผลการเรียนสูงมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงกว่านักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากเอกสารการวิจัยเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่กล่าวมาแล้วข้างต้นชี้ให้เห็นว่าผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะมีโอกาสประสบความสำเร็จได้มากกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำกว่า แต่เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยศึกษาตัวแปรแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่ส่งผลต่อผลการเรียนด้านดี ด้านเก่ง ด้านมีความสุข ซึ่งจัดว่าเป็นส่วนหนึ่งของความสำเร็จหรือความเป็นคนที่สมบูรณ์ จึงเป็นประเด็นที่น่าสนใจว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จะส่งผลต่อตัวแปรตามดังกล่าวหรือไม่ เพราะเรื่องของการศึกษาแรง จูงใจใฝ่สัมฤทธิ์น่าจะเป็นตัวแปรที่สำคัญตัวแปรหนึ่งในการศึกษาในครั้งนี้

5. ปัจจัยด้านการสนับสนุนจากบิดามารดาที่เกี่ยวข้องกับผลการเรียน

มอร์โรว์ และวิลสัน (ปาจรีย์ วัชชวัลลค์.2527 : 28-29 ; อ้างอิงจาก Morrow and Wilson .1961 :508-514) พบว่านักเรียนที่มีผลการเรียนสูง มีพ่อแม่ที่ให้คำชมเชย ยอมรับ แสดงความสนใจและเข้าใจทำให้เด็กรู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัวส่วนนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ด้อยนั้น มีพ่อแม่ที่ชอบชมเชย เข้มงวดกวดขันเด็กจนเกินไป ลงโทษเด็กบ่อยๆหรือมีฉะนั้นก็ให้ความคุ้มครองปกป้องเด็กมากเกินไป บรรยากาศภายในบ้านมีความตึงเครียดและขัดแย้งกัน สอดคล้องกับแนวคิดของ ครอนบาช (ทศพล สังข์ทิตนุ . 2533 : 15) มีแนวคิดว่าคุณลักษณะทางจิตวิทยาในครอบครัวซึ่งประกอบด้วยบรรยากาศทางปัญญาและบรรยากาศทางอารมณ์ บรรยากาศทางอารมณ์เป็นส่วนหนึ่งของสภาพแวดล้อมภายในครอบครัวที่พ่อแม่สร้างขึ้น เด็กที่ประสบความสำเร็จในชีวิต มักมาจากครอบครัวที่พ่อแม่มีเจตคติที่ดีต่อลูกมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด ถ้าเด็กมีพ่อแม่ที่เข้า

ใจตนให้ความรัก ความ อบอุ่น และช่วยเหลือในยามต้องการ เด็กย่อมมีสุขภาพจิตดี จะทำให้เด็กเรียนได้เต็มที่และประสบความสำเร็จในการเรียน

อรพินทร์ ชูชม (2522 : 18) พบว่าเด็กมีความพร้อมในการเรียนถ้าบ้านมีบรรยากาศที่ส่งเสริมนักเรียน คือ มีความเข้าใจดีต่อกัน ไม่สร้างบรรยากาศหวาดหวั่นวิตกกังวลให้เกิดกับอารมณ์ของเด็ก งานวิจัยของ ปาจารย์ วัชชวัลคุ (2527 : 70) พบว่า ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวมีอิทธิพลทางตรงต่อผลการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ศรีนวล วรรณสุธี (2536 : 95) พบว่าความเอาใจใส่ของผู้ปกครองมีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อผลการเรียนเฉลี่ยของนักเรียน สมลวย สุนทิไ (2541:68) พบว่าความสัมพันธ์ในครอบครัวมีอิทธิพลโดยทางอ้อมต่อผลการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ และทศพล สังข์ทิติณู (2533 : 53) พบว่าความสัมพันธ์ภายในครอบครัวมีความสัมพันธ์กับผลการเรียนวิชาภาษาไทยที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01

วิทยา นาควัชระ (2537 : 258-259) ได้สรุปลักษณะของความสัมพันธ์ที่ีระหว่างบุคคลในครอบครัวไว้ว่า ต้องประกอบไปด้วย การมีความสัมพันธ์กันอย่างมั่นคง มีความศรัทธาต่อกัน มีความรัก มีวินัย รับผิดชอบ สนับสนุนการเรียนรู้ รู้จักหน้าที่และบทบาทของแต่ละคน มีความปรารถนาดีต่อกัน และสามารถแสดงความรู้สึกทั้งหมดนี้ออกมาในปริมาณที่พอเหมาะ

สมทรง สุวรรณเลิศ (2514 :7-9) ศึกษาปัญหาการเรียนของเด็กที่เรียนไม่ดีหรือเรียนต่ำกว่าความสามารถในเกณฑ์เฉลี่ย และในเด็กที่ฉลาดมากแต่เรียนไม่ดีเท่าที่ควร ทั้งนี้เนื่องจากเด็กมีปัญหาทางอารมณ์ ซึ่งมีสาเหตุหลายอย่าง เช่น ความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัว พ่อแม่ไม่ลงรอยกัน ทำให้เด็กวิตกกังวล ไม่มีมีความสุข หรือบางที่พ่อแม่ไม่เข้าใจและไม่สนใจเด็ก ทำให้เด็กรู้สึกว่าการเรียนไม่มีประโยชน์และขาดกำลังใจในการเรียน

กวิินทร์ ธรรมนุต (2522 : 20) ศึกษาพบว่า เด็กที่อยู่ในครอบครัวที่มีบรรยากาศที่พ่อแม่ปล่อยปละละเลย ชอบบ่นจู้จี้ ไม่เอาใจใส่ เมื่อมีปัญหาเฉพาะหน้าเกิดขึ้นเด็กจะตัดสินใจไม่ถูก และไม่รู้ว่าจะทำอะไรควรทำอะไรไม่ควรทำนอกจากนี้เด็กจะชอบทำงานที่ไม่ต้องออกแรงชอบวิธีรวบรวบ ลัด หรือความสะดวกสบายต่างๆ

ประกายทิพย์ พิชัย (2539: 78) ศึกษาเรื่องแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนดอนเมืองทหารอากาศบำรุง จำนวน 1,009 คน ผลการศึกษา พบว่าสัมพันธภาพในครอบครัว มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1

จากงานวิจัยที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า สัมพันธภาพที่ดีระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ทำให้นักเรียนมีความรับผิดชอบในด้านการเรียนดี ทั้งนี้เพราะนักเรียนได้รับความรัก ความเอาใจ

ใส่จากผู้ปกครองตลอดจนการสนับสนุนจากบิดามารดาอย่างใกล้ชิด ให้ความไว้วางใจในการทำกิจกรรมทางการเรียน และให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น ทำให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้น มีกำลังใจในการเรียน และเพียรพยายามเพื่อให้ประสบความสำเร็จในการเรียน ตลอดจนมีสุขภาพกายสุขภาพจิตที่ดีตามไปด้วย

6. ปัจจัยด้านบรรยากาศในการเรียนที่เกี่ยวข้องกับผลการเรียน

ประดิษฐ์ อุปรมัย (ศรีระพร จันทโนทก.2538 : 25-27; อ้างอิงจาก ประดิษฐ์ อุปรมัย.2523 : 123-137) ได้กล่าวถึง การสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน มีองค์ประกอบต่างๆดังนี้

1. บุคลิกภาพบางประการของครูมีผลต่อการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนรูปร่าง หน้าตา และการแต่งกายมีผลต่อการดึงดูดความสนใจ แต่บุคลิกภาพบางประการ เช่น สีหน้า ท่าทาง น้ำเสียง การใช้คำพูด อารมณ์ขัน และบทบาทในฐานะผู้นำของครูมีผลต่อการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนมาก

2. พฤติกรรมของครูที่แสดงออกตามทัศนคติที่ดีต่อการสอนต่อนักเรียน เป็นผู้ที่มีมองโลกในแง่ดี ย่อมเป็นผู้สร้างบรรยากาศที่ดีให้เกิดขึ้นแก่ชั้นเรียนได้มากกว่าครูที่มีทัศนคติในทางตรงกันข้าม ความคาดหวังของครูที่มีต่อนักเรียนมักมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของครูที่แสดงออกต่อนักเรียนด้วย

3. ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนและระหว่างนักเรียนด้วยกันเอง มีผลต่อการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน การให้นักเรียนได้มีโอกาสซักถามเข้าร่วมกิจกรรมให้มากจะทำให้บรรยากาศในชั้นเรียน มีความสนุก กระตือรือร้น ปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างนักเรียนด้วยกันเอง ก็มีผลช่วยทำให้เกิดบรรยากาศที่ดีในชั้นเรียนด้วย

4. ครูรู้จักใช้การเสริมแรงที่เหมาะสมจะช่วยให้เกิดบรรยากาศที่ดี เกิดขึ้นในชั้นเรียน การเสริมแรงที่ทำอย่างจริงจัง เหมาะสมจะช่วยให้เกิดบรรยากาศที่ดี เกิดขึ้นในชั้นเรียน การเสริมแรงที่ทำอย่างจริงจัง เหมาะกับสภาพการณ์ไม่จำเป็นต้องใช้เฉพาะพฤติกรรมที่ดีที่สุด แต่ควรใช้กับพฤติกรรมที่ดีขึ้นกว่าเดิม โดยเฉพาะกับนักเรียนที่เรียนอ่อน หรือมีพฤติกรรมที่เป็นปัญหา

นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์ (2527 : 48-67) ได้กล่าวถึงแนวทางการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้อำหรับผู้เรียน และผู้สอนในแง่ของการปฏิสัมพันธ์ของผู้เรียนกับสิ่งต่างๆซึ่งมีอยู่ 4 ประการคือ

1. ปฏิกริยาตอบสนองของระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน ผู้สอนไม่ควรสร้างบรรยากาศแห่งความกลัวให้เกิดขึ้น การเรียนรู้มิใช่เกิดในชั้นเรียนเสมอไป ดังนั้นการพบปะซักถามนอกชั้นเรียนจะสร้างบรรยากาศแห่งความเป็นมิตรทำได้ง่ายขึ้น

2. ปฏิกริยาตอบสนองของระหว่าง ผู้เรียนกับผู้เรียน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยผู้เรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันเช่น การอภิปราย การโต้วาที การรายงานผู้เรียนจะช่วยให้เกิดปฏิกริยาตอบสนองของระหว่างกัน ฝึกทำงานร่วมกัน เป็นการสร้างบรรยากาศของสังคมที่เป็นกันเองระหว่างผู้เรียน

3. ปฏิกริยาระหว่างผู้เรียนกับวัสดุอุปกรณ์ วัสดุอุปกรณ์จะช่วยให้เกิดการเรียนรู้ง่ายขึ้น ลดเวลาการเรียนการสอน การนำนวัตกรรมมาใช้จะช่วยสร้างบรรยากาศการเรียนการสอน

4. ปฏิกริยาตอบสนองของระหว่างผู้เรียนกับสิ่งแวดล้อม ผู้บริหารจะต้องจัดสิ่งแวดล้อมที่ดีในโรงเรียน ตั้งแต่อาคารสถานที่ บริเวณ ความงาม ความปลอดภัย ปราศจากกลิ่นคาวและเสียงรบกวน ตลอดจนบุคลากรต่างๆ

สังด์ อุทรานนท์ (2525 : 5) กล่าวว่า การสอนที่ประสบความสำเร็จจึงขึ้นอยู่กับตัวผู้สอนและผู้เรียนเป็นสำคัญ รวมทั้งการสอนเป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียนในการสอนเป็นที่ยอมรับของนักเรียน

วิชัย วงษ์ใหญ่ และคนอื่นๆ (2528 : 83-87) ได้กล่าวถึงพื้นฐานที่จะช่วยเสริมสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนนั้น ได้แก่

1. การยอมรับผู้เรียนในฐานะบุคคล (Respect as A person) คือ การยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล ความจริงใจระหว่างครูและศิษย์ เพื่อสร้างบรรยากาศแห่งความไว้วางใจ ถ้าบรรยากาศในห้องเรียนมีแต่ความก้าวร้าว แข่งขัน ความกดดัน อคติ เอาัดเอาเปรียบ ย่อมไม่ส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาไปในทิศทางที่พึงประสงค์

2. การสื่อสารแบบเปิด (Open Communication) การสื่อสารแบบเปิดที่อยู่ในบรรยากาศของการยอมรับเกี่ยวกับลักษณะเฉพาะของแต่ละบุคคล อารมณ์ ความรู้สึก ค่านิยม พฤติกรรม แนวคิดของแต่ละบุคคลที่มีภูมิหลังที่แตกต่างกัน รวมทั้งการฟังอย่างมีประสิทธิผล บรรยากาศในชั้นเรียนที่ตอบสนองการ ปฏิบัติทางด้านความรู้สึก คุณลักษณะค่านิยม การเสาะแสวงหาความเป็นตัวของตัวเองจะเกิดขึ้นจากเนื้อหา กระบวนการเรียนการสอนที่ส่งผลให้เกิดความรู้สึกว่าตนเองมีคุณค่า สามารถพัฒนาช่วยเหลือตนได้และพร้อมที่จะช่วยเหลือผู้อื่น

โคแกน (Cogan.1975 : 135-139) พบว่า ความสัมพันธ์ที่เป็นมิตรมากเท่าใดนักเรียนจะสามารถพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ได้สูงสุดและมีอิทธิพลต่อความสนใจในวิชาที่เรียน เมื่อ

นักเรียนมีความศรัทธาในตัวอาจารย์จะช่วยให้เขามีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน การมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนจะทำให้ผลการเรียนของนักเรียนดีขึ้น

เนวาร์ (Nawarre.1965 : 50) ได้ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับอิทธิพลของบรรยากาศในชั้นเรียนที่มีต่อความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียน เขาได้ทดลองความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนโรงเรียนคาทอลิก ซึ่งเป็นโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนแบบอิตาเลียน โดย กับนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาซึ่งมีการเรียนการสอนแบบประชาธิปไตย ผลปรากฏว่า นักเรียนในกลุ่มตัวอย่างมีความคิดสร้างสรรค์แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และ I.Q. มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความคิดสร้างสรรค์

สมิธ (Smith.1961 : 611) ได้ศึกษาเกี่ยวกับบรรยากาศในโรงเรียน และห้องเรียน ปรากฏว่า ห้องเรียนมีผลต่อการพัฒนาการสร้างสรรค์ของนักเรียนเกรด 9 มาก ห้องเรียนที่นักเรียนสามารถแสดงความคิดเห็นใหม่ๆแปลกๆของตนเองโดยเฉพาะได้เต็มที่ ย่อมเป็นห้องเรียน ที่สนับสนุนการคิด สร้างสรรค์ของนักเรียน

มัวร์ (Moor.1957 : 22) วิเคราะห์ปัญหาของนักเรียนชายและหญิงเกรด 10 –12 ในมลรัฐบอสตัน พบว่า ปัญหาที่นักเรียนเผชิญเรียงตามลำดับความสำคัญดังนี้ คือความสัมพันธ์กับครู ความสำเร็จในการเรียน บริการของโรงเรียน และการศึกษาต่อในอนาคต

แอนเดอร์สัน (Anderson.1970 : 135 – 152) ได้ศึกษาเกี่ยวกับผลของบรรยากาศทางสังคมในชั้นเรียนที่มีต่อผู้เรียน โดยได้ระบุถึงลักษณะของบรรยากาศที่มีอิทธิพลและส่งผลต่อการเรียนรู้ ความรู้สึก และพฤติกรรมการเรียนของผู้เรียนไว้ดังนี้

1. ความเป็นกันเอง ความรู้สึกใกล้ชิดสนิทสนมคุ้นเคยของสมาชิกในกลุ่มผู้เรียน
2. การแบ่งกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมการเรียนต่างๆตามจุดประสงค์ของการเรียนรู้
3. การปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ กิจกรรมการเรียนมีรูปแบบที่สามารถปฏิบัติได้และให้ประโยชน์
4. การดำเนินกิจกรรมการเรียนเป็นไปอย่างมีลำดับขั้นตอน ไม่ล่าช้าและมีความสอดคล้องเหมาะสม
5. การจัดสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ เช่น หนังสือ เครื่องมือ วัสดุ ที่พร้อมจะใช้ได้ตลอดเวลา
6. การส่งเสริมความร่วมมือระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน และผู้เรียนกับผู้สอนให้มีความพยายามที่จะลดความขัดแย้ง
7. ผู้สอนกับผู้เรียนทราบจุดประสงค์ และความคาดหวังในการเรียนอย่างชัดเจน

8. สร้างความเป็นธรรมไม่เลือกที่รักมักที่ชังของครู ซึ่งยังผลให้เกิดความไม่เป็นธรรมขึ้นได้
9. ผู้เรียนมีโอกาสได้ทำกิจกรรมที่ท้าทายความสามารถอยู่เสมอ
10. สร้างความตื่นตัวและขจัดความเฉื่อยชา อันเป็นสาเหตุของความเบื่อหน่ายต่อการเรียนการสอน
11. การตัดสินใจทำกิจกรรมต่างๆมาจากผู้เรียนเป็นส่วนใหญ่
12. ไม่ส่งเสริมการแบ่งพรรคแบ่งพวกในหมู่ของนักเรียน
13. ผู้เรียนมีความพึงพอใจกับกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียน
14. เสรีภาพมีขอบเขต ไม่ปล่อยปละละเลยจนขาดระเบียบ และขาดความรับผิดชอบ

ผกาทิพย์ เกษรากุล (2524 : 21) ได้ศึกษาสภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในทัศนะของนิสิต พบว่า บรรยากาศการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัยเกิดจาก ผู้สอน วิธีการสอน ผู้เรียน การซักถามและการถกเถียงทางวิชาการ การจัดกิจกรรมในชั้นเรียน และความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ ซึ่งจะส่งผลต่อผลการเรียน และการพัฒนาการทางสังคม อารมณ์ และ สติปัญญาของนักศึกษาได้

ยุพา วิสุทธโกศล (2530) สรุปได้ว่า สุขภาพกายจิตที่ดีของนักเรียนประกอบด้วย การมีความพอใจ ตั้งใจในการเรียนสม่ำเสมอ ไปโรงเรียนด้วยใจรัก มีมีความสุข สนุกสนาน ร่วมมือกับครู ในการเรียนการสอนเป็นอย่างดี

กล่าวโดยสรุป บรรยากาศการเรียนการสอนประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญตามแนวการปฏิรูปทางการศึกษา ได้แก่ ตัวเด็กนักเรียน และครูผู้สอนต้องเข้าใจหลักการสอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญให้ชัดเจนเพื่อการเรียนการสอนจะได้พัฒนาไปในทางที่ถูกต้องโดยมีการจัดบรรยากาศการเรียนให้เหมาะสมกับตัวเด็กตามสิ่งที่เด็กสนใจและคอยช่วยเหลือให้คำแนะนำเพิ่มเติม ดังนั้น การเรียนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญหรือบรรยากาศการเรียนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญนั้นจึงเป็นปัจจัยที่น่าสนใจและนำมาศึกษาเพื่อค้นหาคำตอบที่ชัดเจนสำหรับการจัดบรรยากาศในการเรียนที่ถูกต้อง

จากแนวคิดและงานวิจัยข้างต้นแสดงให้เห็นว่าบรรยากาศในการเรียนขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายส่วนทั้ง ตัวผู้เรียน ครูผู้สอน และสภาพแวดล้อมทางโรงเรียน ซึ่งส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียน และผลการเรียน ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจึงเลือกที่จะศึกษาองค์ประกอบด้านวิธีการสอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อให้สอดคล้องกับแนวการปฏิรูปทางการศึกษา ดังนั้นการจัดบรรยากาศในการเรียนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญจึงน่าจะส่งผลถึงผลการเรียนด้านดี ด้านเก่ง และด้านมีความสุขได้ดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สํารามย์ มีแจ้ง และคณะ (2542) ได้สังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับวิธี

การเรียนคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา จำนวน 34 เรื่อง เป็นงานวิจัยที่พิมพ์เผยแพร่ ในปี 2533-2541 พบว่า วิธีการเรียนคณิตศาสตร์ที่ทำให้นักเรียนมีผลการเรียนสูงสุดคือ วิธีการเรียนด้วยตนเอง ส่วนวิธีที่ทำให้ นักเรียนมีเจตคติต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์สูงกว่าวิธีอื่นคือ เรียนด้วยการระดมสมอง และการเรียนด้วยตนเองประกอบการบรรยาย ช่วยให้นักเรียนเกิดความคงทนของการเรียนรู้สูงกว่าวิธีอื่น ซึ่ง สอดคล้องกับผลการสังเคราะห์ของ แก้วตา คณะวรรณ (2542) ที่ได้สังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนทักษะการอ่าน จำนวน 4 เรื่อง พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยตนเองมีผลการเรียนทักษะการอ่านสูงกว่าวิธีการเรียนแบบปกติ

7. ปัจจัยด้านสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมที่เกี่ยวข้องกับผลการเรียน

สถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมประกอบด้วย อาชีพบิดามารดา รายได้ของบิดามารดา การศึกษาของบิดามารดา น่าจะมีผลต่อผลการเรียน ทั้งนี้เพราะในการเรียนต้องใช้เงิน เด็กบางคนขาดอุปกรณ์การเรียนที่สำคัญ เช่น แบบเรียน เด็กเหล่านี้จึงขาดโอกาสที่จะเรียนได้อย่างเต็มที่ ซึ่งอาจจะ ส่งผลต่อการเรียนของเด็กเอง (Harvighurst.1963 :506) นอกจากนี้บิดามารดาที่มีการศึกษาสูงจะมีความคุ้นเคยกับวิธีการศึกษา สามารถแนะนำวิธีเรียนแก่เด็กได้ ดังนั้นนักเรียนที่บิดามารดา มีการศึกษาสูง จะมีโอกาสที่จะได้รับการเรียนรู้วิธีเรียน การแก้ปัญหา และความรู้ต่างๆจากบิดามารดา มากกว่า นักเรียนที่บิดามารดา มีระดับการศึกษาต่ำ (บุญชม ศรีสะอาด . 2524 : 60)

เพรสคอตท์ (Prescott.1961 :14-15) ซึ่งเป็นผู้อำนวยการสถาบันค้นคว้าเรื่องเด็ก แห่งมหาวิทยาลัยแมรี่แลนด์ ได้ทำการวิจัยพบว่า สถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวเป็น องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อิชฮอร์น และคาลลาส (Eichhorn and Kallas.1962 :507-512) พบว่าผลการเรียนกับองค์ประกอบต่างๆเช่น การศึกษาของมารดา การศึกษาของพี่น้องภายในครอบครัว และรายได้ของบิดามารดา มีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญ ในปี 1964 การ์ริสัน คิงสตัน และแมคโดนัลด์ (Garrison,Kingston and McDonald.1964:415) ได้พบว่าฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมเป็นตัวแปรที่ทำให้เด็กเรียนดีหรือไม่ดี โดยพบว่าเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะเศรษฐกิจและสังคมด้อย ย่อมขาดประสบการณ์ต่างๆที่ช่วยในการเรียนรู้ ซึ่ง บิดเวลล์ (Bidwell.1969 : 1252) ได้สนับสนุนความจริงข้อนี้โดยชี้ให้เห็นว่า ในสังคมอเมริกานั้นฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวมีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการศึกษาเล่าเรียนของเด็ก

ในอินเดีย โคปรา (Chopra.1967 : 359-362) ได้ทำการวิจัยที่เมืองลักโนว์ เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของผู้ปกครองกับผลการเรียนของนักเรียนในระดับมัธยมพบว่า นักเรียนที่ผู้

ปกครองมีอาชีพเกี่ยวกับวิชาการ จะมีคะแนนผลการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพอื่น อาชีพบิดาเป็นสิ่งที่กำหนดฐานะทางสังคม มีอิทธิพลต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของเด็ก

ไคสลิง (Keisling) และอาเวิช (Averch) ได้ศึกษาตัวแปรทางด้านเศรษฐกิจสังคม กับตัวแปรด้านองค์ประกอบโรงเรียน พบว่าสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมของครอบครัวมีความสำคัญกับผลการเรียนสูงกว่าตัวแปรด้านองค์ประกอบโรงเรียน (Alexander and Simon.1975 :10-20)

ไรท์ และบี้น (Write and Bean. 1974 : 277-283) ได้ทำการศึกษาในสังคมอเมริกัน โดยศึกษาอิทธิพลของฐานะทางเศรษฐกิจสังคมในการทำนายผลการเรียนในวิทยาลัย กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตปีที่ 1 จำนวน 1683 คน ตัวแปรที่ศึกษาได้แก่ เพศ รายได้ของครอบครัว อาชีพของบิดา และการศึกษาของมารดา ตัวแปรที่ใช้เป็นเกณฑ์ได้แก่เกรดเฉลี่ยชั้นปีที่ 1 ในวิทยาลัย ผลการศึกษาพบว่ารายได้ของครอบครัวเป็นตัวแทนของสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม ใช้เป็นตัวทำนายได้ดีที่สุด

สเลดจ์ (Sledge. 1976 : 4944) ได้ศึกษากลุ่มตัวอย่างจากโรงเรียนชั้นประถมศึกษา 75 โรงเรียน ผลการวิจัยที่เกี่ยวกับตัวแปรด้านเศรษฐกิจสังคมพบว่า รายได้ของครอบครัว ระดับการศึกษาของบิดามารดา อาชีพของบิดามารดา พยากรณ์ผลการเรียนได้ดี ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ เดียร์ (Dear. 1977 : 7675) พบว่ารายได้ของบิดามารดามีความสัมพันธ์กับเกรดเฉลี่ย

ผลการวิจัยข้างต้นนี้ขัดแย้งกับผลงานของ คอร์ดิวา (Cordowa. 1960 : 1357) ได้ทำการศึกษาต่อกับกลุ่มตัวอย่างนักเรียนอเมริกาเชื้อชาติสเปน จำนวน 480 คน พบว่า สถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมไม่มีความสัมพันธ์กับผลการเรียน นอกจากนี้ดาร์มัส (Darmus. 1971 :2332) ได้ขอค้นพบที่สอดคล้องกับคอร์ดิวา คือสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมไม่มีความสัมพันธ์กับผลการเรียนในมหาวิทยาลัย

สำหรับงานวิจัยในประเทศไทย คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (Faculty of Education, Chulalongkorn University. 1967 : 43-47) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่สัมพันธ์กับผลการเรียนของนักเรียนชั้นประถมปีที่ 1 โรงเรียนวัดลานบุญ 90 คน พบว่า ผลการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับฐานะเศรษฐกิจและสังคมของนักเรียน ต่อมาปี 2519 คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติได้ทำการวิจัยเรื่องอิทธิพลขององค์ประกอบทั้งภายในและภายนอกโรงเรียนที่มีต่อผลการเรียนของนักเรียน ผลการศึกษาพบว่า ขนาดของโรงเรียน ภูมิหลังทางเศรษฐกิจและสังคมของนักเรียน อันได้แก่ อาชีพบิดา การศึกษาก่อนภาคบังคับ การเรียนซ้ำชั้นของนักเรียน เป็นตัวแปรที่มีผลต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน (สำนักนายกรัฐมนตรี . 2519 : 1-12)

ในปี 2515 ยูพิน นิสยันต์ (2515 : 75) วณิดา มนต์ไพบูลย์ (2515 : 87) จำนง ผลบุญ (2515 : 97) และ ธีรศักดิ์ ศรีพรวิสิฐ (2515 : 80-81) ได้ศึกษาองค์ประกอบด้านเศรษฐกิจ การปรับตัวและกิจกรรมในมหาวิทยาลัย ของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2514 ที่มีผลการเรียนสูงและต่ำ ของวิทยาลัยครูในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ภาคกลาง ภาคเหนือ และภาคใต้ ตามลำดับ ได้ผลตรงกันคือ นักศึกษาที่มีผลการเรียนต่ำ มีปัญหาทางเศรษฐกิจมากกว่ากลุ่มที่มีผล การเรียนสูง

สุรศักดิ์ อมรรัตนศักดิ์ (2521 : 52-62) ศึกษาอิทธิพลขององค์ประกอบที่ไม่ใช่ทางด้านสติปัญญาที่มีต่อผลการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในภาคกลาง จำนวน 704 คน เกณฑ์ที่ใช้คือ แบบทดสอบวัดผลการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ และภาษาไทย ผลการศึกษาพบว่า อาชีพเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่ส่งผลต่อผลการเรียน

อวยชัย วยสุวรรณ (2521 : 50) ได้ทำการศึกษาคำพยากรณ์ผลการเรียนโดยใช้องค์ประกอบที่อยู่นอกเหนือความสามารถทางด้านสติปัญญาพบว่า สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของนิสิต ไม่มีความสัมพันธ์อันเด่นชัดกับผลการเรียน

ชวนชัย เชื้อสาธุชน (2522 : 124) ทำการศึกษาตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับผลการเรียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดชลบุรี พบว่า ระดับการศึกษาของบิดามารดา ไม่เป็นตัวแปรสำคัญที่อธิบายความแปรปรวนของผลการเรียน

พรทิพย์ ถาวรจักร์ (2525 : 26) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในองค์ประกอบด้านบิดามารดา ด้านนิสิตและด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตรกับผลการเรียนของนิสิตจุฬา โดยใช้นิสิต ชั้นปีที่ 1 จำนวน 2650 คน พบว่า สถานภาพสมรสของบิดามารดา มีความสัมพันธ์กับผลการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สุมลลิกา อุดการ (2537 : 18) ซึ่งศึกษาเกี่ยวกับคุณลักษณะของนักศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับผลการเรียน ปรากฏว่า ผลการเรียนมีความสัมพันธ์กับฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม ได้แก่ รายได้ของครอบครัว โดยแบ่งฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมเป็น 3 ระดับ คือ ระดับสูง ระดับกลาง และระดับต่ำ พบว่า ผู้ปกครองที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมระดับกลางและสูง ให้การส่งเสริมการเรียนของเด็กในความปกครองสูงกว่าผู้ปกครองที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมในระดับต่ำและใช้พยากรณ์ผลการเรียนของนักเรียนได้

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า ที่ได้กล่าวมาทั้งหมดนี้พอเป็นแนวทางให้ผู้วิจัยตั้งสมมติฐานได้ดังต่อไปนี้

สมมติฐานการวิจัย

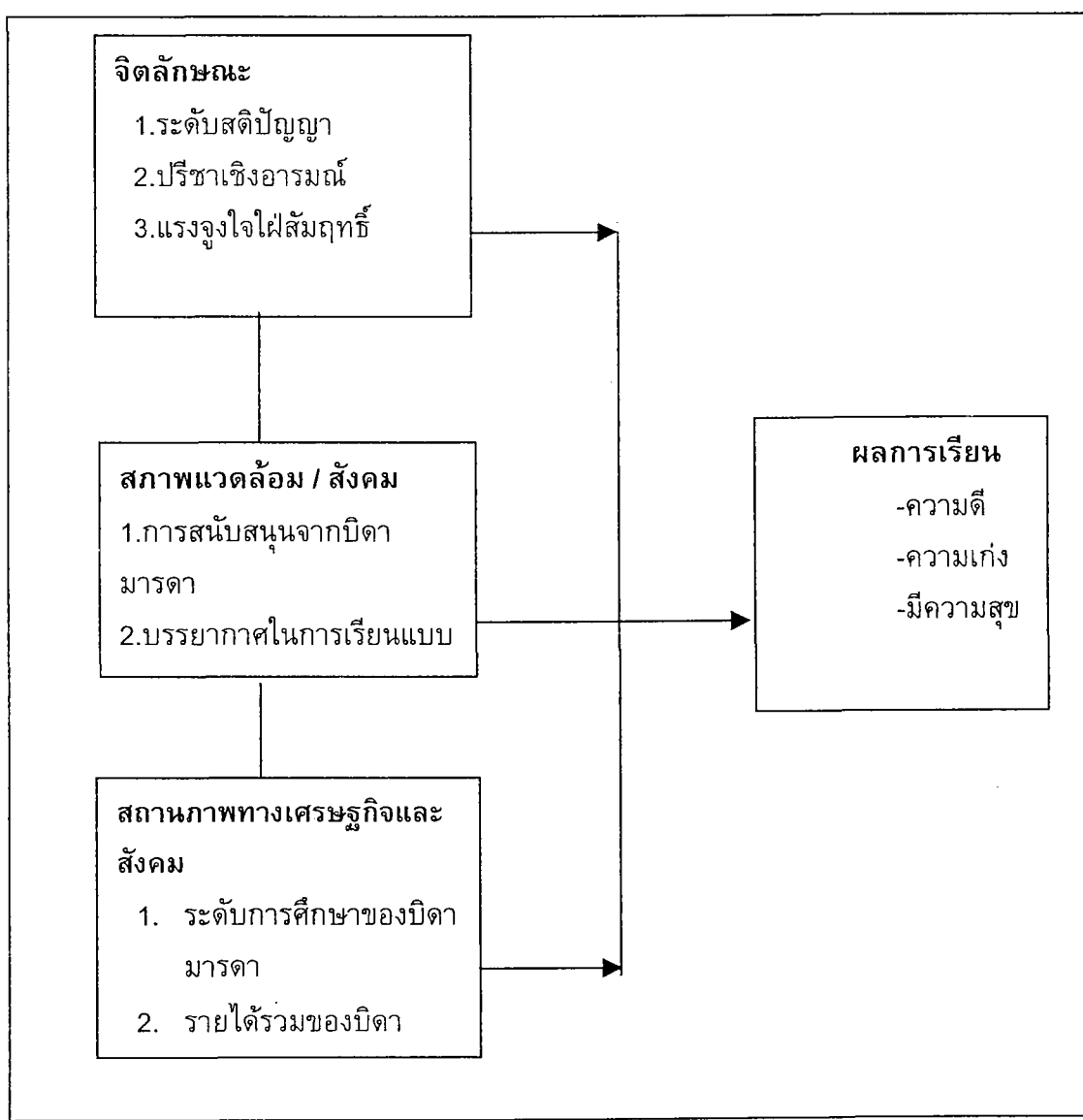
1. ระดับสติปัญญา ปรีชาเชิงอารมณ์ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การสนับสนุนจากบิดามารดา บรรยากาศในการเรียนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลการเรียนด้าน ดี เก่ง และมีความสุขของนักเรียน

2. ระดับสติปัญญา ปรีชาเชิงอารมณ์ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การสนับสนุนจากบิดามารดา บรรยากาศในการเรียนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ร่วมกันพยากรณ์ผลการเรียนด้านดี เก่ง และมีความสุขของนักเรียน

3. ปัจจัยทั้ง 3 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยจิตลักษณะ ปัจจัยสภาพแวดล้อม และ ปัจจัยสถานภาพทางเศรษฐกิจสามารถร่วมกันพยากรณ์ผลการเรียนด้านดี เก่ง และมีความสุขของนักเรียนได้มากกว่าให้ปัจจัยกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากเอกสารงานวิจัยทั้งหมดที่ได้เสนอข้างต้น ผู้วิจัยสนใจศึกษาปัจจัยด้านจิตสังคมได้แก่ ปัจจัยด้านจิตลักษณะ ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมและสังคม และปัจจัยด้านสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม ที่ส่งผลต่อผลการเรียนด้านดี ด้านเก่ง และด้านมีความสุขตามแนวการปฏิรูปการศึกษา โดยศึกษา 3 กลุ่มปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการเรียนซึ่งได้แนวทางในการเลือกตัวแปรที่ศึกษาจากแนวคิดจากทฤษฎีของ บลูม ,แคร์โรล, โกลแมน, ฮาร์นิเชเกอร์ และงานวิจัยอื่นๆ เป็นพื้นฐานในการเลือก ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ ระดับสติปัญญา ปรีชาเชิงอารมณ์ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การสนับสนุนจากบิดามารดา บรรยากาศในการเรียนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งผู้วิจัยได้สรุปกรอบแนวคิดสำหรับการวิจัยไว้ดังนี้

ภาพประกอบ 3 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2546 โรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน กทม.มัธยมในเขตกรุงเทพมหานคร ประจำปีการศึกษา 2546

กลุ่มตัวอย่าง

ในการศึกษาครั้งนี้ใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2546 ภาคเรียนที่ 2 โรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน กทม.มัธยมในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 2 โรงเรียน มีนักเรียนทั้งหมด 353 คน ซึ่งได้มาโดยมีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

ขั้นที่ 1. สุ่มโรงเรียนนักเรียนชายล้วนและหญิงล้วนมาอย่างละ 1 โรงเรียนได้ทั้งหมด 2โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนปทุมคงคา จำนวน 11 ห้องเรียนทั้งหมด 473 คน และโรงเรียนสตรีศรีสุริโยทัย จำนวน 8 ห้องเรียนทั้งหมด 409 คน รวมทั้งหมด 882 คนด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

ขั้นที่ 2. สุ่มห้องเรียนจากโรงเรียนที่สุ่มได้จากขั้นที่ 1 โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) มาประมาณ 40 เปอร์เซ็นต์ ได้กลุ่มตัวอย่างดังแสดงรายละเอียดในตาราง

ตาราง 1 รายชื่อโรงเรียนและจำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ลำดับ	โรงเรียน	จำนวน ห้องเรียน	จำนวน นักเรียน	กลุ่มตัวอย่าง 40 % ของจำนวนห้องเรียน	จำนวนนักเรียน กลุ่มตัวอย่าง
1	ปทุมคงคา	11	473	4	189
2	สตรีศรีสุริโยทัย	8	409	3	164
	รวม	19	882	7	353

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของนักเรียนตามตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษาของบิดามารดา รายได้ของครอบครัว

2. แบบทดสอบระดับสติปัญญา ของเรเวน (Raven) ที่ชื่อว่า " แบบทดสอบเมทริกซ์สี่เหลี่ยมด้านเท่ามาตรฐาน " (Standard Progressive Matrices Test) ชุด เอ - อี จำนวน 60 ข้อแบบทดสอบเมทริกซ์สี่เหลี่ยมด้านเท่ามาตรฐานได้พัฒนาขึ้นโดย เจ.ซี.เรเวน (J.C.Raven) ซึ่งเป็นชาวอังกฤษ เป็นแบบทดสอบวัดสติปัญญาที่ไม่ใช้ภาษาซึ่งออกแบบขึ้นเพื่อวัดองค์ประกอบของสเปียร์แมน (Spearman's G Factor) แบบทดสอบนี้ต้องการให้การศึกษากับความสัมพันธ์ระหว่างข้อที่มีลักษณะนามธรรมส่วนใหญ่ จึงถือกันในกลุ่มนักจิตวิทยาว่าเป็นแบบทดสอบที่วัดองค์ประกอบทั่วไปที่ดีที่สุดเท่าที่จะหาได้ แบบทดสอบนี้ประกอบด้วยลวดลายหรือเมทริกซ์ 60 รูป แต่ละรูปมีส่วนที่ขาดหายไป ซึ่งผู้รับการทดสอบต้องเลือกคำตอบเพียงคำตอบเดียว จากตัวเลือกที่กำหนดให้ 6 หรือ 8 ตัวเลือก มาเติมส่วนที่ขาดหายไปให้เข้าชุดกัน โดยลักษณะของรูปแบบทดสอบแบ่งปัญหาออกเป็น 5 อนุกรม แต่ละอนุกรมมีปัญหา 12 ข้อ มีระดับความยากเพิ่มขึ้นตามลำดับและตามลำดับอนุกรม อนุกรมทั้ง 5 คือ

อนุกรมเอ เป็นอนุกรมเกี่ยวกับความแม่นยำในการจำแนก

อนุกรมบี เป็นอนุกรมเกี่ยวกับการอุปมาอุปมัย

อนุกรมซี เป็นอนุกรมเกี่ยวกับการสลัลำดับ

อนุกรมดี เป็นอนุกรมเกี่ยวกับสลบลวดลาย

อนุกรมอี เป็นอนุกรมเกี่ยวกับความสัมพันธ์ทางเหตุผล

3. แบบสอบถามปรีชาเชิงอารมณ์ ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามมาจาก อรพินทร์ ชูชม และคณะ (2542) ซึ่งได้แปลมาจากแบบสอบถามของ ชัทท์และคณะ (Schutte . 1994) ซึ่งได้มาจากใช้เวลาการทำไม่เกิน 30 นาที จำนวน 33 ข้อ ซึ่งมีการวิเคราะห์ระดับความเชื่อมั่น ของแบบข้อสอบวัดด้วย การวัดความคงที่ภายใน โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา

แบบสอบถามปรีชาเชิงอารมณ์เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยนำมาจากแบบสอบถามของ ชัทท์และคณะ (Schutte . 1994) เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของ ลิคเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ แบบสอบถามฉบับนี้มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.80 ค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง .047 - .558

ตัวอย่างแบบสอบถาม ขอให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบโดยทำเครื่องหมาย ลงช่องทางขวามือข้อความแต่ละข้อตามสภาพความจริงของนักเรียน

ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
เป็นการยากสำหรับฉันที่จะ เข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น					
ฉันรับรู้ถึงสื่อสารแบบไม่ใช่ ถ้อยคำที่คนอื่นส่งมา					

เกณฑ์การตรวจให้คะแนน

กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

มากที่สุด	ให้	5	คะแนน
มาก	ให้	4	คะแนน
ปานกลาง	ให้	3	คะแนน
น้อย	ให้	2	คะแนน
น้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

4. แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามของ เมธี โภธิพัฒน์ (2523) แบบสอบถามแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบ ของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับมี จำนวน 30 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามฉบับนี้กับ 0.67 ค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง .003 - .580

ลักษณะของแบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นแบบสอบถามชนิด 5 ตัวเลือกข้อความ ในแบบสอบถามจะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึก ความคิดเห็น รวมถึงลักษณะนิสัยที่ผู้ตอบมัก ประพฤติ ปฏิบัติ

การดำเนินการสอบและการตอบแบบสอบถามในแบบสอบถามจะมีคำชี้แจงไว้ให้ตอบ ปฏิบัติ ซึ่งจะมีช่องให้เลือกตอบ 5 ช่องในแต่ละช่องจะมีข้อความต่างๆเรียงลำดับจาก "จริงที่สุด" ไปจนถึง "ไม่จริงเลย" ผู้ตอบจะต้องอ่านข้อความในแบบสอบถามทีละข้อ แล้วพิจารณาว่าข้อความ นั้นเป็นจริงกับตนเอง เพียงใด

ตัวอย่างแบบสอบถาม ขอให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบโดยทำเครื่องหมายลง
ช่องทางขวามือข้อความแต่ละข้อตามสภาพความจริงของนักเรียน

ข้อความ	จริงที่สุด	จริงมาก	จริง	จริงน้อย	ไม่จริงเลย
ข้าพเจ้ารู้สึกสนุกกับเรียน มากๆ					
เมื่อผิดหวังข้าพเจ้าจะนึก ถึงโชคชะตาก่อนอื่น					

เกณฑ์การตรวจให้คะแนนมี 2 กรณี

กรณีที่ 1 ในข้อความที่มีความหมายทางบวก (Positive) กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนดัง
นี้

จริงที่สุด	ให้	5	คะแนน
จริงมาก	ให้	4	คะแนน
จริง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	2	คะแนน
ไม่จริงเลย	ให้	1	คะแนน

กรณีที่ 2 ในข้อความที่มีความหมายทางลบ (Negative) จะให้คะแนนกลับกันคือ

จริงที่สุด	ให้	1	คะแนน
จริงมาก	ให้	2	คะแนน
จริง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	4	คะแนน
ไม่จริงเลย	ให้	5	คะแนน

5. แบบสอบถามการสนับสนุนจากบิดามารดา เป็นแบบสอบถามที่ถามการรับรู้ของ
นักเรียนเกี่ยวกับการสนับสนุนจากบิดามารดาในการส่งเสริมด้านการเรียนการเอาใจใส่ในเรื่อง
การเรียนการดูแลให้ความอบอุ่น การช่วยแก้ไขปัญหาด้านการเรียนของบุตร แบบ
สอบถามฉบับนี้ ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองโดยมีขั้นตอนการสร้างดังนี้

1. ศึกษานิยามศัพท์ปฏิบัติการ เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องด้านการเรียน
เพื่อนำมาเป็นแนวทางการสร้างแบบสอบถาม

2. สร้างข้อคำถามเกี่ยวกับการสนับสนุนจากบิดามารดา ให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์ ปฏิบัติการ
3. หาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยนำแบบสอบถามสนับสนุนจากบิดามารดาที่สร้างขึ้น ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 คน ตรวจสอบความเหมาะสมทั้งด้านเนื้อหา และภาษาที่ใช้ให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์ปฏิบัติการ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้
4. หาค่าอำนาจจำแนก (Item Discrimination) โดยนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 100 คน แล้ววิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อจากการหาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม
5. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)
6. แบบสอบถามด้านการสนับสนุนจากบิดามารดาเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ มีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.93 ค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง .475 - .737

ตัวอย่างแบบสอบถาม ขอให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบโดยทำเครื่องหมายลงช่องทางขวามือข้อความแต่ละข้อตามสภาพความจริงของนักเรียน

ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
บิดามารดาแนะนำให้ฉันเห็นถึงความสำคัญของการเรียนรู้					
บิดามารดาแนะนำให้ฉันเอาใจใส่ต่อการเรียน					

เกณฑ์การตรวจให้คะแนน

กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

มากที่สุด	ให้	5	คะแนน
มาก	ให้	4	คะแนน
ปานกลาง	ให้	3	คะแนน
น้อย	ให้	2	คะแนน
น้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

6. แบบสอบถามเกี่ยวกับบรรยากาศในการเรียน เป็นแบบสอบถามที่ถามการรับรู้ของ นักเรียนเกี่ยวกับบรรยากาศในการเรียนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญตามกระบวนการเรียนการสอนแบบฉบับของการปฏิรูปทางการศึกษา ซึ่งแบบสอบถามนี้ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองโดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษา नियามศัพท์ปฏิบัติการ เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบรรยากาศในการเรียนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อนำมาเป็นแนวทางการสร้างแบบสอบถาม

2. สร้างข้อคำถามเกี่ยวกับการรับรู้บรรยากาศในการเรียนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ให้สอดคล้องกับ नियามศัพท์ปฏิบัติการ

3. หาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยนำแบบสอบถามวัดการรับรู้บรรยากาศในการเรียนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญที่สร้างขึ้น ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 คน ตรวจสอบความเหมาะสมทั้งด้านเนื้อหา และภาษาที่ใช้ให้สอดคล้องกับ नियามศัพท์ปฏิบัติการแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้

4. หาค่าอำนาจจำแนก (Item Discrimination) โดยนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 100 คนแล้ววิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อจากการหาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม

5. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach)

6. แบบสอบถามการรับรู้บรรยากาศในการเรียนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ มีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.73 ค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง .152 - .610

ตัวอย่างแบบสอบถาม ขอให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบโดยทำเครื่องหมายลง
ช่องทางขวามือข้อความแต่ละข้อตามสภาพความจริงของนักเรียน

ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
อาจารย์ใช้วิธีสอนหลายวิธีนอกเหนือจากการบรรยาย					
อาจารย์แนะนำแหล่งข้อมูลเพิ่มเติมในแต่ละเนื้อหา					

เกณฑ์การตรวจให้คะแนน

กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

มากที่สุด	ให้	5	คะแนน
มาก	ให้	4	คะแนน
ปานกลาง	ให้	3	คะแนน
น้อย	ให้	2	คะแนน
น้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

7. แบบสอบถามเกี่ยวกับผลการเรียนด้านดี ด้านเก่ง ด้านมีความสุข เป็นแบบสอบถามที่ถามความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับผลการเรียนด้านดี ด้านเก่ง และด้านมีความสุข แบบสอบถามฉบับนี้ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองโดยมีขั้นตอนการสร้างดังนี้

1. ศึกษานิยามศัพท์ปฏิบัติการ เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับด้านผลการเรียนที่เน้นให้เด็กมีความดี ความเก่ง และความสุข เพื่อนำมาเป็นแนวทางการสร้างแบบสอบถาม
2. สร้างข้อคำถามเกี่ยวกับผลการเรียนด้านดี ด้านเก่ง ด้านมีความสุข ให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์ปฏิบัติการ
3. หาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยนำแบบสอบถามวัดผลการเรียนที่สร้างขึ้น ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 คน ตรวจสอบความเหมาะสมทั้งด้านเนื้อหา และภาษาที่ใช้ให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์ปฏิบัติการ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้
4. หาค่าอำนาจจำแนก (Item Discrimination) โดยนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 100 คนแล้ว

วิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อจากการหาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม

5. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของคอนบัค (Cronbach)

6. แบบสอบถามวัดผลการเรียนเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ มีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.94 ค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง.488 - .713

ตัวอย่างแบบสอบถาม ขอให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบโดยทำเครื่องหมายลงช่องทางขวามือข้อความแต่ละข้อตามสภาพความจริงของนักเรียน

ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านดี					
นักเรียนมักจะช่วยเหลือผู้อื่นและมี ส่วนร่วมเสมอเมื่อมีโอกาส					
นักเรียนมักตั้งใจฟังครูอธิบาย					
ด้านเก่ง					
นักเรียนสามารถทบทวนเนื้อหาได้ ด้วยตนเอง					
นักเรียนสามารถทำแบบฝึกหัดด้วย ตนเองได้อย่างรวดเร็ว					
ด้านมีความสุข					
นักเรียนร่วมกิจกรรมการเรียนอย่าง เต็มใจ					
นักเรียนมีความสนใจในขณะที่เรียน					

เกณฑ์การตรวจให้คะแนน

กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

มากที่สุด	ให้	5	คะแนน
มาก	ให้	4	คะแนน
ปานกลาง	ให้	3	คะแนน
น้อย	ให้	2	คะแนน
น้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

สำหรับเครื่องมือแบบสอบถามที่นำมาจากผู้อื่น จะมีการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ
นั้นอีกครั้ง โดยมีการนำไปทดลองใช้กับนักเรียนจำนวน 100 คน จากโรงเรียนปทุมคงคา จำนวน
50 คน และโรงเรียนสตรีศรีสุริโยทัย จำนวน 50 คน ซึ่งเป็นคนละห้องกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง และ
มีการวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกและความเชื่อมั่นของเครื่องมือชิ้นนั้นโดยค่าอำนาจจำแนกและ
ความเชื่อมั่นได้รายงานไว้ในเครื่องมือวัดแต่ละฉบับ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยจะดำเนินการติดต่อกับผู้อำนวยการโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูล พร้อมทั้งนัดหมาย วัน เวลา ที่จะเก็บรวบรวมข้อมูล
2. นำแบบสอบถามไปให้นักเรียนตอบ ตามวัน เวลา ที่ได้นัดหมายไว้กับโรงเรียน โดย ผู้วิจัยได้ออกเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง พร้อมกับผู้ช่วยวิจัย
3. ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ใช้เวลาตั้งแต่วันที่เริ่มนัดหมายคาดการณ์ว่า ประมาณช่วงเดือน พ.ย. 2546 ถึง ก.พ. 2547

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการวิจัย SPSS (Statistical Package for Social Science) การวิเคราะห์ข้อมูลทำตามลำดับดังต่อไปนี้

1. หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นกับตัวแปรตาม โดยใช้สูตรของเพียร์สัน (Pearson product-moment correlation coefficient) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1
2. การพยากรณ์ความสามารถทางการเรียนด้านดี ด้านเก่ง และด้านมีความสุข ของนักเรียนจากปัจจัยทางจิตสังคม ใช้วิธีการวิเคราะห์พหุคูณแบบเพิ่มและลดตัวแปรเป็นขั้นๆ (Stepwise multiple regression analysis) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 และใช้วิธีวิเคราะห์พหุคูณแบบนำตัวแปรเข้าทั้งหมด (Enter multiple regression analysis) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์และแปรผล

การศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษาปัจจัยด้านจิตสังคมที่ส่งผลต่อผลการเรียนตามแนวปฏิรูปทางการศึกษาของนักเรียนระดับศึกษาปีที่ 2 ในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อให้การแปลความหมายในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นที่เข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่างๆที่ใช้ในการวิเคราะห์ ข้อมูลดังนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียน
\bar{X}	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
r	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
R	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R ²	แทน	ค่าอำนาจพยากรณ์
a.	แทน	ค่าคงที่ของการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
b	แทน	สัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
β	แทน	สัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน F Distribution
X ₁	แทน	ปรีชาเชิงอารมณ์
X ₂	แทน	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
X ₃	แทน	การสนับสนุนจากบิดามารดา
X ₄	แทน	บรรยากาศในการเรียนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
Y	แทน	ผลการเรียนด้านรวม ด้านดี ด้านเก่ง และด้านมีความสุข ในรูปคะแนนดิบ
Z ₁	แทน	คะแนนมาตรฐานของปรีชาเชิงอารมณ์
Z ₂	แทน	คะแนนมาตรฐานของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
Z ₃	แทน	คะแนนมาตรฐานของการสนับสนุนจากบิดามารดา
Z ₄	แทน	คะแนนมาตรฐานของบรรยากาศในการเรียนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญผลการเรียนด้านรวมในรูปคะแนนมาตรฐาน

Z	แทน คะแนนมาตรฐานของผลการเรียนด้านรวม ด้านดี ด้านเก่ง และด้านมีความสุข ในรูปคะแนนมาตรฐาน
p	แทน ค่าของระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งออกเป็น 2 ตอน

1. การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2
2. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

ตอนที่ 1

1. การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2
 - 1.1 การวิเคราะห์จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง รายละเอียดดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษาของบิดา รายได้รวมของบิดามารดา และระดับการศึกษาของมารดา

คุณลักษณะ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	189	46.5
หญิง	164	53.5
อายุ		
13 ปี	207	58.6
14 ปี	17	4.8
15 ปี	1	.3
16 ปี	39	11.0
ระดับการศึกษาของบิดา		
ไม่จบประถมศึกษา 6	62	17.6
จบประถมศึกษา 6	56	15.9
จบ ม. 3		

ตาราง 2 (ต่อ)

คุณลักษณะ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
จบ ม.6	46	13.0
จบอนุปริญญา	48	13.6
จบปริญญาตรี	69	19.5
จบสูงกว่าปริญญาตรี	10	2.8
อื่นๆ	23	6.5
รายได้รวมของบิดามารดา		
ต่ำกว่า 10,000 บาท	62	17.6
10,001 – 30,000 บาท	182	51.6
30,001 – 50,000 บาท	74	21.0
มากกว่า 50,000 บาท	35	9.9
ระดับการศึกษาของมารดา		
ไม่จบประถมศึกษา 6	64	18.1
จบประถมศึกษา 6	67	19.0
จบ ม.3	52	14.7
จบ ม.6	38	10.8
จบอนุปริญญา	46	13.0
จบปริญญาตรี	61	17.3
จบสูงกว่าปริญญาตรี	8	2.3
อื่นๆ	17	4.8
ระดับสติปัญญา		
80-89 (ต่ำกว่าปานกลาง)	5	1.4
90-109 (ปานกลาง)	300	85.0
110-119 (ฉลาดกว่าธรรมดา)	48	13.6
120-123 (อัจฉริยะ)	-	-

จากตาราง 2 พบว่า นักเรียนนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในการศึกษาครั้งนี้มีจำนวน 353 คน เป็นชาย 189 คนและเป็นหญิง 164 คน โดยมีอายุ 14 ปีถึงร้อยละ 58.6 รองลงมา 13 ปีร้อยละ 36.3 และ 15 ปีร้อยละ 4.8 และที่น้อยที่สุด 16 ปีร้อยละ 0.3 เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษาของบิดาแล้ว พบว่า บิดาที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีถึงร้อยละ 19.5 รองลงมาจบประถมศึกษา 6 ร้อยละ 17.6 และจบระดับ ม.3 ร้อยละ 15.9 และที่น้อยที่สุดคือ จบสูงกว่าระดับ

ปริญญาตรีร้อยละ 2.8 เมื่อจำแนกตามรายได้รวมของบิดามารดา พบว่า รายได้ตั้งแต่ 10,001 – 30,000 บาทถึงร้อยละ 51.6 รองลงมามีรายได้ตั้งแต่ 30,001 – 50,000 บาทร้อยละ 21.0 และต่ำกว่า 10,000 บาทร้อยละ 17.6 และน้อยที่สุดมากกว่า 50,000 บาทร้อยละ 9.9 เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษาของมารดา พบว่ามารดาที่จบการศึกษาประถมศึกษา 6 มีถึงร้อยละ 19.0 ไม่จบประถมศึกษา 6 ร้อยละ 18.1 จบปริญญาตรี 17.3 และจบสูงกว่าระดับปริญญาตรีน้อยที่สุดร้อยละ 2.3 เมื่อจำแนกตามระดับสติปัญญา พบว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีระดับสติปัญญาปานกลางถึงร้อยละ 85.0 รองลงมาฉลาดกว่าธรรมดาร้อยละ 13.6 และน้อยที่สุดระดับต่ำกว่าปานกลางร้อยละ 1.4

1.2 การวิเคราะห์คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 แต่ละปัจจัยด้านจิตสังคม (N = 353) แสดงรายละเอียด ดังตาราง 3

ตาราง 3 แสดงค่าคะแนนสูงสุด ต่ำสุดของปัจจัยด้านจิตสังคมและคะแนนค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ปัจจัย	Minimun	Maximun	\bar{X}	S.D.
ผลการเรียนรวม	81	150	111.79	14.70
ผลการเรียนด้านดี	26	50	37.72	5.05
ผลการเรียนด้านเก่ง	22	50	36.51	5.81
ผลการเรียนด้านสุข	26	50	37.56	5.41
ระดับสติปัญญา	20	52	43.22	4.74
ปรีชาเชิงอารมณ์	101	151	124.90	10.77
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	81	134	103.77	10.10
การสนับสนุนจากบิดามารดา	42	100	74.91	11.92
บรรยากาศในการเรียนแบบ เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	42	96	68.58	8.87

จากตาราง 3 คะแนนสูงสุดและต่ำสุดพร้อมคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแต่ละปัจจัย พบว่า คะแนนสูงสุดด้านผลการเรียนรวม เท่ากับ 150 คะแนนและต่ำสุด 81 คะแนน โดยมีคะแนนค่าเฉลี่ยเท่ากับ 111.79 คะแนนสูงสุดด้านผลการเรียนด้านดีเท่ากับ 50 คะแนนและต่ำสุด 26 คะแนน โดยมีคะแนนค่าเฉลี่ย 37.72 คะแนนสูงสุดด้านผลการเรียนด้านเก่งเท่ากับ 50 คะแนนและต่ำสุด 22 คะแนน โดยมีคะแนนค่าเฉลี่ยเท่ากับ 36.51 คะแนนสูงสุดด้านผลการเรียนด้านสุขเท่ากับ 50 คะแนนและต่ำสุด 26 คะแนน โดยมีคะแนนค่าเฉลี่ยเท่ากับ 37.56

คะแนนสูงสุดของระดับสติปัญญาเท่ากับ 52 คะแนนและต่ำสุด 20 คะแนน โดยมีคะแนนค่าเฉลี่ยเท่ากับ 43.22 คะแนนสูงสุดของวิชาเชิงอารมณ์เท่ากับ 151 คะแนนและต่ำสุด 101 คะแนน โดยมีคะแนนค่าเฉลี่ยเท่ากับ 124.90 คะแนนสูงสุดของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เท่ากับ 134 คะแนนและต่ำสุด 81 คะแนน โดยมีคะแนนค่าเฉลี่ยเท่ากับ 103.77 คะแนนสูงสุดของการสนับสนุนจากบิดามารดาเท่ากับ 100 คะแนนและต่ำสุด 42 คะแนน โดยคะแนนค่าเฉลี่ยเท่ากับ 74.91 และคะแนนสูงสุดของบรรยากาศในการเรียนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเท่ากับ 96 คะแนนต่ำสุด 42 คะแนน โดยมีคะแนนค่าเฉลี่ยเท่ากับ 68.58

1.3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับสติปัญญา วิชาเชิงอารมณ์ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การสนับสนุนจากบิดามารดา และบรรยากาศในการเรียนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ แบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ แสดงรายละเอียด ดังตารางที่ 4

ตาราง 4 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างระดับสติปัญญา วิชาเชิงอารมณ์ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การสนับสนุนจากบิดามารดา และบรรยากาศในการเรียนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ แบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

	ระดับสติปัญญา	วิชาเชิงอารมณ์	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	การสนับสนุนจากบิดามารดา	บรรยากาศในการเรียนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
ระดับสติปัญญา	-				
วิชาเชิงอารมณ์	-.027	-			
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	-.077	.598***	-		
การสนับสนุนจากบิดามารดา	-.014	.439***	.438***	-	
บรรยากาศในการเรียนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	-.049	.250***	.361***	.348***	-

จากตาราง 4 พบว่าระดับสติปัญญาไม่มีความสัมพันธ์กับวิชาเชิงอารมณ์ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การสนับสนุนจากบิดามารดา และบรรยากาศในการเรียนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ แบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่พบว่า วิชาเชิงอารมณ์ แรงจูงใจใฝ่

สัมฤทธิ์ การสนับสนุนจากบิดามารดา และบรรยากาศในการเรียนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ต่างมีความสัมพันธ์ในทางบวกซึ่งกันและกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง .250 ถึง .598

ตอนที่ 2

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

2.1 การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยระดับสติปัญญา ปรีชาเชิงอารมณ์ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การสนับสนุนจากบิดามารดา และบรรยากาศในการเรียนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ กับผลการเรียนรวม ด้านดี เก่ง และมีความสุข ดังแสดงในตาราง 5

ตาราง 5 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างผลการเรียนด้านรวม ด้านดี ด้านเก่ง และด้านมีความสุข กับปัจจัยที่ด้านจิตสังคม

ปัจจัยด้านจิตสังคม	ผลการเรียนรวม		ผลการเรียนด้านดี		ผลการเรียนด้านเก่ง		ผลการเรียนด้านสุข	
	r	p	r	p	r	p	r	p
	ระดับสติปัญญา	-.011	.417	-.003	.480	-.020	.357	-.007
ปรีชาเชิงอารมณ์	.642	.000	.567	.000	.576	.000	.597	.000
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	.680	.000	.568	.000	.622	.000	.649	.000
การสนับสนุนจากบิดามารดา	.542	.000	.474	.000	.451	.000	.546	.000
บรรยากาศในการเรียนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	.446	.000	.351	.000	.438	.000	.414	.000

จากตาราง 5 พบว่าปรีชาเชิงอารมณ์ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การสนับสนุนจากบิดามารดา และบรรยากาศในการเรียนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีสัมพันธ์ในทางบวก กับผลการเรียนรวม ผลการเรียนด้านดี ผลการเรียนด้านเก่ง และผลการเรียนด้านสุข อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง .351 - .680 โดยนักเรียนที่มีปรีชาเชิงอารมณ์สูง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง การสนับสนุนจากบิดามารดาสูง และได้รับบรรยากาศในการเรียนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญสูง จะมีผลการเรียนรวมสูง ด้านดีสูง

ด้านเก่งสูง และด้านมีความสุขสูง ตามไปด้วยยกเว้นระดับสติปัญญาไม่มีความสัมพันธ์กับผลการเรียนรวมและผลการเรียนรายด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.2 การวิเคราะห์ข้อมูลจากปัจจัยที่สามารถพยากรณ์ผลการเรียนด้านรวม ด้านดี ด้านเก่ง และด้านมีความสุข จากนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2 ดังแสดงในตาราง 6

ตาราง 6 ค่าอำนาจพยากรณ์ผลการเรียนจากปัจจัยด้านจิตสังคมที่มีนัยสำคัญ และค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ซึ่งอยู่ในรูปคะแนนมาตรฐาน

ตัวแปรตาม	ตัวพยากรณ์	β	R^2	F	P
ผลการเรียนรวม	X2,X1,X3,X4	.349, .304, .194, .177	.617	140.002	.000
ผลการเรียนด้านดี	X2,X1,X3,X4	.267, .297, .186, .116	.449	70.773	.000
ผลการเรียนด้านเก่ง	X2,X1,X4,X3	.331, .276, .210, .112	.508	89.723	.000
ผลการเรียนด้านมีความสุข	X2,X3,X1,X4	.343, .234, .253, .146	.562	111.538	.000

จากตาราง 6 ผลการวิเคราะห์พบว่า ตัวพยากรณ์ที่มีอิทธิพลมากที่สุดในการพยากรณ์ผลการเรียนรวม และผลการเรียนด้านเก่ง และด้านมีความสุข อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ โดยมีค่า β เท่ากับ .349 , .331 , และ .343 ตามลำดับ และปริชาเชิงอารมณ์ เป็นตัวพยากรณ์ที่มีอิทธิพลมากที่สุดในการพยากรณ์ผลการเรียนด้านดี โดยมีค่า β เท่ากับ .297 โดยตัวพยากรณ์ทั้ง 4 ตัว ได้แก่ ปริชาเชิงอารมณ์ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การสนับสนุนจากบิดามารดาและบรรยากาศในการเรียนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สามารถร่วมกันพยากรณ์ผลการเรียนด้านรวม ด้านดี ด้านเก่ง และด้านมีความสุขได้ร้อยละ 61.7 , 44.9 , 50.8 , 56.2 ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

สมการพยากรณ์ปัจจัยด้านจิตสังคมที่ส่งผลต่อผลการเรียนตามแนวปฏิรูปทางการศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้คะแนนมาตรฐานเป็นดังนี้

ผลการเรียนรวม

$$Z' = (.349) Z_2 + (.304) Z_1 + (.194) Z_3 + (.177) Z_4$$

ผลการเรียนด้านดี

$$Z' = (.267) Z_2 + (.297) Z_1 + (.186) Z_3 + (.116) Z_4$$

ผลการเรียนด้านเก่ง

$$Z' = (.331) Z_2 + (.276) Z_{1+} + (.210) Z_{4+} + (.112) Z_3$$

ผลการเรียนด้านมีความสุข

$$Z' = (.343) Z_2 + (.234) Z_3 + (.253) Z_{1+} + (.146) Z_4$$

2.3 การวิเคราะห์ข้อมูลจากปัจจัยทั้ง 3 ปัจจัยได้แก่ ปัจจัยด้านจิตลักษณะ ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม และปัจจัยด้านสถานภาพทางเศรษฐกิจ ที่สามารถร่วมพยากรณ์ผลการเรียนด้านรวม ด้านดี ด้านเก่ง และด้านมีความสุข จากกลุ่มตัวอย่าง ดังแสดงในตาราง 7 ,8,9,10 ตามลำดับ

ตาราง 7 อำนาจการพยากรณ์ผลการเรียนรวมจากปัจจัยด้านจิตสังคมและแต่ละกลุ่มปัจจัย

ปัจจัยด้านจิตสังคม	R	R ²	F	P
รวมทั้ง 3 ปัจจัย	.794	.630	83.797	.000
ปัจจัยจิตลักษณะ	.742	.550	142.096	.000
ปัจจัยสภาพแวดล้อม/สังคม	.608	.369	102.457	.000
ปัจจัยสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม	.019	.000	.065	.937

จากตาราง 7 พบว่ารวมทั้ง 3 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยด้านจิตลักษณะ ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม/สังคม และปัจจัยด้านสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม สามารถทำนายผลการเรียนรวมได้ ร้อยละ 63 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และเมื่อแยกในแต่ละปัจจัยพบว่า ปัจจัยด้านจิตลักษณะสามารถทำนายได้ร้อยละ 55 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ปัจจัยสภาพแวดล้อม/สังคมสามารถทำนายได้ร้อยละ 36.9 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และปัจจัยด้านเศรษฐกิจไม่สามารถทำนายผลการเรียนรวมได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 8 อำนาจการพยากรณ์ผลการเรียนด้านดี จากปัจจัยด้านจิตสังคมและแต่ละกลุ่มปัจจัย

ปัจจัยด้านจิตสังคม	R	R ²	F	P
รวมทั้ง 3 ปัจจัย	.683	.467	43.100	.000
ปัจจัยจิตลักษณะ	.636	.404	78.878	.000
ปัจจัยสภาพแวดล้อม/สังคม	.514	.264	62.682	.000
ปัจจัยสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม	.061	.004	.650	.522

จากตาราง 8 พบว่ารวมทั้ง 3 ปัจจัยสามารถทำนายผลการเรียนด้านดีได้ร้อยละ 46.7 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และเมื่อแยกในแต่ละปัจจัยพบว่า ปัจจัยด้านจิตลักษณะสามารถทำนายได้ร้อยละ 40.4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ปัจจัยสภาพแวดล้อม/สังคมสามารถทำนายได้ร้อยละ 26.4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และปัจจัยด้านเศรษฐกิจไม่สามารถทำนายผลการเรียนด้านดีได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 9 อำนาจการพยากรณ์ผลการเรียนด้านเก่ง จากปัจจัยด้านจิตสังคมและแต่ละกลุ่มปัจจัย

ปัจจัยด้านจิตสังคม	R	R ²	F	P
รวมทั้ง 3 ปัจจัย	.722	.521	53.540	.000
ปัจจัยจิตลักษณะ	.672	.452	95.891	.000
ปัจจัยสภาพแวดล้อม/สังคม	.542	.289	72.668	.000
ปัจจัยสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม	.050	.002	.432	.649

จากตาราง 9 พบว่ารวมทั้ง 3 ปัจจัยสามารถทำนายผลการเรียนด้านเก่งได้ร้อยละ 52.1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และเมื่อแยกในแต่ละปัจจัยพบว่า ปัจจัยด้านจิตลักษณะสามารถทำนายได้ร้อยละ 45.2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ปัจจัยสภาพแวดล้อม/สังคมสามารถทำนายได้ร้อยละ 28.9 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และปัจจัยด้านเศรษฐกิจไม่สามารถทำนายผลการเรียนด้านเก่งได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 10 อำนาจการพยากรณ์ผลการเรียนด้านมีความสุขจากปัจจัยด้านจิตสังคมและแต่ละกลุ่มปัจจัย

ปัจจัยด้านจิตสังคม	R	R ²	F	P
รวมทั้ง 3 ปัจจัย	.754	.568	64.763	.000
ปัจจัยจิตลักษณะ	.701	.491	112.167	.000
ปัจจัยสภาพแวดล้อม/สังคม	.596	.355	96.380	.000
ปัจจัยสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม	.021	.000	.080	.924

จากตาราง 10 พบว่ารวมทั้ง 3 ปัจจัยสามารถทำนายผลการเรียนด้านมีความสุขได้ร้อยละ 56.8 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และเมื่อแยกในแต่ละปัจจัยพบว่า ปัจจัยด้านจิตลักษณะสามารถทำนายได้ร้อยละ 49.1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ปัจจัยสภาพแวดล้อม/สังคมสามารถทำนายได้ร้อยละ 35.5 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และปัจจัยด้านเศรษฐกิจไม่สามารถทำนายผลการเรียนด้านมีความสุขได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุป

วัตถุประสงค์ของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง ปัจจัยด้านจิตสังคมกับผลการเรียนด้านดี ด้านเก่ง ด้านมีความสุข
2. เพื่อ พยากรณ์ผลการเรียนด้านดี ด้านเก่ง และด้านมีความสุขจากปัจจัยด้านจิตสังคม
3. เพื่อเปรียบเทียบอำนาจการพยากรณ์ผลการเรียนด้านดี ด้านเก่ง ด้านมีความสุข จากแต่ละกลุ่มปัจจัย

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. ระดับสติปัญญา ความฉลาดทางอารมณ์ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การสนับสนุนจากบิดามารดา บรรยากาศในการเรียนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลการเรียนด้าน ดี เก่ง และมีความสุขของนักเรียน
2. ระดับสติปัญญา ความฉลาดทางอารมณ์ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การสนับสนุนจากบิดามารดา บรรยากาศในการเรียนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ร่วมกันพยากรณ์ผลการเรียนด้านดี เก่ง และมีความสุขของนักเรียน
3. ปัจจัยทั้ง 3 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยจิตลักษณะ ปัจจัยสภาพแวดล้อม และ ปัจจัยสถานภาพทางเศรษฐกิจสามารถร่วมกันพยากรณ์ผลการเรียนด้านดี เก่ง และมีความสุขของนักเรียนได้มากกว่าใช้ปัจจัยกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน กองมัธยมในเขตกรุงเทพมหานคร ประจำปีการศึกษา 2546
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546 สังกัดสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน กองมัธยมในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 353 คนจากโรงเรียนปทุมคงคา 189 คน และโรงเรียนสตรีศรีสุริโยทัย จำนวน 164 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของนักเรียน
2. แบบทดสอบระดับสติปัญญา ของเรเวน (Raven) ชื่อว่า " แบบทดสอบแมทริกซ์สี่เหลี่ยมก้าวหน้ามาตรฐาน" (Standard Progressive Matrices Test) ชุด เอ – อี จำนวน 60 ข้อ
3. แบบสอบถามปรีชาเชิงอารมณ์ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามจาก อรรถพันธ์ ชูชม และคณะ(2542) ซึ่งแปลมาจาก ชัทท์ และคณะ (Schutte . 1994)
4. แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามของ เมธี โพรพัฒน์ (2523)
5. แบบสอบถามการสนับสนุนจากบิดามารดา เป็นแบบสอบถามที่ถามการรับรู้ของนักเรียนเกี่ยวกับการสนับสนุนจากบิดามารดาในการส่งเสริมด้านการเรียนการเอาใจใส่ในเรื่องการเรียนแบบสอบถามฉบับนี้ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง
6. แบบสอบถามเกี่ยวกับบรรยากาศในการเรียน เป็นแบบสอบถามที่ถามการรับรู้ของ นักเรียนเกี่ยวกับบรรยากาศในการเรียนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญตามกระบวนการเรียนการสอน แบบฉบับของการปฏิรูปทางการศึกษา ซึ่งแบบสอบถามนี้ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง
7. แบบสอบถามเกี่ยวกับผลการเรียนด้านดี ด้านเก่ง ด้านมีความสุข เป็นแบบสอบถามที่ถามความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับผลการเรียนด้านดี ด้านเก่ง และด้านมีความสุข แบบสอบถามฉบับนี้ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยจะดำเนินการติดต่อกับผู้อำนวยการโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเองเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูล พร้อมทั้งนัดหมาย วัน เวลา ที่จะเก็บรวบรวมข้อมูล
2. นำแบบสอบถามไปให้นักเรียนตอบ ตามวัน เวลา ที่ได้นัดหมายไว้กับโรงเรียน โดยผู้วิจัยได้ออกเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง พร้อมกับผู้ช่วยวิจัย
3. ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ใช้เวลาตั้งแต่วันที่เริ่มนัดหมายช่วงเดือน พ.ย.2546 ถึง ก.พ. 2547

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยขอความอนุเคราะห์จากผู้อำนวยการโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้งสองโรงเรียนได้แก่โรงเรียนปทุมคงคา และโรงเรียนสตรีศรีสุริโยทัย ซึ่งผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถามและ แบบวัดสติปัญญาแล้วเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง แบ่งเป็นโรงเรียนปทุมคงคานักเรียนชาย 189 ฉบับและโรงเรียนสตรีศรีสุริโยทัยนักเรียนหญิง 164 ฉบับรวมทั้งหมด 353 ฉบับซึ่งได้รับข้อมูลกลับมาครบทั้ง 353 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 ผู้วิจัยคัดเลือกแบบสอบถามที่ตอบครบทุกข้อ

ของนักเรียน พบว่าแบบสอบถามและแบบทดสอบทุกฉบับตอบครบทุกข้อ จึงนำมาตรวจให้คะแนนและนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการวิจัย SPSS (Statistical package for the Social) การวิเคราะห์ข้อมูลทำตามลำดับดังต่อไปนี้

1. หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นกับตัวแปรตาม โดยใช้สูตรของเพียร์สัน (Pearson product-moment correlation coefficient) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1
2. การพยากรณ์ผลการเรียนด้านดี ด้านเก่ง และด้านมีความสุข ของนักเรียนจากปัจจัยทาง จิตสังคม ใช้วิธีการวิเคราะห์พหุคูณแบบเพิ่มและลดตัวแปรเป็นขั้นๆ (Stepwise Multiple Regression Analysis) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 และใช้วิธีวิเคราะห์พหุคูณแบบนำตัวแปรเข้าทั้งหมด (Enter Multiple Regression Analysis) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผลการวิจัยเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง

นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้มีจำนวน 353 คน เป็นชาย 189 คนและเป็นหญิง 164 คน โดยมีอายุ 14 ปีถึงร้อยละ 58.6 รองลงมา 13 ปีร้อยละ 36.3 และ 15 ปีร้อยละ 4.8 และที่น้อยที่สุด 16 ปีร้อยละ 0.3 เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษาของบิดาแล้ว พบว่า บิดาที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีถึงร้อยละ 19.5 รองลงมาจบประถม 6 ร้อยละ 17.6 และจบระดับ ม.3 ร้อยละ 15.9 และที่น้อยที่สุดคือ จบสูงกว่าระดับปริญญาตรีร้อยละ 2.8 เมื่อจำแนกตามรายได้รวมของบิดามารดา พบว่า รายได้ตั้งแต่ 10,001 – 30,000 บาทถึงร้อยละ 51.6 รองลงมา มีรายได้ตั้งแต่ 30,001 – 50,000 บาทร้อยละ 21.0 และต่ำกว่า 10,000 บาทร้อยละ 17.6 และน้อยที่สุดมากกว่า 50,000 บาทร้อยละ 9.9 เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษาของมารดา พบว่า มารดาที่จบการศึกษาประถม 6 มีถึงร้อยละ 19.0 ไม่จบประถม 6 ร้อยละ 18.1 จบปริญญาตรี 17.3 และจบสูงกว่าระดับปริญญาตรีน้อยที่สุดร้อยละ 2.3 เมื่อจำแนกตามระดับสติปัญญา พบว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีระดับสติปัญญาปานกลางถึงร้อยละ 85.0 รองลงมาฉลาดกว่าธรรมดาร้อยละ 13.6 และน้อยที่สุดระดับต่ำกว่าปานกลางร้อยละ 1.4

2. ผลการวิจัยเพื่อสรุปผลการวิจัยตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

2.1 ปรีชาเชิงอารมณ์ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การสนับสนุนจากบิดามารดา บรรยากาศในการเรียนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลการเรียนรวม ด้านดี ด้านเก่ง และด้านมีความสุข อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ยกเว้นระดับสติปัญญาไม่มีความสัมพันธ์กับผลการเรียนรวม และแยกรายด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.2 ระดับสติปัญญา ปรีชาเชิงอารมณ์ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การสนับสนุนจากบิดามารดา บรรยากาศในการเรียนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญร่วมกันพยากรณ์ผลการเรียนรวม ด้านดี ด้านเก่ง และด้านมีความสุข ของนักเรียน ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยมีตัวพยากรณ์ที่มีอิทธิพลมากที่สุด ในการพยากรณ์ผลการเรียนรวม และผลการเรียนด้านเก่ง และด้านมีความสุข ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (ค่า β เท่ากับ .349 , .331 , .343 ตามลำดับ) และ ปรีชาเชิงอารมณ์ เป็นตัวพยากรณ์ที่มีอิทธิพลมากที่สุดในการพยากรณ์ผลการเรียนด้านดี (ค่า β เท่ากับ .297)

2.3 ปัจจัยทั้ง 3 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยจิตลักษณะ ปัจจัยสภาพแวดล้อม และปัจจัยสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม สามารถร่วมกันพยากรณ์ผลการเรียนด้านรวม ด้านเก่ง และด้านมีความสุข ของนักเรียนได้มากกว่าใช้ปัจจัยกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง เมื่อแยกทีละปัจจัย พบว่า ปัจจัยด้านจิตลักษณะสามารถพยากรณ์ผลการเรียนด้านรวม ด้านดี ด้านเก่ง และด้านมีความสุข ได้มากที่สุด โดยมีค่าอำนาจพยากรณ์เท่ากับ .550 , .404 , .452 , .491 ตามลำดับ รองลงมา ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมและสังคม มีค่าอำนาจพยากรณ์ เท่ากับ .369 , .264 , .289 , .355 ตามลำดับ ส่วนปัจจัยด้านสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมไม่สามารถพยากรณ์ผลการเรียนรวม ด้านดี ด้านเก่ง และด้านความสุขได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อภิปรายผล

ปัจจัยด้านจิตสังคมที่ส่งผลต่อผลการเรียนตามแนวปฏิรูปทางการศึกษาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในเขตกรุงเทพมหานคร เมื่อพิจารณาแบ่งตามประเภทของปัจจัยสามารถแบ่งได้เป็น 3 ปัจจัยคือ

1. ปัจจัยด้านจิตลักษณะ

ระดับสติปัญญา

ปรีชาเชิงอารมณ์

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

2. ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม/สังคม

การสนับสนุนจากบิดามารดา

บรรยากาศในการเรียน

3. ปัจจัยด้านสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม

ระดับการศึกษาของบิดามารดา

จากผลการวิจัยที่กล่าวมาข้างต้น สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

ระดับสติปัญญากับผลการเรียนด้านรวม ด้านดี ด้านเก่ง และด้านมีความสุข

จากผลการวิจัย พบว่า ระดับสติปัญญาไม่มีความสัมพันธ์ และไม่สามารถพยากรณ์ ผลการเรียนด้านรวม ด้านดี ด้านเก่ง ด้านมีความสุขได้ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 1 และข้อที่ 2 อาจเป็นเพราะ กลุ่มตัวอย่างที่มีสติปัญญาอยู่ในระดับเดียวกัน คือ มีระดับสติปัญญาปานกลาง โดยมีค่าร้อยละ 85 รองลงมาในระดับฉลาดมากกว่าธรรมดาร้อยละ 13.6 และระดับต่ำกว่าปานกลางร้อยละ 1.4 ทำให้ค่าความสัมพันธ์ของระดับสติปัญญากับผลการเรียนด้านรวม ด้านดี ด้านเก่ง และด้านมีความสุข สำหรับกลุ่มตัวอย่างค่อนข้างคงที่

ปรีชาเชิงอารมณ์กับผลการเรียนด้านรวม ด้านดี ด้านเก่ง และด้านมีความสุข

จากผลการวิจัย พบว่า ปรีชาเชิงอารมณ์มีความสัมพันธ์ และสามารถพยากรณ์ผลการเรียนด้านรวม ด้านดี ด้านเก่ง และด้านมีความสุขได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 1 และข้อที่ 2 โดยปรีชาเชิงอารมณ์มีอิทธิพลต่อผลการเรียนด้านดี มากกว่า อิทธิพลของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การสนับสนุนจากบิดามารดา และบรรยากาศในการเรียน โดยมีค่า β เท่ากับ .297 อาจเป็นเพราะการที่นักเรียนมีปรีชาเชิงอารมณ์อยู่ในระดับสูง นักเรียนสามารถใช้ประโยชน์จากอารมณ์และความคิดมาช่วยในการเรียนรู้ ตลอดจนควบคุมอารมณ์ได้เอง ทำให้ส่งผลต่อผลการเรียนด้านดี ของนักเรียนได้มากที่สุด โดยนักเรียนรู้จักควบคุมตนเอง รับรู้อารมณ์ผู้อื่นได้ดี นักเรียนก็จะเป็นผู้มีสภาพจิตใจที่ดี รู้รัก รู้ภัย และมีคุณธรรมในการอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ดี แต่ในทางตรงกันข้าม หาก นักเรียนไม่รู้จักรับรู้ควบคุมอารมณ์ของตนเอง ขาดความอดทนอดกลั้น ไม่สนใจไม่รับรู้ถึงอารมณ์ของผู้อื่น รวมทั้งไม่สนใจที่จะปฏิบัติตนให้เข้ากับสภาพแวดล้อม ในขณะที่เรียนได้อย่างถูกต้อง ก็ไม่สามารถที่จะทำให้ผลการเรียนด้านรวม ด้านดี ด้านเก่ง และด้านมีความสุขเป็นไปในทางที่ดีได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิทลา (Whitla, 1969) พบว่านักเรียนที่มีผลการเรียนสูง มีการควบคุมตนเอง อารมณ์มั่นคงสูง สอดคล้องกับงานของ วีระวัฒน์ บัณฑิตามัย

และอุสา สุทธิสาคร (2542:118-119) ได้ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับองค์ประกอบด้านชีวประวัติของ นักศึกษาระดับปริญญาตรีจำนวน 464 คน กับความสามารถด้านเชาว์อารมณ์ 7 ด้าน ประกอบด้วย การรู้จักอารมณ์ของตน การตระหนักรู้ภาวะอารมณ์ของผู้อื่น ความเอื้ออาทร วุฒิภาวะทางอารมณ์ การควบคุมอารมณ์ของตน การมีแรงจูงใจที่ดี และทักษะทางสังคม พบว่า มีผลต่อผลการเรียน และมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับผลการเรียนด้านรวม ด้านดี ด้านเก่ง และด้านมีความสุข

จากผลการวิจัย พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีความสัมพันธ์ และสามารถพยากรณ์ผลการเรียนรวม ด้านดี ด้านเก่ง และด้านมีความสุข ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 สอดคล้องกับ สมมติฐานข้อที่ 1 และข้อที่ 2 โดยแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สามารถพยากรณ์ผลการเรียนทุกด้านได้มากที่สุด ยกเว้น ผลการเรียนด้านดี อาจเป็นเพราะนักเรียนที่มีความปรารถนาที่จะได้รับผลสำเร็จ และเกิดความเชี่ยวชาญในงานที่ยากซับซ้อน ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค มีความรู้ลึกที่ต้องการชัยชนะในการแข่งขันสูงย่อมมีความมุ่งมั่นที่จะพากเพียรในการเรียน ทำให้ผลการเรียนด้านรวม ด้านดี ด้านเก่ง และด้านมีความสุขอยู่ในระดับสูง แต่ในทางตรงกันข้าม หากนักเรียนไม่มีความต้องการชัยชนะ ไม่ปรารถนาที่จะประสบผลสำเร็จ ไม่อดทนต่ออุปสรรคและสภาพการแข่งขันทั่วไปและไม่สนใจที่จะพยายามมุ่งมั่นให้เกิดผลสำเร็จอย่างถูกต้อง ก็ไม่สามารถที่จะทำให้ผลการเรียนด้านรวม ด้านดี ด้านเก่ง ด้านมีความสุข เป็นไปในทางที่ดีได้สอดคล้องกับการศึกษาของ อัจฉรา สุขารมณ และอรพินทร์ ชูชม (2530) ;Raffini.(1970); Kuo.(1985) ที่พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีผลต่อการที่นักเรียนประสบผลสำเร็จในการเรียน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สามารถที่จะพยากรณ์ความสำเร็จทางการเรียน หรือมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สอดคล้องกับ ราไพทิพย์ ธีระนิตติ (2514:26) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับผลการเรียน โดยใช้เครื่องมือวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของเฮอร์แมนส์ (Hermans. 1970 : 354) พบว่า มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ต่อมา ประสาท ปันทังกูร (2516 : 86) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ในวิชาวิทยาศาสตร์ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์ และการคิดแบบอเนกนัย โดยใช้กลุ่มตัวอย่างชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2515 ในภาคการศึกษา 6 จำนวน 284 คน ผลการศึกษาพบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ กับผลสัมฤทธิ์ในวิชาวิทยาศาสตร์ มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ปัจจัยด้านจิตลักษณะกับผลการเรียนด้านรวม ด้านดี ด้านเก่ง และด้านมีความสุข

จากผลการวิจัย พบว่า กลุ่มปัจจัยจิตลักษณะ อันได้แก่ ระดับสติปัญญา วิชาเชิง อารมณ์ และ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีอิทธิพลต่อผลการเรียนด้านรวม ด้านดี ด้านเก่ง และด้านมีความสุขมากกว่ากลุ่มปัจจัยสภาพแวดล้อมและสังคม อันได้แก่ การสนับสนุนจากบิดามารดา และ บรรยากาศในการเรียน และมากกว่าสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม อันได้แก่ ระดับการศึกษาของบิดามารดา แต่เมื่อรวมทั้ง 3 กลุ่มปัจจัย พบว่าทั้ง 3 ปัจจัยสามารถพยากรณ์ผลการเรียนด้านรวม ด้านดี ด้านเก่ง และด้านมีความสุข ได้มากกว่าการใช้ปัจจัยกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 เป็นการสนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 3 ซึ่งกลุ่มปัจจัยด้านจิตลักษณะ มีอิทธิพลเฉพาะตัวต่อผลการเรียนมากกว่ากลุ่มปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมและสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม สอดคล้องกับผลการศึกษาของ บุญชม ศรีสะอาด (2524) พบว่า องค์ประกอบด้านนักเรียนอันเป็นคุณลักษณะภายใน (ความรู้พื้นฐานเดิม ความถนัด ความสนใจ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และเมโนภาพแห่งตน) มีอิทธิพลเฉพาะตัวต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาสังคมศึกษามากกว่าองค์ประกอบอื่นๆ (ซึ่งเป็นคุณลักษณะสภาพแวดล้อม) คือ องค์ประกอบด้านบรรยากาศในการเรียนในชั้นเรียน ด้านเกี่ยวกับครู และด้าน พื้นฐานครอบครัว การพบผลในส่วนนี้เป็นการยืนยันให้เห็นความสำคัญของปัจจัยด้านจิตลักษณะของบุคคล

การสนับสนุนจากบิดามารดา กับผลการเรียนด้านรวม ด้านดี ด้านเก่ง และด้านมีความสุข

จากผลการวิจัย พบว่า การสนับสนุนจากบิดามารดา มีความสัมพันธ์ และสามารถพยากรณ์ผลการเรียนรวม ด้านดี ด้านเก่ง และด้านมีความสุข อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 1 และข้อที่ 2 โดยการสนับสนุนจากบิดามารดามีอิทธิพลต่อผลการเรียนด้านรวม และด้านดี เป็นอันดับที่ 3 รองลงมาจาก แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และวิชาเชิง อารมณ์ และมีอิทธิพลเป็นอันดับที่ 2 ในการพยากรณ์ผลการด้านมีความสุข และเป็นอันดับสุดท้ายในการพยากรณ์ผลการเรียนด้านเก่ง อาจเป็นเพราะว่า ถ้าบิดามารดาของนักเรียนแสดงออก ในด้านการเอาใจใส่ ดูแล ส่งเสริม และสนับสนุนในเรื่องการเรียนของนักเรียนให้นักเรียนได้มีโอกาสรับความรู้ใหม่ๆ เป็นประโยชน์ต่อการเรียนของเด็ก จะทำให้นักเรียนเป็นคนมีสภาพจิตใจดี รู้เท่าทันเหตุการณ์ปัจจุบัน และเทคโนโลยี ตลอดจนเป็นผู้มีสุขภาพพลามัยที่สมบูรณ์ทั้งกายและใจไปในทางที่ดี ย่อมมีความสัมพันธ์กับผลการเรียน ด้านรวม ด้านดี ด้านเก่ง และด้านมีความสุขไปในทางที่ดีขึ้น แต่ในทางตรงกันข้ามถ้านักเรียนไม่ได้รับการดูแลเอาใจใส่ที่ดีจากบิดามารดาใน

ด้านการสนับสนุน ส่งเสริมในเรื่องการเรียน ไม่มีการแนะนำ ที่แจ่มให้ความรู้ใหม่กับนักเรียน รวมทั้งไม่สนใจที่จะส่งเสริมเรื่องการเรียนรู้ให้เด็กอย่างถูกต้อง ก็ไม่สามารถที่จะทำให้ผลการเรียน ด้านรวม ด้านดี ด้านเก่ง ด้านมีความสุข เป็นไปในทางที่ดีได้ สอดคล้องกับ อรพินทร์ ชูชม (2522 : 18) พบว่าเด็กมีความพร้อมในการเรียนถ้าบ้านมีบรรยากาศที่ส่งเสริม นักเรียน คือ มีความเข้าใจ ดีต่อกัน ไม่สร้างบรรยากาศหวาดหวั่นวิตกกังวลให้เกิดกับอารมณ์ของเด็ก งานวิจัยของ ปาจารย์ วัชชวัลคุ (2527 : 70) พบว่า ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวมีอิทธิพลทางตรงต่อผลการเรียนวิชา คณิตศาสตร์ ศรีนวล วรรณสุธี (2536 : 95) พบว่าความเอาใจใส่ของผู้ปกครองมีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อผลการเรียนเฉลี่ยของนักเรียน สมลวย สุทธิไท (2541:68) พบว่าความสัมพันธ์ ในครอบครัวมีอิทธิพลโดยทางอ้อมต่อผลการเรียนวิชาคณิตศาสตร์และ ทศพล สังข์ทิพนุ (2533 : 53) พบว่าความสัมพันธ์ภายในครอบครัวมีความสัมพันธ์กับผลการเรียนวิชาภาษาไทยที่ระดับนัย สำคัญทางสถิติ .01

บรรยากาศในการเรียนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญกับผลการเรียน ด้านรวม ด้านดี ด้านเก่ง และด้านมีความสุข

จากผลงานการวิจัย พบว่า บรรยากาศในการเรียนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีความสัมพันธ์ และสามารถพยากรณ์ผลการเรียนรวม ด้านดี ด้านเก่ง และด้านมีความสุข ได้อย่างมีนัย สำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 สามารถอธิบายได้ว่า การพัฒนาผู้เรียนสอดคล้องกับความต้องการ ของนักเรียนย่อมมีความสัมพันธ์กับผลการเรียนด้านรวม ด้านดี ด้านเก่ง ด้านมีความสุข ในทางที่ดี แต่ในทางตรงกันข้าม หากนักเรียนไม่ได้รับบรรยากาศการเรียนแบบที่ตนเองต้องการ ตามความสามารถ ความถนัดและความสนใจของตนเอง รวมทั้งไม่ได้รับการสนับสนุนให้เรียนรู้ในสิ่งที่ตนสนใจและปฏิบัติตนตามที่ต้องการได้อย่างถูกต้อง ก็ไม่สามารถที่จะทำให้ผลการเรียนด้านรวม ด้านดี ด้านเก่ง ด้านมีความสุข เป็นไปในทางที่ดีได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ผกาทิพย์ เกษรากุล (2524 : 21) ได้ศึกษาสภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในทัศนะของนิสิต พบว่า บรรยากาศการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัยเกิดจาก ผู้สอน วิธีการสอน ผู้เรียน การซักถามและการถกเถียงทางวิชาการ การจัดกิจกรรมในชั้นเรียน และความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษา กับ อาจารย์ ซึ่งจะส่งผลต่อผลการเรียน และการพัฒนาการทางสังคม อารมณ์ และสติปัญญาของนัก ศึกษาได้ และงานวิจัยของ สำราญ มีแจ้ง และคณะ (2542) ได้สังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับวิธีการ เรียนคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา จำนวน 34 เรื่อง เป็นงานวิจัยที่พิมพ์เผยแพร่ในปี 2533-2541 พบว่า วิธีการเรียนคณิตศาสตร์ที่ทำให้นักเรียนมีผลการเรียนสูงสุดคือ วิธีการเรียน ด้วยตนเอง ส่วนวิธีที่ทำให้นักเรียนมี เจตคติต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์สูงกว่าวิธีอื่นคือ เรียน

ด้วยการระดมสมอง และการเรียนด้วยตนเองประกอบการบรรยาย ช่วยให้นักเรียนเกิดความคงทนของการเรียนรู้สูงกว่าวิธีอื่น

ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมและสังคมกับผลการเรียนด้านรวม ด้านดี ด้านเก่ง และด้านมีความสุข

จากผลการวิจัย พบว่า กลุ่มปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมและสังคม อันได้แก่ การสนับสนุนจากบิดามารดา และบรรยากาศในการเรียน สามารถพยากรณ์ผลการเรียนด้านรวม ด้านดี ด้านเก่ง และด้านมีความสุข มากกว่ากลุ่มปัจจัยด้านสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม อันได้แก่ระดับการศึกษาของบิดามารดา และเมื่อรวมทั้ง 3 กลุ่มปัจจัย พบว่า สามารถพยากรณ์ผลการเรียนด้านรวม ด้านดี ด้านเก่ง และด้านมีความสุข ได้มากกว่าใช้กลุ่มปัจจัยกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง เป็นการสนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 3 ซึ่งผลในส่วนนี้โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมและสังคมนั้น มีอิทธิพลต่อผลการเรียนมากกว่ากลุ่มปัจจัยด้านสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ

ครอนบาช (ทศพล สังข์ทิตนุ.2533 : 15) มีแนวคิดว่า สภาพแวดล้อมทางสังคมและครอบครัวซึ่งประกอบด้วยบรรยากาศทางปัญญาและบรรยากาศทางอารมณ์ บรรยากาศทางอารมณ์เป็นส่วนหนึ่งของสภาพแวดล้อมภายในครอบครัวที่พ่อแม่สร้างขึ้น เด็กที่ประสบความสำเร็จในชีวิตมักมาจาก ครอบครัวที่พ่อแม่มีเจตคติที่ดีต่อลูกมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด ถ้าเด็กมีพ่อแม่ที่เข้าใจตนให้ ความรัก ความอบอุ่น และช่วยเหลือในยามต้องการ เด็กย่อมมีสุขภาพจิตดี จะทำให้เด็กเรียนได้เต็มที่และประสบความสำเร็จในการเรียน และงานวิจัยของ อรพินทร์ ชูชม (2522 : 18) พบว่าเด็กมีความพร้อมในการเรียนถ้าบ้านมีบรรยากาศที่ส่งเสริมนักเรียน คือ มีความเข้าใจดีต่อกัน ไม่สร้างบรรยากาศหวาดหวั่นวิตกกังวลให้เกิดกับอารมณ์ของเด็ก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยด้านบรรยากาศในการเรียนของ สมิธ (Smith.1961 : 611) ได้ศึกษาเกี่ยวกับบรรยากาศในโรงเรียน และห้องเรียน ปรากฏว่า ห้องเรียนมีผลต่อการพัฒนาการสร้างสรรค์ของนักเรียนเกรด 9 มาก ห้องเรียนที่นักเรียนสามารถแสดงความคิดเห็นใหม่ๆแปลกๆของตนเองโดยเฉพาะได้เต็มที่ ย่อมเป็นห้องเรียน ที่สนับสนุนการคิดสร้างสรรค์ของนักเรียน และงานวิจัยของ แก้วตา คณะวรรณ (2542) ที่ได้สังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนทักษะการอ่าน จำนวน 4 เรื่อง พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยตนเองมีผลการเรียนทักษะการอ่านสูงกว่าวิธีการเรียนแบบปกติ

ปัจจัยด้านสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม อันได้แก่ ระดับการศึกษาของบิดามารดา กับผลการเรียนด้านรวม ด้านดี ด้านเก่ง และด้านมีความสุข

จากผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยด้านสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม อันได้แก่ ระดับการศึกษาของบิดามารดา ไม่สามารถพยากรณ์ผลการเรียนรวม ด้านดี ด้านเก่ง และด้านมีความสุขได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อรวมทั้ง 3 กลุ่มปัจจัย พบว่า มีอิทธิพลต่อผลการเรียนด้านรวม ด้านดี ด้านเก่ง และด้านมีความสุข ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 เป็นการสนับสนุนสมมติฐาน ข้อที่ 3 อาจเป็นเพราะ ระดับการศึกษาของบิดามารดาอาจทำให้นักเรียนบางคนมีผลการเรียนด้านดี ด้านเก่ง และด้านมีความสุข ไปในทางที่ดีได้ แต่นักเรียนบางคนไม่สามารถมีผลการเรียนที่ดีได้แม้บิดามารดาจะมีระดับการศึกษาที่ดี ดังนั้นจึงทำให้ระดับการศึกษาของบิดามารดาอาจมีความสัมพันธ์กับผลการเรียนและอาจจะไม่มีความสัมพันธ์กับผลการเรียนก็ได้ ซึ่งอาจจะต้องพิจารณาถึงปัจจัยอื่นๆที่เกี่ยวข้องร่วมกัน ซึ่งเมื่อรวมระดับการศึกษาของบิดามารดาเข้ากันกับปัจจัยด้านอื่นๆก็สามารถร่วมกันทำนายผลการเรียนรวม ด้านดี ด้านเก่ง และด้านมีความสุข จึงสามารถอธิบายได้ว่า ระดับการศึกษาของบิดามารดา เป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อผลการเรียนของนักเรียนในทางที่ดีได้และอาจไม่ส่งผลต่อการเรียนในทางที่ดีก็ได้ เพราะระดับการศึกษาของบิดามารดา เป็นส่วนหนึ่งที่กำหนดอาชีพ และรายได้ของผู้ปกครองนักเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งสภาพเศรษฐกิจปัจจุบันบีบรัดกับการดำรงชีวิตเป็นอย่างมาก ดังนั้นเมื่อผู้ปกครองส่วนใหญ่มีรายได้น้อย จึงใส่ใจที่จะประกอบอาชีพเพื่อดำรงชีวิตจนไม่มีเวลาที่จะเอาใจใส่ต่อผลการเรียนของนักเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชาห์(Shah.1971:6688-A) ได้ทำการวิจัยเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบทางสังคมและจิตวิทยากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักเรียน ในป่ากีสถานตะวันตก พบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวกระหว่างอาชีพของผู้ปกครอง ค่าใช้จ่ายในการเรียนของนักเรียน ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง และความสนใจของผู้ปกครองต่อการเรียนของนักเรียน จะเห็นได้ว่า เมื่อผู้ปกครองมีระดับการศึกษาที่ดีแล้วก็อาจส่งผลต่อผลการเรียนของนักเรียนได้ตามความสัมพันธ์จากงานวิจัยข้างต้นได้เช่นกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อการปฏิบัติ

1. บิดามารดาหรือผู้ปกครองควรตระหนักถึงการเอาใจใส่ในการศึกษาของเด็ก ดูแลบุตรหลาน กับทั้งต้องพยายามส่งเสริม สนับสนุน เกี่ยวกับการศึกษาเล่าเรียนให้กับบุตรหลาน เพื่อให้เด็กได้มีการเรียนรู้ได้อย่างมีความสุขและมีความสามารถในการเรียนตลอดจนมีความประพฤติที่เหมาะสม

2. โรงเรียนหรือผู้เกี่ยวข้องในการจัดการเรียนการสอนควรตระหนักถึงวิธีการเรียนการสอนแบบสมัยใหม่ กล่าวคือ เปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีโอกาสเรียนรู้ด้วยตนเอง ตามความสนใจของนักเรียนที่จะมีความสามารถในการเรียนได้อย่างเต็มตามศักยภาพของตนเอง ทำให้เด็กมีความสนุกสนานกับการเรียนการสอนและได้มีโอกาสเลือกเรียนในสิ่งที่ตนเองสนใจโดยมีครูคอยให้คำปรึกษาแนะนำ เพิ่มเติมเมื่อเกิดปัญหา ดังนั้นครูและผู้เกี่ยวข้องสำหรับการเรียนการสอนจึงเป็นเสมือนก้าวที่สองต่อบิตามารดาที่จะคอยดูแลเอาใจใส่อย่างจริงจัง เพราะถ้านักเรียนมีความสนใจ ความถนัดพิเศษ แต่ถ้าไม่ได้รับการสนับสนุนหรือส่งเสริมจากครูผู้มีความเชี่ยวชาญพิเศษนักเรียนก็เป็น การยากที่จะประสบความสำเร็จได้

3. เนื่องจากการวิจัยนี้ พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ปรีชาเชิงอารมณ์ การสนับสนุนจากบิดามารดาและบรรยากาศในการเรียนมีอิทธิพลต่อผลการเรียนด้านรวม ด้านดี ด้านเก่งและด้านมีความสุข ดังนั้น ควรมีการอบรมส่งเสริมให้นักเรียนได้พัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และปรีชาเชิงอารมณ์รวมทั้งบิดามารดาควรส่งเสริมและสนับสนุนในการเรียนให้นักเรียนและการเรียนการสอน ควรสร้างบรรยากาศการเรียนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

1. ควรมีการศึกษาทำนองเดียวกันนี้ในระดับชั้นต่างๆเช่นระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนปลายและอุดมศึกษา และควรทำในเขตการศึกษาอื่นเพิ่มเติม เพื่อตรวจสอบความคงที่ของผลที่ได้
2. ในการวิจัยครั้งต่อไปน่าจะได้นำปัจจัยด้านจิตลักษณะตัวอื่นๆมาพิจารณา เช่น ทศนคติต่อการเรียน สุขภาพจิต ค่านิยม เป็นต้น เนื่องจากการศึกษาในครั้งนี้ ปัจจัยด้านจิตสังคมที่เลือกมาศึกษา ยังไม่สามารถอธิบายผลการเรียนได้อย่างสมบูรณ์
3. ในการวิจัยครั้งต่อไปน่าจะทำได้ทำการศึกษาถึงรูปแบบผลการเรียนในโรงเรียนโดยพิจารณาทฤษฎีอื่นๆประกอบด้วย เช่น ทฤษฎีต้นไม้อัจฉริยะ (ดวงเดือน พันธุ์นาวิน.2531) ประกอบกับการพิจารณาศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งในและต่างประเทศแล้วประมวลกันเข้า สร้างเป็นรูปแบบผลการเรียนขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมสุขภาพจิต. (2543). *อีคิว:ความฉลาดทางอารมณ์*. กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.
- กวินทร์ ธรรมนุด. (2522). *การศึกษาเปรียบเทียบพัฒนาการทางการคิดโดยยึดตนเองเป็นศูนย์กลางของเด็กที่มีความแตกต่างกัน ในด้านการอบรมเลี้ยงดูและการยอมรับของกลุ่มเพื่อน*. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม.กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สำนักงานคณะกรรมการ. การศึกษาแห่งชาติ. (2542). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542*. กรุงเทพฯ:สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- คณะกรรมการการศึกษาเอกชน.สำนักงาน (2525). *รายงานการวิจัยเพื่อจัดระดับมาตรฐานการศึกษา โรงเรียนราษฎร์สามัญ ปิงประมาณ 2523 – 2524*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ลาดพร้าว.
- . (2544). *แผนยุทธศาสตร์การปฏิรูปและส่งเสริมการศึกษาเอกชน* กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา
- จิราภา เต็งไตรรัตน์และคณะ. (2542). *จิตวิทยาทั่วไป*.กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- จำนง ผลบุญ. (2515). *การศึกษาเปรียบเทียบองค์ประกอบด้านเศรษฐกิจ การปรับตัว และกิจกรรมในวิทยาลัยของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2524 ที่มีผลการเรียนสูงและต่ำของวิทยาลัยครูในภาคเหนือ*. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถ่ายเอกสาร.
- ฉัตรฤดี สุกปลั่ง. (2543). *ผลของบุคลิกภาพและชาวอารมณ์ที่มีต่อคุณภาพการให้บริการตามการรับรู้ของหัวหน้างาน ของพนักงานส่วนหน้าของโรงแรมชั้น 1 ในกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- ชญาณิชฎี พุกเถื่อน. (2536). *การศึกษาตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพิษณุโลก*. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม.พิษณุโลก : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร. ถ่ายเอกสาร.
- ชวนชัย เชื้อสาธุชน. (2532). *ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับผลการเรียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดชลบุรี*. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ทศพร ประเสริฐสุข. (2543). "ความเฉลียวฉลาดทางอารมณ์กับผลการศึกษา," *รวมบทความทาง*

วิชาการ EQ. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.

- ทศพล สังข์ทิดนุ. (2533). ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมทางบ้านและสภาพแวดล้อมทางโรงเรียนกับผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เขตการศึกษา 10. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ทักษิณา เครือหงส์. (2540). ผลของเขาวนปัญญา บุคลิกภาพและความคิดสร้างสรรค์ที่มีต่อผลการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาคณิตศาสตร์. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ. ถ่ายเอกสาร.
- ธวัชชัย ดำรงค์ไชย. (2538). การเปรียบเทียบผลการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่สอนโดยมีการใช้แบบฝึกการคิดทางวิทยาศาสตร์กับการสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ธีรศักดิ์ ศรีพรวิสิฐ. (2515). การศึกษาเปรียบเทียบขององค์ประกอบด้านเศรษฐกิจ การปรับตัว และกิจกรรมในวิทยาลัยของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2514 ที่มีผลการเรียนสูงและต่ำของวิทยาลัยครูในภาคใต้. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์. (2527). "นักบริหาร : ผู้สร้างบรรยากาศการเรียนรู้." ก้าวเข้าสู่ผู้บริหาร. กรุงเทพฯ : อนงค์ศิลป์การพิมพ์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2524). รูปแบบผลการเรียนในโรงเรียน. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- บุปผา มาลีวงศ์. (2521). "สุขภาพจิตของเด็ก," *ครูปริทัศน์*. 3(2):12-18; ถ่ายเอกสาร.
- ประกายทิพย์ พิชัย. (2539). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนดอนเมืองทหารอากาศบำรุง กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, อัดสำเนา.
- ประดิพันธ์ อูปรมย์. (2545). การแนะแนวกับการปฏิรูปการเรียนรู้ปีที่ 5, ฉบับที่ 6 (มิ.ย.) หน้า 37-44 วิชาการ.
- ประหยัด ทองมาก. (2518). ความวิตกกังวล นิสัยในการเรียน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนัก

- เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์สูงและต่ำกว่าระดับความสามารถ. วิทยานิพนธ์ ค.ม. บัณฑิตวิทยาลัย คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ปาจริย์ วัชชวัลคุ. (2527). อิทธิพลขององค์ประกอบด้านลักษณะของนักเรียน สภาพแวดล้อมทางบ้านและสภาพแวดล้อมทางโรงเรียนที่มีต่อผลการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนระดับประถมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ผกาทิพย์ เกษรากุล. (2524). สภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พหุทัศนะของนิสิต. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พรทิพย์ ถาวรจักร์. (2525). องค์ประกอบที่เกี่ยวกับผลการเรียนของนิสิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- พรรณี ชูชัย. (2522). จิตวิทยาการเรียนการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- มิญช์มนัส วรรณเมทินทร์. (2544). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลการเรียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เมธี โพธิพัฒน์. (2523). ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์ และความซื่อสัตย์ของเด็กไทย. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ยุพิน นิสัยนต์. (2515). การศึกษาเปรียบเทียบองค์ประกอบด้านเศรษฐกิจการปรับตัวและกิจกรรมในวิทยาลัยของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรปีที่ 2 ปีการศึกษา 2514 ที่มีผลการเรียนสูงและต่ำของวิทยาลัยครู ในจังหวัดพระนคร – ธนบุรี. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- รัตนา ศิริพานิช. (2535). หลักการสร้างแบบสอบวัดทางจิตวิทยาและทางการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: สาขาจิตวิทยา คณะศิลปศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- ราไพทิพย์ วีระนิตติ. (2518). ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับผลการเรียน. วิทยานิพนธ์ ค.ม. คณะครุศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2528). เอกสารตัวอย่างเรื่อง "การสร้างหน่วยการเรียนรู้ตัวอย่าง," เรื่อง *การสร้างบรรยากาศในห้องเรียน*. เอกสารของศูนย์พัฒนาศึกษาแห่งชาติของประเทศไทย.
- วิทยา นาควัชระ. (2527). "การอบรมเลี้ยงดูเด็กวัยร่น," *เอกสารการสอนชุดวิชาพัฒนาการเด็กและการเลี้ยงดู เล่มที่ 1 หน่วยที่ 1-7 สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช*. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- วิมลรัตน์ แก้วโพงผาง. (2534). *การเปรียบเทียบผลการเรียนและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนมินิคริสต์กับการสอนตามคู่มือของครูสวท. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.*
- วีระวัฒน์ ปันนิตามัย. (2542). *เชาวน์อารมณ์ (EQ) ดัชนีวัดความสุขและความสำเร็จของชีวิต*. กรุงเทพฯ.
- ศรีนวล วรรณสุธี. (2536). *รูปแบบขององค์ประกอบที่ส่งผลต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพิษณุโลก*. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. พิษณุโลก : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร. ถ่ายเอกสาร.
- ศรีระพร จันทรโนทก. (2538). *ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับผลการเรียนของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ กรุงเทพมหานคร*. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม.กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ศรีสว่าง พัววงศ์แพทย์. (2537). *การจัดการศึกษาเพื่อเด็กที่อยู่ในสภาวะยากลำบาก*. ปีที่ 22, ฉบับที่ 4 (เม.ย. - มิ.ย.) หน้า 14-22 *ครุศาสตร์*.
- ศรีเรือน แก้วกังวาล. (2543). *จิตวิทยาเด็กพิเศษ แนวคิดสมัยใหม่*. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สังัด อุทรานันท์. *การจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ*. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- สมจิตร์ ห่อไตรรงค์. (2539). *ผลของการฝึกแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาที่มีภูมิหลังต่างกันในการอบรมเลี้ยงดู และลักษณะทางชีวสังคม*. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สมทรง สุวรรณเลิศ. (2514). "ปัญหาทางการเรียนในเด็ก," *วารสารจิตวิทยาคลินิก*.3 :1-4
- สมลวย สุกียา. (2541). *รูปแบบของผลการเรียนคณิตศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของ*

- สมทรง สุวรรณเลิศ. (2514). "ปัญหาทางการเรียนในเด็ก," วารสารจิตวิทยาคลินิก.3 :1-4
- สมลวย สุตยไท. (2541). รูปแบบของผลการเรียนคณิตศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของ
สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
สำนักคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542.
กรุงเทพฯ.
- สุชา จันทร์เอม. (2535). จิตวิทยาทั่วไป. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทย
วัฒนาพานิช จำกัด.
- สุพจน์ สิ้นสว่างศัพท์. (2527). การสร้างแบบทดสอบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปี
ที่ 3 ในจังหวัดบุรีรัมย์. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุมลลิกา อุดาการ. (2537). องค์ประกอบที่นอกเหนือสติปัญญาที่ส่งผลต่อผลการเรียนวิชา
คณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จังหวัดอุดรดิตถ์. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.พิษณุโลก
: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร. ถ่ายเอกสาร.
- สุรศักดิ์ อมรรัตนศักดิ์. (2521). การวิเคราะห์องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในภาคกลาง. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.กรุงเทพฯ : บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อรพินทร์ ชูชม. (2522). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพื้นฐานความรู้เดิม สภาพแวดล้อมทาง
บ้าน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ทักษะทางการเรียน กับผลการเรียนของนักเรียนของนักเรียน
ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- อรพินทร์ ชูชม. (2542,สิงหาคม) . "สถานภาพการวัด EQ," วารสารพฤติกรรมศาสตร์
- อรพินทร์ ชูชม อัจฉรา สุขารมณ และวิลาสลักษณ์ ชวัลลี. (2542). "การทดลองใช้และตรวจ
สอบคุณภาพวัดสติปัญญาทางอารมณ์ของซัทท์และคณะ. ในเอกสารการประกอบการ
บรรยายเรื่องทฤษฎีและการวัดอีคิว. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหา
วิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อรพินทร์ ชูชมและคณะ. (2527). ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดู ความพร้อมทางการเรียน
และผลการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. รายงานการวิจัย สถาบันวิจัยพฤติ

สามารถทางด้านสติปัญญา. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

อัจฉรา สุขารมณ และอรพินทร์ ชูชม. (2530). *การศึกษาเปรียบเทียบนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าระดับความสามารถ กับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปกติ*. รายงานการวิจัย ฉบับที่ 39. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

Alexander, Leigh and John, Simons. (1975). *The Determinants of School Achievement in Developing Countries : The Educational Production Function*.

Anastasi, Anne. (1956, May). "Intelligence and Family Size," *Psychological Bulletin*.

Bendig, A.W. (1958, November). "Predictive and Postdictive Validity of N-Ach Measures," *The Journal of Educational Research*.

Bidwell, Charles. (1969). "Sociology of Education," in *Encyclopedia of Educational Research*, p. 1252, 4th ed. New York, Macmillan,

Bloom, Benjamin S. (1976). *Human Characteristics and School Learning*. New York : McGraw Hill.

Carroll, John B. (1963, May). "A Model of School Learning," *Teacher College Record*.

Chopra, S.L. (1967, April). "Parental Occupation and Academic Achievement of High School Students in India," *The Journal of Educational Research*.

Cogan, Morris L. (1975). "Studies of Teacher Behavior", *The Journal of Experimental Education*.

Cordova, Ignacio Ruden. (1969, October). "The Relationships of Acculturation, Achievement, and Alienation Among Spanish American Sixth Grade Students," *Dissertation Abstracts*.

Goleman, Daniel. (1995). *Emotional Intelligence : Why it can matter more than IQ*. New York : Bantam Book.

Dear, Joseph Donal. (1970, June). *Students' Perceptions of Variables that Relate to*

Academic Success in College Among Black and Whites, Males and Females, and Sophomores, Juniors and Seniors. Dissertation Abstracts.

- Desiderato, Otello and Patricia Koskinen . (1969). "Anxiety, Study Habits, and Academic Achievement," *Journal of Counselling Psychology*.
- Dolan, Lawrence Joseph. (1980, September). "The Effective Correlates of Home Concern and Support, Instructional Quality and Achievement," *Dissertation Abstracts International*.
- Eichorn, Robert L. and Gerald J. Kallas. (1962, April). "Social Class Background as a Predictor of Academic Success in Engineering," *Journal of Engineering Education*.
- Gallessich, June. (1970, March). "An Investigation of Correlates of Academic Success of Freshman Engineering Students," *Journal of Counseling Psychology*.
- Garrison, Karl C., Kingston, Albert J. and McDonald, Arthur S. 1964. *Educational Psychology*. 2nd ed. New York, Appleton Century Croft.
- Gawronski, Daniel A. and Claude Mathis. (1969). "Differences Between Over-Achieving, Normal –Achieving, and Under-Achieving High-school Students," in *Studies in Adolescence*. p.480. New York, Macmillan.
- Goleman, D. (1995). *Emotional Intelligence : Why it can matter more than IQ*. New York : Bantam.
- Goleman, D. (1998). *Working with Emotional Intelligence*. New York : Bantam.
- Harvighurst, Robert J. (1963). "Conditions Predictive of Superior Children," in *Studies in Adolescence*. p.524. New York, Macmillan.
- MacLelland, David C. (1961). *The Achievement Society*. New York : Prentice-Hall, Inc.
- Maddox, Harry. (1963). *How to Study*. Greenwich, Conn : Fawcett Premier Book.
- McClelland, Mary Elizabeth. (1969, December). "An Investigation of Selected NonIntellectual Variables and their Relationship to College Achievement," *Dissertation Abstracts*. 30:2339.
- Moor, Helena. Adult . (1957). *Awareness of the Problems of High School Youth*. Boston : Boston University.

- Murray, Edward J. (1964). *Motivation and Emotion*. Englewood Cliffs, N.J., Prentice-Hall.
- Prescott, Donial A. (1961). "A Report of Conferences on Child Study," in *Educational Bulletin* p. 14-51. Bangkok, Chulalongkorn University.
- Raffini, James P. (1970,September). *The Relationship Resultant Achievement Motivation and College Student Examination Performance*. Dissertation Abstracts.
- Russel, Ivan L. (1969,February). "Motivation for School Achievement Measurement and Validation," *The Journal of Educational Research*. L.
- Sledge, Donal Elwood. (1976,February). *A Multiple Regression Study of Social and Educational Factors Affecting Student Achievement in Illinois Public Elementary Schools*. Dissertation Abstracts.
- Smith, Samuel. (1961). *Best Method of Study*. London : Business Nobel Book Inc.
- Song, Hae Kyun. (1971,November). *Academic Achievement Motivation of Student of Agricultural Education and Its Relationship to Certain Variables*. Dissertation Abstracts.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามด้านจิตสังคมที่มีผลต่อผลการเรียนตามแนวการปฏิรูปการศึกษา

วัตถุประสงค์

เพื่อสอบถามความรู้สึก และ การแสดงออกของนักเรียน

แบบสอบถามประกอบด้วย 5 ชุด
รวมทั้งสิ้น 133 ข้อ

ข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจง : ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความจริงของนักเรียนเพียงคำตอบเดียว

1. เพศ [] ชาย [] หญิง

2. อายุปี

3. ระดับการศึกษาของบิดามารดา

[] ไม่จบประถมศึกษาปีที่ 6 [] จบประถมศึกษาปีที่ 6

[] จบมัธยมศึกษาปีที่ 3 [] จบมัธยมศึกษาปีที่ 6

[] จบอนุปริญญา [] จบปริญญาตรี

[] จบสูงกว่าปริญญาตรี

4. รายได้ของครอบครัวจากบิดามารดารวมกัน

[] ต่ำกว่า 10,000 บาท

[] ระหว่าง 10,001 – 30,000 บาท

[] ระหว่าง 30,001 - 50,000 บาท

[] มากกว่า 50,000 บาท

5. นักเรียนได้รับเงินค่าใช้จ่ายวันละ / เดือนละ บาท

แบบวัดระดับสติปัญญา

แบบทดสอบระดับสติปัญญา ของเรเวน (Raven) ที่ชื่อว่า " แบบทดสอบแมทริกซ์สี่ก้าวนำมาตรฐาน" (Standard Progressive Matrices Test) ชุด เอ – อี จำนวน 60 ข้อ

แบบทดสอบแมทริกซ์สี่ก้าวนำมาตรฐานได้พัฒนาขึ้นโดย เจ.ซี.เรเวน (J.C.Raven) ซึ่งเป็นชาวอังกฤษ เป็นแบบทดสอบวัดสติปัญญาที่ไม่ใช้ภาษาซึ่งออกแบบขึ้นเพื่อวัดองค์ประกอบ ของสเปียร์แมน (Spearman"s G Factor) แบบทดสอบนี้ต้องการให้การศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างข้อที่มีลักษณะนามธรรมส่วนใหญ่ จึงถือกันในกลุ่มนักจิตวิทยาว่าเป็นแบบทดสอบที่วัดองค์ประกอบทั่วไปที่ดีที่สุดเท่าที่จะหาได้ แบบทดสอบนี้ประกอบด้วยลวดลายหรือแมทริกซ์ 60 รูปแต่ละรูปมีส่วนที่ขาดหายไป ซึ่งผู้รับการทดสอบต้องเลือกคำตอบเพียงคำตอบเดียว จากตัวเลือกที่กำหนดให้ 6 หรือ 8 ตัวเลือก มาเติมส่วนที่ขาดหายไปให้เข้าชุดกัน โดยลักษณะของรูปแบบทดสอบแบ่งปัญหาออกเป็น 5 อนุกรม แต่ละอนุกรมมีปัญหา 12 ข้อ มีระดับความยากเพิ่มขึ้นตามลำดับและตามลำดับอนุกรม อนุกรมทั้ง 5 คือ

อนุกรมเอ เป็นอนุกรมเกี่ยวกับความแม่นยำในการจำแนก

อนุกรมบี เป็นอนุกรมเกี่ยวกับการอุปมาอุปมัย

อนุกรมซี เป็นอนุกรมเกี่ยวกับการสลับลำดับ

อนุกรมดี เป็นอนุกรมเกี่ยวกับสลับลวดลาย

อนุกรมอี เป็นอนุกรมเกี่ยวกับความสัมพันธ์ทางเหตุผล

ชุดที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับปรัชญาเชิงอารมณ์

คำชี้แจง : ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความรู้สึกของนักเรียนมากที่สุดเพียงคำตอบเดียว

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วยอย่าง
1.ฉันรู้สึกว่เมื่อไรถึงจะพูดปัญหาส่วนตัวของฉันทับคนอื่น					
2.เมื่อฉันเจออุปสรรคฉันจดจำเวลาที่ฉันเจออุปสรรคที่คล้ายคลึงกันและฝ่าฟันไปได้					
3.ฉันหวังว่าฉันจะทำได้ดีในสิ่งต่างๆที่ฉันใช้ความพยายาม					
4.คนอื่น ๆ เห็นว่าเป็นการง่ายที่จะไว้วางใจฉัน					
5.ฉันพบว่าเป็นการยากที่จะเข้าใจความหมายของภาษาท่าทางของคนอื่น					
6.เหตุการณ์สำคัญบางอย่างในชีวิตของฉันทำให้ฉันกลับมาคิดใหม่ว่สิ่งไหนสำคัญและไม่สำคัญ					
7.เมื่อสภาวะอารมณ์ของฉันเปลี่ยนไปฉันมองเห็นโอกาสใหม่ๆ					
8.อารมณ์เป็นสิ่งหนึ่งที่ทำให้การดำรงชีวิตของฉันมีคุณค่า					

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
9.ฉันรู้อารมณ์ที่เป็นอยู่ของฉัน					
10.ฉันหวังว่าสิ่งดีๆจะเกิดขึ้น					
11.ฉันชอบที่จะเปิดเผยอารมณ์ของตนเองกับคนอื่น					
12.เมื่อฉันมีอารมณ์ที่ดี ฉันรู้วิธีที่จะทำให้อารมณ์นั้นคงอยู่นาน					
13.ฉันจัดแจงสภาพเหตุการณ์ที่ทำให้คนอื่นมีความสุขได้					
14.ฉันแสวงหากิจกรรมที่ทำให้ฉันมีความสุข					
15.ฉันรู้ถึงการสื่อสารแบบที่ไม่ใช้ถ้อยคำที่ฉันส่งให้ผู้อื่น					
16.ฉันเสนอตัวเองในรูปแบบที่ทำให้บุคคลอื่นมีความประทับใจ					
17.เมื่อฉันอยู่ในสภาวะที่อารมณ์ดีการแก้ปัญหาก็เป็นสิ่งที่ย่างสำหรับฉัน					
18.เมื่อมองสีหน้าของบุคคล ฉันก็รู้ถึงอารมณ์ของบุคคลนั้น					
19.ฉันรู้ว่าทำไมอารมณ์ของฉันจึงเปลี่ยนไป					
20.เมื่อฉันอารมณ์ดี ฉันสามารถเกิดความคิดใหม่ๆ					

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วยอย่าง
21. ฉันมีการควบคุมอารมณ์ของตนเอง ได้					
22. ฉันตระหนักรู้ได้อย่างง่ายดายถึง อารมณ์ที่ฉันประสบอยู่					
23. ฉันภูมิใจตนเองโดยนึกถึงผลลัพธ์ที่ดี ของงานที่ฉันทำ					
24. ฉันชมเชยคนอื่นเมื่อบุคคลนั้นทำสิ่ง ต่างๆได้ดี					
25. ฉันรู้ถึงสื่อสารแบบไม่ใช่ถ้อยคำที่ คนอื่นส่งมา					
26. เมื่อมีคนเล่าให้ฉันฟังเกี่ยวกับเหตุ การณ์สำคัญในชีวิตของเขาฉันมีความ รู้สึกราวกับว่าฉันมีประสบการณ์เช่นนั้น ด้วยตนเอง					
27. เมื่อฉันรู้สึกถึงการเปลี่ยนแปลงใน อารมณ์ ฉันมีแนวโน้มที่จะเกิดความคิด ใหม่ๆ					
28. เมื่อฉันเจอกับสิ่งที่ทำทนาย ฉันจะ เลิกทำเพราะฉันเชื่อว่าฉันจะล้มเหลว					
29. ฉันรู้ว่าคนอื่นกำลังรู้สึกอย่างไรโดย การมองเขา					
30. ฉันช่วยคนอื่นให้รู้สึกดีขึ้นเมื่อคนนั้น รู้สึกหมดหวัง					

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วยอย่าง
31.ฉันใช้สภาวะอารมณ์ที่ดีช่วยให้ตนเองใช้ความพยายามต่อไปเมื่อเผชิญกับอุปสรรค					
32.ฉันสามารถบอกได้ว่าคนนั้นมีความรู้สึกเป็นอย่างไร โดยฟังจากน้ำเสียงของเขา					
33.เป็นการยากสำหรับฉันที่จะเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น					

ชุดที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

คำชี้แจง : ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความรู้สึกของนักเรียนมากที่สุดเพียงคำตอบเดียว

ข้อความ	จริงที่สุด	จริงมาก	จริงครึ่งเดียว	จริงน้อย	ไม่จริงเลย
1. ข้าพเจ้าปรารถนาอย่างยิ่งที่จะทำงานยากๆ ให้สำเร็จ					
2. ข้าพเจ้าอยากเอาอย่างเพื่อนที่มานะทำงานยากๆ					
3. เมื่อได้รับมอบหมายให้ทำงานใดข้าพเจ้าจะทำอย่างเต็มความสามารถเสมอ					
4. ข้าพเจ้ารู้สึกสนุกกับบทเรียนยากๆ					
5. เมื่อมีผู้อื่นเรียนหรือทำงานได้ดีกว่าข้าพเจ้า มักจะไม่คิดอะไร					
6. ข้าพเจ้าพยายามสอบให้ได้อันดับดีขึ้นทุกครั้ง					
7. ในการทำงานข้าพเจ้าไม่นิยมจะตั้งความมุ่งหวังไว้ก่อน					
8. ถ้ามีโอกาสเลือกงานได้แล้วข้าพเจ้าจะเลือกงานชนิดที่ตนเองสามารถทำได้สำเร็จ					

ข้อความ	จริงที่สุด	จริงมาก	จริงครึ่งเดียว	จริงน้อย	ไม่จริงเลย
9. ข้าพเจ้าทำงานอย่างหนักนั้นเพราะต้องการให้งานสำเร็จมากกว่ากลัวความล้มเหลว					
10. ข้าพเจ้าไม่ปรารถนารางวัลหรือชื่อเสียงมากไปกว่าความสำเร็จของงาน					
11. ข้าพเจ้าฝากอนาคตของตนเองไว้กับความสำเร็จในการทำงาน การเรียน					
12. ข้าพเจ้าเห็นด้วยอย่างยิ่งกับคำกล่าวที่ว่า "เวลาเป็นเงินเป็นทอง"					
13. เมื่อมีโอกาสเลือกเพื่อนในการจับกลุ่ม ข้าพเจ้าคำนึงถึงความสามารถของเพื่อนก่อนอื่น					
14. ข้าพเจ้าจะพอใจมาก เมื่อมีคนรู้จักเนื่องจากการพยายามในการทำงาน					
15. ในการจับสลากเลือกงานนั้น ข้าพเจ้ามักภาวนาให้ได้งานง่ายๆ					
16. ข้าพเจ้ามีความภาคภูมิใจเมื่อได้เลือกทำงานยาก					
17. ข้าพเจ้าชอบทำสิ่งต่างๆที่เป็นความคิดริเริ่มของตนเอง					
18. แม้ข้าพเจ้าจะกลัวความล้มเหลวแต่เมื่อพบเข้าจริงๆก็ทนได้เสมอ					

ข้อความ	จริงที่สุด	จริงมาก	จริงครึ่งเดียว	จริงน้อย	ไม่จริงเลย
19.ข้าพเจ้าเชื่อว่าความอดทนเป็นสิ่งสำคัญมากที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในทุกๆสิ่ง					
20.ข้าพเจ้าไม่อยากจะรับผิดชอบในการเป็นผู้นำ					
21.ข้าพเจ้าไม่นิยมการต่อสู้เพื่อหลีกเลี่ยงความล้มเหลว					
22.ข้าพเจ้าเห็นด้วยกับการต่อสู้เพื่อให้ได้รับความสำเร็จ					
23.การแก้ปัญหาด้วยตนเองนั้น ข้าพเจ้าถือว่าเป็นสิ่งที่มีค่ามากที่สุด					
24. ใครๆมักชมว่าข้าพเจ้าเป็นผู้ขยันขันแข็งในการทำงาน					
25.ข้าพเจ้าบูชาความสำเร็จเป็นชีวิตจิตใจ					
26.เมื่อทำงานง่ายๆเสร็จแล้ว ข้าพเจ้าอยากจะทำงานที่ยากๆขึ้นไปอีก					
27.ข้าพเจ้าชอบอ่านหนังสือที่เบาสบายมากกว่าหนังสือที่เป็นความรู้					
28.ข้าพเจ้าคิดว่าเรื่องที่หมอดูทำนายนั้นเป็นสิ่งที่สมควรคำนึง					
29.ในการแก้ปัญหาโดยทั้ๆไปข้าพเจ้าไม่ชอบใช้วิธีการเดิมตลอดไป					
30.ข้าพเจ้าไม่เชื่อเรื่องโชคลาง					

ชุดที่ 3 แบบวัดการสนับสนุนจากบิดามารดา

คำชี้แจง : ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับ

ลักษณะของบิดามารดาที่มีต่อนักเรียนมากที่สุดเพียงคำตอบเดียว

ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.ฉันได้รับคำแนะนำจากบิดามารดาให้เห็นถึงความสำคัญของการเรียนอยู่เสมอ					
2.บิดามารดาแนะนำให้ฉันเอาใจใส่ต่อการเรียน					
3.เมื่อฉันมีปัญหาเกี่ยวกับการเรียนบิดามารดาจะให้คำอธิบายและช่วยเหลือฉันเสมอ					
4.บิดามารดาจัดหานิตยสารวารสารหรือหนังสือเรียนให้ฉันอ่านเสริมในเวลาว่าง					
5.ฉันได้รับอุปกรณ์ในการเรียนจากบิดามารดาอยู่เสมอ					
6.บิดามารดาสนับสนุนให้ฉันอ่านหนังสือหรือค้นคว้าตำราเกี่ยวกับเนื้อหาที่เรียน					
7.บิดามารดาส่งเสริมให้ฉันเรียนพิเศษเพิ่มเติม					
8.ฉันจะได้รับการสนับสนุนจากบิดามารดาให้เข้าร่วมกิจกรรมทางวิชาการ เช่น แข่งขันตอบปัญหา, ร่วมงานนิทรรศการ					
9.บิดามารดาสนับสนุนให้ฉันเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางโรงเรียนหรือองค์กรต่าง ๆ จัดขึ้น เช่น โปสเตอร์					
10.บิดามารดาเป็นผู้ที่จัดหาอุปกรณ์และเครื่องใช้ต่างๆ ในการทำกิจกรรมด้านการเรียน					

ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
11.เมื่อฉันมีเวลาว่าง บิดามารดาจะแนะนำให้ฉันอ่านบทเรียนล่วงหน้าเสมอ					
12.เมื่อฉันมีปัญหาด้านการเรียน บิดามารดาจะหาวิธีแก้ปัญหาคำเรียนให้ฉันเสมอ					
13.บิดามารดาสนับสนุนให้ฉันค้นคว้าจากเอกสาร บทความต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนของฉัน					
14.ฉันได้รับการสนับสนุนจากบิดามารดาให้เข้าร่วมกิจกรรมค่ายวิชาการ					
15.บิดามารดาจัดให้มีห้องสำหรับเก็บหนังสือ สื่อ และอุปกรณ์การเรียน					
16.บิดามารดาส่งเสริมให้ฉันทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติมนอกเหนือจากในตำหนังสือแบบเรียน					
17.บิดามารดาช่วยแนะนำเกี่ยวกับการเรียน					
18.บิดามารดาแนะนำให้ฉันทบทวนเนื้อหาวิชาที่เรียนมาทุกวัน					
19.ฉันจะได้รับการอธิบายเหตุผลจากบิดามารดาอยู่เสมอเมื่อฉันมีปัญหาด้านการเรียน					
20.บิดามารดาช่วยหาแบบฝึกหัดมาให้ฉันฝึกฝนวิชาที่เรียนในวิชาที่ฉันเรียน					

ชุดที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับบรรยากาศในการเรียน

คำชี้แจง : ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับ
พฤติกรรมในการเรียนของนักเรียนมากที่สุดเพียงคำตอบเดียว

ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน					
2. การเรียนการสอนในชั้น ผู้เรียนแต่ละคนมีโอกาสได้แสดงความสามารถอย่างเต็มที่					
3. ในระหว่างเรียนผู้เรียนมีอิสระในการแสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่					
4. อาจารย์พยายามเข้าใจในสิ่งที่นักเรียนถามหรือเสนอแนะ					
5. อาจารย์เป็นผู้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนเองแต่เพียงผู้เดียว					
6. ครูและนักเรียนมีปฏิสัมพันธ์กันแบบเป็นกันเอง					

ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
7. นักเรียนไม่มีโอกาสได้แสดงความคิดเห็นและมีส่วนร่วมเลือกใช้สื่อการเรียนการสอน					
8. นักเรียนมีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดการเรียนการสอนร่วมกับอาจารย์ผู้สอน					
9. อาจารย์เปิดโอกาสให้ผู้เรียนคิดค้นวิธีการเรียนรู้แบบใหม่อยู่เสมอ					
10. อาจารย์จัดให้นักเรียนเรียนรู้จากเรื่องใกล้ตัว ที่มีความหมายและเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนโดยตรง					
11. นักเรียนไม่มีโอกาสเรียนรู้ในสิ่งที่ตนเองถนัดและมีความสนใจเป็นพิเศษ					
12. อาจารย์จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ซ้ำซากน่าเบื่อไม่กระตุ้นให้นักเรียนอยากเรียนรู้ต่อไป					
13. อาจารย์เปิดโอกาสให้นักเรียนมีเวลาในการค้นคว้าความรู้เพิ่มเติมตามแหล่งข้อมูลที่อาจารย์แนะนำ					
14. อาจารย์ให้เวลานักเรียนในการทบทวนความรู้ก่อนและหลังการเรียนการสอนอยู่เสมอ					
15. นักเรียนมีการทำกิจกรรมร่วมกันกับอาจารย์และเพื่อนร่วมชั้นเรียนอยู่เสมอ					
16. อาจารย์ทักทายสร้างความคุ้นเคยกับผู้เรียนก่อนสอนและส่งเสริมค่านิยมการมีส่วนร่วมในการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม					

ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
17. เมื่อนักเรียนมีปัญหาหรือข้อสงสัยเกี่ยวกับสิ่งที่เรียน อาจารย์ผู้สอนมักไม่เต็มใจ/ไม่สนใจในการให้ คำแนะนำกับนักเรียน					
18. การแสดงความคิดเห็นในชั้นเรียนนั้น มีส่วนสำคัญ อย่างมากสำหรับนักเรียน แต่ทั้งนี้ต้องเป็นความเต็มใจ ในการแสดงความคิดเห็นของนักเรียนด้วย					
19. สื่อการเรียนการสอนที่อาจารย์ผู้สอนนำมาใช้นั้นมี ความเหมาะสม ทันสมัยและเป็นประโยชน์ตรงกับความ ต้องการของผู้เรียนอย่างมาก					
25.อาจารย์เปิดโอกาสให้นักเรียนแต่ละคนเลือกเข้า ร่วมกิจกรรมที่ตนเองชอบ เช่น ดนตรี กีฬา เป็นต้น					

ชุดที่ 5 แบบสอบถามเกี่ยวกับผลการเรียน ด้านดี ด้านเก่ง ด้านความสุข

คำชี้แจง : ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับ

พฤติกรรมของนักเรียนมากที่สุดเพียงคำตอบเดียว

ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านดี					
1.นักเรียนมักจะช่วยเหลือผู้อื่นและมีส่วนร่วมเสมอเมื่อมีโอกาส					
2.นักเรียนทำความเคารพอาจารย์ทุกครั้งที่พบเห็นทั้งในและนอกโรงเรียน					
3.นักเรียนรู้จักทำงานร่วมกับผู้อื่น					
4.นักเรียนปฏิบัติตามกฎระเบียบของโรงเรียนด้วยความเต็มใจ					
5.เมื่อผู้อื่นต้องการความช่วยเหลือนักเรียนจะช่วยเหลือโดยไม่หวังผลตอบแทน					
6.นักเรียนแบ่งปันอุปกรณ์การเรียน ขนมหรืออาหารให้แก่เพื่อนอยู่เสมอ					
7.นักเรียนใช้สิ่งของแล้วเก็บเข้าที่เดิมอย่างเรียบร้อยเป็นประจำ					
8.นักเรียนเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ , เห็นอกเห็นใจและสนใจในความทุกข์ของผู้อื่น					
9.เมื่อเห็นเพื่อนกำลังรังแกผู้อื่นนักเรียนมักห้ามปรามเพื่อนๆ					
10.นักเรียนมีส่วนร่วมทุกครั้งในกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์เพื่อสังคมเมื่อมีโอกาสทุกครั้ง					

ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านเก่ง					
1. เมื่อต้องการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม นักเรียนรู้ถึงแหล่งข้อมูลและวิธีการแสวงหาความรู้ที่หลากหลาย					
2. นักเรียนสามารถที่จะเรียนรู้และเข้าใจในสิ่งที่ครูสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
3. นักเรียนสามารถทบทวนเนื้อหาได้ด้วยตนเอง					
4. นักเรียนสามารถทำแบบฝึกหัดด้วยตนเองได้อย่างเข้าใจและถูกต้อง					
5. นักเรียนสามารถสรุปเนื้อหาที่เรียนได้					
6. การที่นักเรียนมีความสนใจและมีความคิดสร้างสรรค์ในการประดิษฐ์สิ่งของต่างๆ ด้วยตนเอง ถือว่านักเรียนคนนั้นเก่ง					
7. นักเรียนสนใจและชอบอ่านหนังสือสิ่งพิมพ์ต่างๆ ทั้งในและนอกโรงเรียน					
8. นักเรียนสามารถฟังและเล่าเรื่องที่ตนได้ฟังให้ผู้อื่นเข้าใจได้					
9. นักเรียนคิดไตร่ตรองก่อนตัดสินใจทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดเสมอ					
10. นักเรียนสามารถนำความรู้ที่เรียนไปใช้ในชีวิตประจำวันได้					

ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านความสุข					
1.ขณะที่เรียน นักเรียนรู้สึกสนุกและพึงพอใจในกิจกรรมการเรียน					
2.นักเรียนร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างเต็มใจ					
3.นักเรียนมีความสนใจในขณะที่เรียน					
4.นักเรียนรู้สึกว่าอาจารย์และเพื่อนๆร่วมชั้นเรียนให้ความช่วยเหลือในเรื่องการเรียนเป็นอย่างดี					
5.นักเรียนกระตือรือร้นที่จะเรียนในแต่ละวิชา					
6.การได้รับรางวัล, คำชมและการยอมรับจากเพื่อนนักเรียนและอาจารย์เป็นสิ่งที่ทำให้มีความสุข					
7.การที่ได้เรียนรู้ในสิ่งที่ตนเองสนใจนั้นจะยิ่งเพิ่มความมั่นใจในเรื่องนั้นๆ					
8.นักเรียนมีสมาธิในการเรียน					
9.นักเรียนรู้สึกมีความสุข สนุกสนานกับการได้ทำงานร่วมกับผู้อื่น					
10.นักเรียนให้ความสำคัญและสนใจกับการแสดงความคิดเห็นของผู้อื่น					

ข้อแสดงความคิดเห็นเสนอแนะ

1. นักเรียนคิดว่ามีสาเหตุอะไรบ้างที่ส่งผลให้นักเรียนเป็นคนดี เก่ง และมีความสุข

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. นักเรียนคิดว่ามีวิธีอย่างไรที่จะทำให้นักเรียนเป็นคนดี เก่ง และมีความสุข

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ข
คุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ตาราง 11 แสดงค่าอำนาจจำแนก รายชื่อของแบบสอบถามปรีชาเชิงอารมณ์ของนักเรียนระดับ
มัธยมศึกษาปีที่ 2 ในเขตกรุงเทพมหานคร

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก
1	0.319	18	0.378
2	0.340	19	0.394
3	0.441	20	0.458
4	0.430	21	0.288
5	0.273	22	0.453
6	0.378	23	0.456
7	0.445	24	0.348
8	0.359	25	0.306
9	0.426	26	0.390
10	0.370	27	0.254
11	0.302	28	0.068
12	0.522	29	0.276
13	0.533	30	0.558
14	0.330	31	0.424
15	0.459	32	0.501
16	0.047	33	0.172
17	0.480		

ตาราง 12 แสดงค่าอำนาจจำแนก รายชื่อของแบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนระดับ
มัธยมศึกษาปีที่ 2 ในเขตกรุงเทพมหานคร

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก
1	0.360	16	0.269
2	0.313	17	0.459
3	0.025	18	0.171
4	0.348	19	0.549
5	0.197	20	0.019
6	0.350	21	0.199
7	0.003	22	0.366
8	0.305	23	0.554
9	0.593	24	0.371
10	0.437	25	0.504
11	0.580	26	0.524
12	0.383	27	0.077
13	0.104	28	0.206
14	0.352	29	0.334
15	0.099	30	0.123

ตาราง 13 แสดงค่าอำนาจจำแนก รายชื่อของแบบสอบถามการสนับสนุนจากบิดามารดาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในเขตกรุงเทพมหานคร

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก
1	0.527
2	0.475
3	0.647
4	0.646
5	0.641
6	0.669
7	0.614
8	0.588
9	0.540
10	0.486
11	0.670
12	0.737
13	0.678
14	0.608
15	0.545
16	0.648
17	0.692
18	0.628
19	0.610
20	0.644

ตาราง 14 แสดงค่าอำนาจจำแนก รายชื่อของแบบสอบถามบรรยากาศในการเรียนแบบเน้นผู้เรียน
เป็นสำคัญของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในเขตกรุงเทพมหานคร

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก
1	0.335
2	0.503
3	0.245
4	0.610
5	0.175
6	0.152
7	0.440
8	0.362
9	0.454
10	0.511
11	0.180
12	0.248
13	0.212
14	0.277
15	0.427
16	0.559
17	0.188
18	0.420
19	0.406
20	0.401

ตาราง 15 แสดงค่าอำนาจจำแนก รายชื่อของแบบสอบถามผลการเรียนด้านดี ด้านเก่ง และด้าน
ความสุขของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในเขตกรุงเทพมหานคร

ด้านดี	ค่าอำนาจจำแนก	ด้านเก่ง	ค่าอำนาจจำแนก	ด้านความสุข	ค่าอำนาจจำแนก
1	0.596	1	0.677	1	0.657
2	0.564	2	0.618	2	0.713
3	0.593	3	0.627	3	0.686
4	0.562	4	0.615	4	0.641
5	0.508	5	0.587	5	0.707
6	0.600	6	0.487	6	0.600
7	0.587	7	0.582	7	0.513
8	0.488	8	0.566	8	0.609
9	0.487	9	0.571	9	0.653
10	0.594	10	0.644	10	0.566

ตารางที่ 16 แสดงค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามแต่ละปัจจัย โดยใช้สูตร
สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient)

แบบสอบถาม	ค่าความเชื่อมั่น
ปรีชาเชิงอารมณ์	0.80
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	0.67
การสนับสนุนจากบิดามารดา	0.93
บรรยากาศในการเรียนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	0.73
ผลการเรียนด้านดี ด้านเก่ง และด้านความสุข	0.94

ภาคผนวก ค
หนังสือขอความอนุเคราะห์

บันทึกข้อความ

101

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5731, 5618

ที่ ศธ 0519.12/ค-๑๘๔

วันที่ ๙ มกราคม 2547

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์

เนื่องด้วย นายจิตติ สดใสจิตต์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ ปรยุกต์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปฏิญานินพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยด้านจิตสังคมที่ส่งผลการเรียนตามแนวปฏิรูปทางการศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 ในเขตกรุงเทพมหานคร” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์อรพินทร์ ชูชม และ รองศาสตราจารย์อัจฉรา สุขารมณ์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปฏิญานินพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ฉันทนา ภาคบงกช อาจารย์พรรณี บุญประกอบ และ อาจารย์มันัส บุญประกอบ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามปัจจัยด้านจิตสังคมที่ส่งผลการเรียนตามแนวปฏิรูปทางการศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 ในเขตกรุงเทพมหานคร

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม ให้ นายจิตติ สดใสจิตต์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

(รองศาสตราจารย์ฉันทนา ภาควรรณ ะวานนท์)

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ศธ 0519.12/๕๔๑๑

บัณฑิตวิทยาลัย 102

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๑ มกราคม 2547

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนปทุมคงคา

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นายจิตติ สดใสจิตต์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการวิจัยเหตุการณ์ศาสตร์ ประยุกต์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปฏิญานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยด้านจิตสังคม ที่ส่งผลการเรียนตามแนวปฏิรูปทางการศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 ในเขตกรุงเทพมหานคร” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์อรพินทร์ ชูชม และ รองศาสตราจารย์อัจฉรา สุขารมณ์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปฏิญานิพนธ์ ในกรณีนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย โดยขอให้ให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 353 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามปัจจัยด้านจิตสังคม ที่ส่งผลการเรียนตามแนวปฏิรูปทางการศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 ในเขตกรุงเทพมหานคร ในระหว่างเดือนมกราคม 2547

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นายจิตติ สดใสจิตต์ ได้เก็บข้อมูล ในการทำปฏิญานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภาพรณี หะวานนท์)

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-3944111 มือถือ 01-6170287

ที่ ศธ 0519.12๕๒/๑

บัณฑิตวิทยาลัย 103

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๑ มกราคม 2547

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนปทุมคงคา

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นายจิตติ สดใสจิตต์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์
ประยุกต์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญาโท เรื่อง “ปัจจัยด้านจิตสังคม
ที่ส่งผลการเรียนตามแนวปฏิรูปทางการศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 ในเขตกรุงเทพมหานคร”
โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์อรพินทร์ ชูชม และ รองศาสตราจารย์อัจฉรา สุขารมณ์ เป็นคณะกรรมการ
ควบคุมการทำวิทยานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 353 คน ตอบแบบสอบถามปัจจัยด้านจิตสังคมที่ส่งผลการเรียนตามแนวปฏิรูป
ทางการศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 ในเขตกรุงเทพมหานคร ในระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ -
มีนาคม 2547

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นายจิตติ สดใสจิตต์ ได้เก็บข้อมูล
ในการทำวิทยานิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภภรณ์ หะวานนท์)

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-3944111 มือถือ 01-6170287

ที่ ศธ 0519.12/๐๖๓ ๘

บัณฑิตวิทยาลัย 104

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๑ มกราคม 2547

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสตรีศรีสุริโยทัย

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นายจิตติ สดใสจิตต์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์
ประยุกต์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปฏิญานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยด้านจิตสังคม
ที่ส่งผลการเรียนตามแนวปฏิรูปทางการศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 ในเขตกรุงเทพมหานคร”
โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์อรพินทร์ ชูชม และ รองศาสตราจารย์อัจฉรา สุขารมณ เป็นคณะกรรมการ
ควบคุมการทำปฏิญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย
โดยขอให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 353 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามปัจจัยด้านจิตสังคม
ที่ส่งผลการเรียนตามแนวปฏิรูปทางการศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 ในเขตกรุงเทพมหานคร
ในระหว่างเดือนมกราคม 2547

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นายจิตติ สดใสจิตต์ ได้เก็บข้อมูล
ในการทำปฏิญานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง
ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภภรณ์ หะวานนท์)

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-3944111 มือถือ 01-6170287

๑ มกราคม 2547

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสตรีศรีสุริโยทัย

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นายจิตติศักดิ์ สดใสจิตต์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ ประยุกต์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปฏิญานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยด้านจิตสังคม ที่ส่งผลการเรียนตามแนวปฏิรูปทางการศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 ในเขตกรุงเทพมหานคร” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์อรพินทร์ ชุชม และ รองศาสตราจารย์อัจฉรา สุขารมณ์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปฏิญานิพนธ์ ในกรณี นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 353 คน ตอบแบบสอบถามปัจจัยด้านจิตสังคมที่ส่งผลการเรียนตามแนวปฏิรูปทางการศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 ในเขตกรุงเทพมหานคร ในระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ - มีนาคม 2547

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นายจิตติศักดิ์ สดใสจิตต์ ได้เก็บข้อมูล ในการทำปฏิญานิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์อภรณ์ หะวานนท์)

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-3944111 มือถือ 01-6170287

ประวัติผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ	นายทรงพร สดใสจิตต์
วันเดือนปีเกิด	6 กันยายน 2519
สถานที่เกิด	เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	236/4 ซ.ยาสูบ ถ.พระราม 4 เขตคลองเตย แขวงคลองเตย กรุงเทพมหานคร 10110
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ.2535	มัธยมศึกษาปีที่ 3 จากโรงเรียนพุทธจักรวิทยา
พ.ศ.2538	มัธยมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนมัธยมวัดมกุฏกษัตริย์
พ.ศ.2541	ระดับปริญญาตรี สาขาวิชาปรัชญาและศาสนา จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
พ.ศ.2547	วท.ม. (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร